

ВРАНЦІ — «ШОЛОМ!»,
А НА ОБІД — БОРЩ
З ПАМПУШКАМИ

стор.

АННА
ЯБЛОНЬСКА:
ЕПІЛОГ
ЧИ ПЕРЕДМОВА?

стор.

Чому підвищуються тарифи? Що очікувати
тим громадянам, хто не платить за послуги
ЖКГ? — на ці та інші актуальні питання, що стосуються житлово-
комунальних проблем, відповідь гість нашої редакції — заступник
міністра з питань ЖКГ **Сергій Андрійович ЛАСІКОВ**. Він відпові-
дає на запитання читачів **17 лютого з 11.00 до 12.00** за теле-
фоном **235-15-83**. Також ви можете надсилати ваші запитання
завчасно на адресу електронної пошти: **pl@ukcc.com.ua**

ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

ВІВТОРОК, 15 ЛЮТОГО 2011 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№28 (4426)

ЦИТАТА ДНЯ

АНДРІЙ КЛЮЄВ: *«Уряд доопрацює проекти документів, оскільки до них є багато зауважень. А ми зацікавлені, щоб рішення було збалансоване».*

Перший віце-прем'єр-міністр
про Житловий та Трудовий кодекси

Святою Софією опікуватиметься Мінкульт

ПАМ'ЯТКА. Кабінет Міністрів вирішив передати комплекс історичних споруд «Софія Київська», який є частиною Національного історико-архітектурного заповідника «Києво-Печерська Лавра», до сфери управління Міністерства культури і туризму.

Досі один з найвизначніших пам'ятників доби Київської Русі, який включено до списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, перебував у сфері управління Міністерства регіональної політики, будівництва і житлово-комунального господарства.

Передача «Софії Київської» в управління профільного міністерства, яке має належну науково-методичну базу і уповноважене представляти Україну у питаннях історико-культурної спадщини в міжнародних відносинах, має сприяти розвитку заповідника, проведенню науково-історичних досліджень і практично зміцнити заповідний статус безцінної спадщини князівських часів, повідомляє департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабміну.

ЦИФРА ДНЯ

139,8 млрд грн

становив у січні власний капітал
українських банків, повідомляється
на сайті Національного банку України

Весна прийде вчасно

Ще трохи і лютевий холод відійде...

НЕГОДА. Зима під завісу демонструє свій суворий характер стор. 3

Рифи для президентських реформ

КОНФЛІКТ ІНТЕРЕСІВ. Чиновники прагнуть мати більше повноважень, але не відповідальності

Василь ТУГЛУК,
«Урядовий кур'єр»,
Київ — Одеса — Київ

Наприкінці минулого року оприлюднено два взаємопов'язаних укази Президента України, які справили ефект вибуху бомби у чиновницьких кабінетах.

Оскільки після першого з них у міністерствах і відомствах усвідомили, що його фіналом для багатьох стане прощання з «теплыми місцями», а другий недвозначно давав зрозуміти: ера «протирання штанив» закінчиться, і тепер доведеться не «номер відбувати», а відповідати за результа-

ти роботи. Однак ще не встигло, як-то кажуть, і чорнило висохнути під цими законодавчими актами, як ЗМІ зарясніли коментарями різних експертів на кшталт «це не реформи, а механічне скорочення держапарату», «ніяких зрушень у житті держави чекати не варто». При цьому майже ніхто

не наводив аргументів, які б підтвержували чи спростовували такі категоричні висновки.

**«Біс» ховається
у подробицях**

Коли ж проаналізувати ці документи та вислухати думки фа-

хівців, то стає очевидним: позитив від втілення реформ, які попри критику опонентів все-таки відповідають європейським стандартам організації й функціонування державних управлінських структур, нині залежить від багатьох чинників.

стор. 6

КУРСИ ВАЛЮТ/ БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

USD 794.3500
за 100 доларів США

EUR 1074.2789
за 100 євро

RUB 2.7092
за 10 рублів

/ AU 107952.17

AG 2383.05

PT 145366.05

PD 65136.70

встановлені Національним банком України 3 11 лютого 2011 року

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Політична формула європейського партнерства

МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ. Сьогодні у Братиславі Прем'єр-міністр Микола Азаров разом з європейськими колегами відзначає 20-річчя від дня створення Вишеградської четвірки

Вероніка МИХАЛЬСЬКА
для «Урядового кур'єра»

Цього року саміт Вишеградської четвірки проходить у Словаччині, котра наразі головує у цій ініціативі. Нинішня зустріч відбудеться у форматі В4+3, за участі Німеччини, Австрії та України. Як повідомляє словацький урядовий сайт, зранку розпочинаються переговори чотирьох прем'єрів: Словаччини — Івети Радічової, Чехії — Петра Нечаса, Угорщини — Віктора Орбана та Польщі — Дональда Туска. Сторони обговорять питання, пов'язані з членством в ЄС, зокрема щодо енергетичної безпеки та економічного управління. Вони також сфокусують свою увагу на аспектах політики добросусідства Євросоюзу і на співпраці у рамках ініціатив «Східне партнерство». За результатами зустрічі чотири прем'єри підпишуть спільну декларацію, в якій визначать напрямки співпраці на майбутнє. А після обіду до Братислави прибудуть німецький та австрійський канцлери Ангела Меркель і Вернер Файман і український Прем'єр Микола Азаров, які візьмуть участь у багатосторонніх переговорах зі своїми колегами по Вишеградській четвірці. По завершенні переговорів відбудеться прес-конференція прем'єрів та урочиста вечора від імені глави словацького уряду Івети Радічової.

Республіки в Україні Павлом Гамжеком. Як відзначив глава уряду, зустріч пов'язана не лише з самітом Вишеградської четвірки, а передусім з тим, що відносини між Україною і

Словаччиною розвиваються динамічно і мають значну перспективу, повідомляє Департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату КМУ. Микола Азаров відзначив успішний візит в Україну Президента Словаччини, продуктивну роботу міжурядової комісії з питань торговельно-економічного співробітництва, вивчення українським урядом досвіду пенсійної реформи у цій країні, поінформував співрозмовника про хід переговорів з ЄС щодо зони вільної торгівлі.

«Звичайно, криза позначилася скороченням товарообороту між Україною і Словаччиною, — зазначив Прем'єр-міністр. — Проте сьогодні є цікаві проекти, які можуть виправити ситуацію. Наприклад, будівництво широкої залізничної колії Український кордон — Братислава — Відень суттєво збільшить товарооборот з ЄС і Словаччиною зокрема».

«Будівництво широкої залізничної колії Український кордон — Братислава — Відень суттєво збільшить товарооборот з ЄС і Словаччиною зокрема».

Прем'єр-міністр
Микола Азаров

шеградської четвірки, а передусім з тим, що відносини між Україною і

Старовинна Братислава сьогодні приймає ювілейний саміт Вишеградської четвірки

ДОВІДКА «УК»

Офіційний діалог на політичному рівні України та Вишеградської четвірки бере початок від 2005 року, коли влітку у Польщі відбулися переговори на рівні прем'єр-міністрів. Тоді порушували питання енергетичної співпраці, зокрема, пов'язані з розвитком нафто- та газомаргістралей, а також у сфері транспортування електроенергії. Важливе місце у взаємодії між Україною та Вишеградською четвіркою посідає співробітництво у військовій сфері. На думку експертів, саме цей вид співпраці найдинамічніше розвивається в рамках «Україна + В4».

У форматі 4+

Вишеградська група — альянс чотирьох центральноєвропейських держав — Польщі, Угорщини, Чехії та Словаччини — була заснована 15 лютого 1991 року. Саме тоді свою дію завершував Варшавський договір. І три президенти — Вацлав Гавел, Лех Валенса та Йожеф Антал заснували так звану Вишеградську трійку, яка після поділу

євроінтеграції. Серед держав, запрошених до партнерства у рамках Вишеградської групи, одне з головних місць посідає Україна.

На адресу вишеградського проекту нерідко лунають критичні зауваження. Мовляв, крім дрібних досягнень, реального зближення, наприклад, на рівні міжнародної політики не відбулося. Справді, щодо України четвірка не виробила спільної позиції,

Вишеградська група — альянс чотирьох центральноєвропейських держав — Польщі, Угорщини, Чехії та Словаччини — була заснована 15 лютого 1991 року.

Чехословаччини перетворилася на четвірку. Її початкова мета полягала у сприянні інтеграції в НАТО та ЄС. Після того, як вона була успішно реалізована, концепцію організації переосмислили. У 2004 році в чеському місті Кромежжіш відбувся саміт, на якому члени Вишеградської четвірки прийняли нову декларацію, яка передбачала активнішу співпрацю організації з іншими державами у форматі В4+. Головна мета цієї співпраці — передача інтеграційного досвіду та підтримка країн-сусідів, які зацікавлені в

ї інтереси кожної держави наразі залишаються сильнішими, ніж спільні. Проте Вишеградська декларація 2004 року визначила свою головну мету у посиленні центральноєвропейської ідентичності завдяки конкретним проектам. Тож, як вважають експерти, спільний проект словацького та українського села або навчання українських студентів у Празькому Карловому університеті, які були втілені у рамках Вишеградської групи, насправді є не менш важливими, ніж зустрічі на високому рівні.

Все життя на культурній ниві

ЮВІЛЕЙ. Прем'єр-міністр Микола Азаров привітав відомого політичного та громадського діяча України Ростислава Бабійчука з ювілеєм — 100-річчям від дня народження.

«Ваш життєвий шлях є яскравим взірцем служіння Вітчизні: багаторічна плідна праця на посаді міністра культури України позначена ефективним функціонуванням галузі, утворенням ряду високопрофесійних художніх колективів, осередків культурно-просвітницької роботи, високоякісною мистецькою освітою», — відзначає Микола Азаров у вітальній телеграмі.

За його словами, завдячуючи активній підтримці Ростислава Бабійчука, відбувалося професійне зростання таких видатних майстрів як Павло Вірський, Анатолій Шекера, Стефан Турчак, Анатолій Авдієвський, Сергій Данченко та багатьох інших, чий імена відомі і шановані не лише в Україні, а й за її межами.

«Бажаю міцного здоров'я, наснаги, добробуту Вам і Вашій родині» — цитує слова урядової телеграми департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабміну.

«Охматдит» прийматиме більше хворих

МЕТА. До червня 2012 року Національну дитячу спеціалізовану лікарню «Охматдит» має бути реконструйовано за найсучаснішими світовими зразками. Таке завдання у ході спеціальної наради поставив Прем'єр-міністр Микола Азаров

«Нам потрібно у найкоротші терміни розпочати глибоку модернізацію «Охматдиту». Ми маємо за рік створити європейську дитячу лікарню. Сьогодні потрібно ухвалити конкретні рішення, взяти на контроль і реалізувати цю програму, щоб до червня наступного року клініка почала приймати пацієнтів: не тільки з Києва, а й з усіх регіонів України», — підкреслив Прем'єр.

Поставлено й завдання максимально інтенсифікувати лікувальний процес, повідомляє департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабміну.

За словами міністра охорони здоров'я Іллі Ємця, на базі «Охматдиту» буде створено високоспеціалізовану багатопрофільну лікарню із найсучаснішими медичними технологіями, яка стане кузницею кадрів для дитячих лікарень в усій Україні.

Пияцтво шириться світом

ПРОБЛЕМА. З причин, пов'язаних із вживанням спиртнього, щороку в світі вмирає близько 2,5 млн осіб. За даними експертів Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ), алкоголь є причиною майже 4% всіх смертей у світі: від зловживання спиртним гине більше людей, ніж від СНІДу, туберкульозу і воєн.

Зростання доходів в країнах Азії та Африки веде до збільшення алкоголізму, а в розвинених країнах дедалі частіше відзначається запійне пияцтво. Найвищий рівень смертності внаслідок вживання алкоголю зафіксовано в Росії і країнах СНД. Там кожна п'ята смерть пов'язана із вживанням спиртнього.

Також автори доповіді ВООЗ зазначають, що у західних країнах рівень вживання алкоголю, зазвичай, значно вищий, ніж у Північній та Центральній-Західній Африці, а також — ніж у Південній Азії, де проживає здебільшого мусульманське населення, повідомляє Бі-Бі-Сі.

Таке явище, як запійне пияцтво, дедалі частіше відзначається у Великобританії, Бразилії, Мексиці, Південній Африці, Казахстані та Україні.

Весна прийде вчасно

Лариса КОНАРЕВА,
Наталія ДОЛИНА,
Ольга ПОНОМАРЬОВА,
«Урядовий кур'єр»

На Стрітення зазвичай прогнозували характер весни. Буде сніжок — весна прийде з дощиком. Але вочевидь швидкого тепла чекати не доводиться, бо сьогодні курка води не нап'ється — заморозило навіть у Криму!

Погодні негаразди почалися з суботи. Ще вдень місили «кашу» ногами, а надвечір підморозило так, що ані ходити, ані їздити вже було неможливо. Різка падіння температури від +2 до -6 градусів призвело до моментального обмерзання всіх столичних доріг, і як результат — до рекордної кількості аварій. Хоча треба зазначити, близько 19-ї години головні дороги міста вже були виспані сіллю, так що рухатися ними стало можливим. Однак небезпека залишалася реальною. Навіть машини, що їхали зі швидкістю 20 км/год, заносило, або ж у них врізалися сусідні авто — у більшості зіткнень страждали одразу кілька автомобілів. За даними МНС, тільки у Києві 12 лютого зареєстрували близько 320 аварій (зазвичай взимку трапляється близько 100 за день). Вітер до 20 м/с ламав замерзлі дерева, зривав із землі намети з овочами та фруктами.

Того ж дня погіршилася погода на території всієї України. Протягом вихідних сніг та хуртовини на-

робили багато лиха у західних та південних регіонах. В Криму та Приазов'ї місцями пройшли дуже сильні опади. Пориви вітру 15-22 м/с, а у високогір'ї Карпат та в горах Криму до 30 м/с, рвали електричні мережі та валили дерева. По всій країні знеструмлені залишилися 941 об'єкт у 21 області. Наступного дня через спрацювання систем захисту електромереж до цього списку додався ще 41 населений пункт. Найбільше постраждали Миколаївська (133 населені пункти), Одеська (103) та Полтавська області (71). Сотні бригад ремонтників та рятувальників поновлювали

електро- та газопостачання, порушені через пориви мереж внаслідок налипання мокрого снігу, обледеніння та падіння дерев. У 959 населених пунктах все стало до ладу протягом доби. Залишаються поки що без електрики 13 населених пунктів Донецької області, 3 — у Чернігівській, по 2 у Херсонській, Дніпропетровській, Запорізькій та один у Київській області.

Переміщення циклону з півдня Скандинавії суттєво знизило температуру по всій країні. Вночі — до 11-17 градусів морозу, вдень — до 6-12, на сході та півночі Лівобережжя вночі до 20-25 градусів нижче нуля, вдень — до

11-16. В Прикарпатті, Закарпатті та в Криму вночі морозно до 15 градусів, вдень — 2-8 градусів морозу.

Внаслідок сильного поривчастого вітру протягом вихідних були знеструмлені 95 господарств, 133 населені пункти, 1268 трансформаторних підстанцій у 18-ти районах області та місті Миколаєві. За інформацією ВАТ «Миколаївобленерго» станом на 21:00 13 лютого електропостачання відновлено повністю.

В результаті стихії 110 населених пунктів було відключено від телефонного зв'язку. До цього часу без телефонного зв'язку залишається 14 населених пунктів. Через негоду у місті Первомайську з гуртожитку медичного коледжу вітром було зірвано покрівлю на площі близько 750 квадратних метрів. Також у роботу в гаражному кооперативі обласного центру «Бузький» з приватних гаражів вітром було зірвано покрівлю на площі близько 70 метрів.

Невтішний прогноз і на найближчі дні — мороз утримається майже до кінця лютого із незначними коливаннями показників. Однак, як зазначила на прес-конференції завідувач відділу кліматичних досліджень та довгострокових прогнозів погоди Українського науково-дослідного гідрометорологічного інституту Вазіра Мартазінова, березень в Україні буде теплим. Більшість днів першого весняного місяця — навіть тепліші за норму.

ПРОШУ СЛОВА!

Подайте на... масло з ікрою?

Любомира КОВАЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

Скажу відверто, кулінар з мене кепський. Тож коли колега по-срадила рецепт простенького і дуже смачного салату всього з кількох інгредієнтів, одразу вирішила: обов'язково приготую його у вихідні! І слова дотримала. Попередньо придбавши, як гадала, усе необхідне в продуктовому магазині, вдома ретельно нарізала продукти акуратними шматочками. Аби врешті насолодитися омріяною стравою, залишалося небагато — заправити свій кулінарний витвір майонезом із часничком. Проте... часнику якраз у домашніх запасах і не знайшлося. Тож не лишалося іншого, як накинати куртку і — бігом до найближчого овочового кіоску. Благо, міститься він всього за сотню метрів від будинку, в підземному переході.

У черзі виявилось з п'ятеро людей. Отже, зайнявши місце в «хвості», некапливо роздивлялася овочевий асортимент на вітрині, міркуючи, може, ще щось прикупити, аби потім знову не бігти. Аж раптом відчула, що за спиною хтось вовтузиться й тихенько сопє. Розвернувшись, побачила маленьку сухеньку бабусю в брудному подертому одязі. «Дай, скільки не шкода», — прошамкотіла старенька, недовзначно поглядаючи на гаманець, який я тримала в руці, і надавши обличчю виразу, як у славновісного котика з мультика «Шрек». Ну хто тут встоїть? Адже серце — не камінь. Але передивившись вміст «грошосховища», зауважила, що купюри, дрібнішою за 20 гривень, там просто не було. Коли діставала її з гаманця, в бабусі аж очі заблищали. Та вона мене неправильно зрозуміла. Тут-таки підійшла моя черга за овочами, і я попросила продавчиню зважити півкіло омріяного часничку. А ще купила пучечок зелені, вирішивши додати до салатику. Бабуся ж спостерігала за процесом... нетерпляче підштовхуючи мене під руку. «Мою решту віддай, будь ласка, жіноччі», — вказала я на бабусю продавчині. Вона віддала, але не стала обслуговувати наступного покупця. А, ніби приготувавшись спостерігати за цікавим театральним видовищем, так і завергла за віконцем кіоску. «У чому річ?» — здивувалась я. Та за кілька секунд зрозуміла...

Старенька глянула на кілька гривень, які простягнула їй продавчиня... презирливо скривилася й «ображено» кинувши в мій бік щось на кшталт: «Жадного!», з гордо піднятою головою почимчикувала геть... Тут уже від здивування завергла я. А продавчині з навколишніх кіосків спочатку просто вголос посміялися, а зрештою, перебиваючи одна одну, розповіли мені цікаву історію цієї «нужденної». Бабуся виявилася дуже практичною, хитрою й поміркованою. Пізно ввечері вона зазвичай хорониться у «засідці» біля «крутого» ресторану, що поруч із переходом. Як почнуть уже затемна звідти виходити бізнесмени з крутими мобілками й шкіряними портфелями до своїх іномарок, у котрих на них зазвичай чекають особисті водії, — бабуся їм у ніжки: «Синочки, подайте!» А ті під алкогольними парами серцем тануть від її «котикового» погляду, а ще — один поперед одним хизуються щедрістю. Так ось: один дасть 100 гривень, другий (в пику товаришу)... 100 євро!! Так і розбалували нужденну. Вона вже звикла щодня собі заварну каву купувати, м'ясе копчене, тістечка, фрукти. Не кожна людина, яка щодня сумлінно працює, може собі дозволити такий раціон. А одяг брудний носить, бо то її... робоча уніформа. Адже за майже копійки могла б, за бажання, у найближчому «стоковому» магазині придбати досить пристойні речі. «То що їй ті кілька гривень, які ви запропонували? Смішно просто... Ми тут її «циганочку з виходом» чи не щодня до останнього часу спостерігали. А нині просто... ресторанчик на ремонт зачинився. Ось і настали в нашої героїні справді скрутні часи...»

Ну що тут скажеш?... Лише нагадала продавчиням у відповідь «бородатий» анекдот ще, здається, часів перебудови. З дорогої іномарки виходить крутий бізнесмен, а йому під ноги кидається замурзаний хлопчик: «Дядьку, подайте на хлібчик!» Чоловік пожалів малого — оцята сумні, одяг брудний — і простягнув кілька карбованців. «Ну й що це таке?» — скривився малий. Я ж зрозуміло висловився «На хлібчик»!!! А на хлібчик я зазвичай звик маслечко та ікорку червону намазувати...»

Негода додала роботи не лише комунальникам...

Як скористатися податковою пільгою

РОЗ'ЯСНЕННЯ. З 1 січня 2011 року платники податку — фізичні особи, окрім державних службовців, розмір заробітної платні яких не перевищує 1320 грн, можуть скористатися податковою соціальною пільгою. Про це йдеться у роз'ясненні прес-служби Державної податкової служби України.

Розмір заробітної платні платника податків не повинен перевищувати розміру місячного прожиткового мінімуму, що діє для працездатної особи на 1 січня звітного податкового року, помноженого на 1,4 і заокругленого до найближчих 10 грн (у 2011 році це 1320 грн).

Податкова соціальна пільга застосовується до нарахованої платнику податків місячної заробітної платні тільки за одним місцем її виплати. Щоб одержати пільгу, платник має подати своєму роботодавцю заяву на її отримання.

Податкова соціальна пільга для держслужбовців, згідно з Податковим кодексом (ПК), нараховується без подачі відповідних заяв, проте з наданням підтверджуючих документів для встановлення розміру пільги.

Відповідно до ПК, до 31 грудня 2014 року податкова соціальна пільга надається у розмірі 50% розміру прожиткового мінімуму для працездатної особи (з розрахунку на кожну дитину до 18 років), встановленої на 1 січня звітного року, — для будь-якого платника податку. Таким чином, в 2011 році податкова соціальна пільга становитиме 470,5 грн.

У ПК розширено право на податкову соціальну пільгу платників податків, які мають дітей. На 100-відсотковий розмір цієї пільги мають право платники податку (як батько, так і мати), які мають двох і більше дітей до 18 років, — з розрахунку на кожну дитину.

Додатково на податкову соціальну пільгу у розмірі 150% суми пільги мають право платники, які мають дитину-інваліда, — з розрахунку на кожну дитину до 18 років.

Також право на пільгу має самотня мати (батько, опікуни) — по 150% на кожну дитину (навіть одного) до 18 років.

Якщо платник податків має право на застосування пільги на двох і більше підставах, застосовується одна пільга, яка передбачає її найбільший розмір, крім випадку, коли особа має двох і більше дітей, одна (або кілька) з яких є дитиною-інвалідом. У такому разі обидва батьки мають право на застосування двох пільг: по 100% на кожного з дітей до 18 років, які не є інвалідами, і додатково 150% на кожну дитину-інваліда.

Також право на пільгу має самотня мати (батько, опікуни) — по 150% на кожну дитину (навіть одного) до 18 років.

Відправна точка для реформ

ЗАЯВА. Україна сподівається на якнайшвидше владнання внутрішньополітичної ситуації у Єгипті. Про це йдеться у заяві Міністерства закордонних справ з приводу внутрішньополітичної ситуації в Арабській Республіці Єгипет. «В Україні з особливою увагою стежать за подіями, які відбуваються в Арабській Республіці Єгипет протягом останнього часу.

Сподіваємося, що 11 лютого 2011 року (президент Хосні Мубарак залишив свою посаду, а владні повноваження передано Військовій раді Збройних сил — Ред.) стане відправною точкою у сучасній історії Єгипту на шляху до реалізації системних соціально-економічних реформ, що відповідатимуть прагненням єгипетського народу», — підкреслюється в заяві.

У МЗС також висловили сподівання, що досягнення якнайшкорошньої стабілізації ситуації у цій ключовій державі арабського світу стане запорукою подальшого успішного розвитку ефективного співробітництва з Єгиптом в усіх сферах.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців» щодо особливостей державної реєстрації центральних органів виконавчої владиВерховна Рада України **постановляє:**

1. Закон України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 31—32, ст. 263 із наступними змінами) доповнити статтею 24¹ такого змісту:

«Стаття 24¹. Особливості державної реєстрації центральних органів виконавчої влади

1. Державна реєстрація новоутвореного та утвореного в результаті злиття, приєднання, поділу або перетворення центрального органу виконавчої влади як юридичної особи здійснюється у триденний строк з дня набрання чинності актом Президента України про призначення керівника відповідного центрального органу виконавчої влади.

2. Для здійснення державної реєстрації керівник центрального органу виконавчої влади або уповноважена ним особа подає державному реєстратору:

заповнену реєстраційну картку на здійснення державної реєстрації юридичної особи;

засвідчену копію акта Президента України про призначення керівника центрального органу виконавчої влади.

За здійснення державної реєстрації центральних органів виконавчої влади реєстраційний збір не справляється.

3. Документи для здійснення державної реєстрації новоутвореного та утвореного в результаті злиття, приєднання, поділу або перетворення центрального органу виконавчої влади як юридичної особи подаються державному реєстратору за місцезнаходженням органу, що прийняв рішення про утворення центрального органу виконавчої влади, а у разі визначення місцезнаходження утвореного центрального органу виконавчої влади — за цим місцезнаходженням.

4. Державний реєстратор не пізніше наступного робочого дня після отримання належних документів вносить запис про здійснення державної реєстрації центрального органу виконавчої влади як юридичної особи та повідомляє про це органи статистики, державної податкової служби, Пенсійного фонду України.

Не пізніше наступного робочого дня з дати державної реєстрації юридичної особи державний реєстратор оформляє та видає (надсилає рекомендованим листом) керівнику центрального органу виконавчої влади або уповноважений ним особі свідоцтво про державну реєстрацію юридичної особи».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ,
13 січня 2011 року
№ 2937—VI

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення Д. Перегудова генеральним директором Державної компанії з експорту та імпорту продукції і послуг військового та спеціального призначення

Призначити ПЕРЕГУДОВА Дмитра Олександровича генеральним директором Державної компанії з експорту та імпорту продукції і послуг військового та спеціального призначення.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
9 лютого 2011 року
№ 182/2011

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 7 лютого 2011 р. № 78
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 28 червня 1995 р. № 471Кабінет Міністрів України **постановляє:**

Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 28 червня 1995 р. № 471 «Про організацію складання балансу фінансових ресурсів України» зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 7 лютого 2011 р. № 78

**ЗМІНИ,
що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України
від 28 червня 1995 р. № 471**

1. У пункті 1 слова «Міністерством економіки» та «Міністерством статистики» замінити відповідно словами «Міністерством економічного розвитку і торгівлі» та «Державною службою статистики».

2. Пункт 3 викласти у такій редакції:

«3. Установити, що Міністерство економічного розвитку і торгівлі подає прогностичний баланс фінансових ресурсів України на розгляд: Кабінету Міністрів України — у складі Державної програми економічного і соціального розвитку;

Міністерству фінансів — для підготовки матеріалів, що додаються до проекту закону про Державний бюджет України на відповідний рік.

Для складання зазначеного балансу міністерства, інші центральні органи виконавчої влади подають Міністерству економічного розвитку і торгівлі та Міністерству фінансів необхідні показники за формами, визначеними методологічними вказівками щодо його складання.»

3. В абзаці першому пункту 4 слова «Міністерству статистики» та «Міністерству економіки» замінити відповідно словами «Державній службі статистики» та «Міністерству економічного розвитку і торгівлі».

Апетити чиновників важливіші за апетити солдатів?

ПРОБЛЕМА. Міноборони ніяк не владнає ситуацію з організацією харчування в армії

Олександр БІТНЕР,
«Урядовий кур'єр»

Ще на початку лютого у пресі з'явилася інформація, що деякі військові частини, розташовані в Київській області, залишилися без... хліба. Причому справа зайшла так далеко, що в одній з льотних бригад поблизу Борисполя військовим довелося випікати його власними силами. Згодом цю приголомшливу новину підтвердили працівники державного підприємства «Білоцерківський військторг», яке й опікується організацією харчування прописаних у столичному регіоні гарнізонів. Причини банальні — на рахунках білоцерківців не залишилося жодної копійки, аби розраховуватися з постачальниками харчових продуктів.

У борг ситим не будеш

— Досі нам вдавалося умовляти їх про відстрочку плати за товари, — заявила тоді начальник планово-економічного відділу військторгу Світлана Бабенко. — Як бачимо, у деяких хлібокомбінатів терпець таки урвався, і вони призупинили постачання хліба. Не виключено, що слідом за пекарями призупинити постачання продуктів до солдатського столу можуть й інші постачальники.

...Менш як за тиждень її прогнози справдилися — 8 лютого про призупинення організації харчування у кількох військових частинах заявило ТОВ «Івала». Через борги Міноборони в сумі 75 млн грн та неукладені нові договори з військовиками, уточнила заступник директора ТОВ Ольга Ларіна. Вона ж пояснила, що з початку року підприємство годувало військовослужбовців строкової служби — а це близько 15 тис. чоловік, — у борг, повіривши запевненням міністерства оборони про те, що відомство розрахується, а також укладе нові угоди з чинними виконавцями зазначених послуг. Не дочекавшись обіцяного, ТОВ «Івала» і змушене припинити забезпечення якісною гарячою їжею солдатів, звинувачуючи керівників Міноборони, які не подбали заздалегідь про проведення процедури закупівлі цих послуг на 2011 рік, у безвідповідальності.

Того ж дня Департамент преси та зв'язків із засобами масової інформації МО визнав, що в міністерства справді виникла заборгованість перед двома фірмами, які надають послуги з організації харчування військовослужбовців, на загальну

Фото Володимира ЗАКІ

Солдатське меню змушує замислитися навіть жінок...

суму близько 120 млн грн. Річ у тому, що всі комерційні структури годують особовий склад за державні кошти, а раз так, треба проводити тендерні закупівлі. З 2007 року, коли харчування військових віддали комерсантам, пролонгація договорів відбувалася щороку. Але в процесі виникали різні неузгоджені питання, які треба було вирішувати на законодавчому рівні.

Відтак до закону про державні закупівлі було внесено зміни, якими передбачалася пролонгація договорів з 1 січня цього року з переможцями торгів минулих років. Правда, лише на квартал, оскільки у березні мають відбутися нові відкриті торги, а військових треба годувати і в січні, і в лютому, й у березні. Однак коли Міноборони підготувало відповідні документи, Держказначейство їх не прийняло. Виникла колізія, що військове відомство не може продовжити дію договорів. Таким чином, розв'язати нормативно-правову дилему, що виникла в цьому питанні, можливо лише в судовому порядку. Зараз усі матеріали знаходяться в Господарському суді Києва. Тільки після рішення суду Міністерство оборони

зможе погасити існуючу заборгованість, не порушуючи норм чинного законодавства, пояснюють у Департаменті преси.

Тим часом фірми продовжують надавати послуги з організації харчування особового складу, заявляють військові. Якщо якась із комерційних структур з тих чи тих причин відмовиться від надання послуг з організації харчування солдат, як мінімум дві-три з восьми аутсорсінгових компаній, що займаються цим і мають необхідні потужності та можливість негайно нагодувати військовослужбовців. За будь-яких обставин жоден солдат строкової служби не залишиться голодним, запевняють у Міноборони.

Поки «пани» чубляться...

Здавалося б, цим самим тему можна було б вичерпати, а сторонам спокійно чекати на вердикт господарської Феміди. Не виходить — схоже, конфлікт лише розгоряється, бо вже вийшов на рівень Генеральної прокуратури. Згадуване ТОВ «Івала» поскаржилось на «свавілля

посадових осіб Міноборони, яке не лише призвело до зриву нормального харчування тисяч військовослужбовців, а й спрямоване на незаконне заволодіння майном підприємства». У листі на ім'я Генпрокурора компанія стверджує, що 9 лютого її представників, які мали намір вивезти своє обладнання і продовольство з солдатських ідалень, не пустили на територію військових частин, дислокованих у Харкові. На думку бізнесменів, за цим усім стоїть одне: бажання витіснити з ринку одну компанію (в цьому разі «Івалу»), аби її місце зайняла інша, миліша армійському начальству фірма. Про щось подібне заявляє і Білоцерківський військторг, мовляв, борг за організацію харчування військових створено штучно, щоб розчистити бізнесове поле для інших структур.

Як би там не було, крайніми в цій ситуації запросто можуть стати наші молоді воїни. Якщо не стали днями автору випала нагода, так би мовити, по лінії іншого відомства, побувати в одній з військових частин на околиці Києва. Того дня солдати снідали і обідали сухим пайком...

ОФІЦІЙНО

Збройні сили не повинні й не будуть залежати від комерційних структур — споконвіку армія була самодостатньою структурою, яка сама себе забезпечувала, наголосив минулої п'ятниці під час відвідин Київського військового ліцею ім. Івана Богуна міністр оборони України Михайло Єжель. Він повідомив, що за дорученням глави держави зараз готується нова концепція системи харчування військовослужбовців.

На переконання самих військових, ця система має бути змішаною: постачанням продовольства на конкурсних умовах можуть займатися комерційні структури, а в ідальнях працювати найнятий обслуговуючий персонал (прибиральниці, посудомийки, офіціанти). Але пекарі, кухарі, коки обов'язково мусять служити в армії, як це було у всі часи. На жаль, за останні п'ять років автономну інфраструктуру продовольчого забезпечення армії фактично зруйнували, констатував міністр. Тепер належить заново відібрати і підготувати фахівців відповідних військово-облікових спеціальностей, розгорнути підготовку кухарів і пекарів, відновити посади кухарів-інструкторів, начальників ідалень тощо.

«За попередніми розрахунками, у вересні-жовтні ми вийдемо на нормальну систему харчування силами військових. А ті, хто каже, що це невластива функція армії, глибоко помиляється», — зазначив Михайло Єжель.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

Вранці — «Шолом!»,
а на обід — борщ з пампушками

УГОДА. Вже тиждень між Україною та Ізраїлем діє безвізовий режим

Оксана ГОЛОВКО,
«Урядовий кур'єр»

Відтепер громадяни двох держав, які збираються на гостину, відпочинок чи лікування, в бізнесових справах, можуть відвідувати одне одного без додаткової бюрократичної процедури, перебуваючи в іншій країні безперервно до 90 днів протягом календарних 180-ти. Тобто, залежно від тривалості, таких поїздок може бути кілька на рік.

Надзвичайно зацікавлена в скасуванні віз ізраїльська влада. Адже, за її розрахунками, такий крок призведе до збільшення в 2011 році кількості українських туристів на 30-40 відсотків (минулого року Ізраїль відвідало 100 тисяч українців). А це, як поразували практичні ізраїльтяни, додасть у їхню економіку майже 100 мільйонів доларів.

У Києві також вітають скасування візового режиму й сподіваються привабити туристів та приклати інвестиції. Щоправда, запросити поїхати зможуть не всі. Про деякі додаткові обставини та обопільні побоювання розповімо нижче.

Пакуймо валізи!

Сьогодні на землі обітованій пропонують гостям нарівні духовні висоти Єрусалима та найнижчу точку земної поверхні — Мертве море, розкопки древніх цивілізацій і сучасні міста, визнані курорти і бальнеологічні оздоровниці з мінеральними водами поблизу древніх римських бань. Звісно, відпочинок у цій країні обійдеться дорожче, ніж, скажімо, в розбурханому Єгипті. До речі, саме за рахунок перерозподілу туристичного потоку з цього напрямку може зрости кількість бажаючих відпочити в Ізраїлі вже в березні-квітні.

Туроператори до цього готові і обіцяють задовольнити будь-який смак. Ко-

Паспорт без візи — подорожі не перешкода

роткий моніторинг сайтів турагенцій засвідчив: відпочинок у чотиризірковому готелі Хайфи протягом двох тижнів обійдеться вам у середньому півтори тисячі доларів. Можна знайти бюджетний варіант — найдешевша путівка з перельотом у обидва боки коштує близько 600 американських доларів (гарячі тури ще ніхто не відміняв!) Тим, хто хоче оздоровитися, також пропонують широкий вибір оздоровчих програм, модних процедур тощо.

Як зазначив на брифінгу прес-секретар МЗС Олександр Дикусаров, за домовленістю з ізраїльською стороною документами, що дають право на безвізовий в'їзд, є паспорт громадянина України для виїзду за кордон, чинний загальногромадянський закордонний паспорт нового чи старого зразків і службовий паспорт.

Тому, якщо ви маєте в кишені певну суму і хочете її витратити саме в Ізраїлі, — вам зелене світло. Щоправда, на думку експертів, безвізовий режим з Ізраїлем не дає повної гарантії в'їзду. Адже вирішальне

слово — за прикордонними службами країни, яка має спеціальний безпековий режим, оскільки перебуває в конфліктній зоні.

Українські громадяни доводитимуть мету свого візиту, однак уже не посольству, а безпосередньо прикордонним службам Ізраїлю. За словами речника МЗС, громадяни держави, які в'їжджають до держави іншої сторони, згідно з угодою, зобов'язані дотримуватися законодавства країни перебування. Зокрема, це стосується наявності документів, які підтверджують мету поїздки, відповідне медичне страхування та фінансове забезпечення.

Раніше туристична віза до Ізраїлю обходилася у 150-180 грн. Отримати її вдавалося не всім. Скажімо, моя знайома — двадцятирічна незаміжня журналістка досі не може без заспокоїливого розповідати про співбесіду з представниками посольства. Спеціальні візи мають отримати ті, хто знайшов чи хоче знайти в Ізраїлі роботу, або бажає навчатися. Залишаються особливі умови для в'їзду дітей: по-

сольство Ізраїлю в Україні інформує, що проїзний документ дитини не дає їй права на безперешкодний в'їзд. Тож якщо дитина їде до Ізраїлю з батьками, відомості про неї мають бути внесені до паспортів батьків. Якщо дитина вписана у

паспорт і їде у супроводі одного з батьків, то має бути обов'язковий дозвіл від другого.

У нас є Умань
і Бабин Яр,
у них — Єрусалим

Звісно хотілося б, щоб вітчизняна інфраструктура сягнула таких висот, як у Ізраїлі, і туристичний потічок перетворився на ріку. Але не менші надії покладаємо і на комерційну частину. Директор Інституту зовнішньої політики Григорій Перепелиця вважає, що найбільше виграє у цій ситуації ізраїльський бізнес, який досить швидко пристосовується до несприятливого інвестиційного клімату в Україні.

За словами знайомого підприємця, раніше за українську туристичну візу громадяни Ізраїлю платили 100 доларів та й квитки коштували дорого. Тому, обираючи можливість відпочити за помірну ціну, ізраїльтяни часто-густо виїжджали до Румунії чи Болгарії. Тепер для них дос-

РАДЯТЬ ФАХІВЦІ

Його величність Прикордонник

Першими спостереженнями щодо безвізового режиму між Україною та Ізраїлем з нашим кореспондентом поділилися в одному із столичних адвокатських об'єднань, яке надає юридичні послуги громадянам обох країн:

— Цойно наш співробітник повернувся літаком з Тель-Авіва і був свідком, як у Бориспільському аеропорту український прикордонник, не побачивши візи в паспорті громадянина Ізраїлю, ввічливо запитав: «Де збираєтесь зупинитися в Україні?», а відповідь ретельно занотував.

Так ось це і є нормальні цивілізовані відносини, визнана світова практика. Прикордонник відтепер найголовніша особа, яка контролює правила перетину кордону в аеропорту, каже адвокат Володимир Гальченко.

Найбільшу користь від нововведення отримали передусім представники бізнесу, у яких завжди обмаль часу, а бюрократична візова тяганина не сприяла розвитку підприємництва.

Виграли спортивні і мистецькі колективи, яким раніше було дуже складно оформити

документи на всю групу, приміром, коли мали їхати баскетбольна команда чи хоровая капела.

Водночас, звертаємо увагу читачів на такий момент: відсутність візи не дає права громадянам обох країн працевлаштовуватися. Шукаєш роботу — оформляй спеціальні документи.

Олена ШИЛОВА, співробітниця однієї з туристичних фірм також відзначає позитивні моменти запровадження безвізового режиму:

— Це сприятиме зростанню кількості гостей, туристів, подорожувальників з обох країн. Вже зараз ізраїльські авіаперевізники значно, до 200 доларів, знизили ціни на поїздки в Україну. Хоча в сезон вартість, очевидно, зросте, зважаючи на те, що бажаючих багато, а перевізників обмаль. Але це вже ринок. І вочевидь, українським і ізраїльським компаніям варто подумати про розширення маршрутів, як це зробила Росія: вже сьогодні вартість перельоту Тель-Авів — Москва удвічі нижча, аніж звідти до Києва.

Харчовий реєстр проти підробок

Ірина ПОЛІЩУК,
«Урядовий кур'єр»

ЯКІСТЬ ПРОДУКТІВ. Ні для кого не секрет, що якість вітчизняних продуктів харчування здебільшого у нас не найкраща. Попри те, що існує чимало органів, які контролюють виробника.

— Ми співпрацюємо із виробниками, тому добре знаємо, що їх часто перевіряють, проте це не завжди ефективно, — каже керівник проекту IFC «Безпечність харчової продукції в Україні» Сара Окман. — На нашу думку, потрібен один орган, який займатиметься пере-

вірками. Таким чином, буде відомо, хто і за що відповідає.

Адже виробництво продовольчих товарів — ключовий сектор української економіки, проте його подальший розвиток та експортний потенціал обмежені недосконалою системою харчової безпеки, яка потребує структурної реформи.

Для початку в Україні потрібно створити реєстр операторів харчового ринку, адже це сприятиме прозорості системи. Поки у нас подібний єдиний реєстр відсутній, проте у країнах Європи він є основою контролю харчової

безпеки. Центральний реєстр не просто об'єднує усіх виробників та постачальників харчової продукції. На його основі формується база даних про стан цих підприємств, оскільки всі відповідні інспектори мають доступ до звітів, складених за результатами перевірок конкретних компаній. Це запобігає дублюванню функцій та зайвим перевіркам підприємств, проте є частиною системи управління якістю державного контролюючого органу й дозволяє регулярно оцінювати його ефективність.

Навчання всіх інспекторів має проводитись регулярно.

За потреби слід проводити спеціалізоване навчання їх відповідно до виду здійснюваних перевірок. Також інспектори найефективніших контролюючих органів із безпеки харчової продукції надають конкретні поради щодо можливості поліпшення процедур наступних перевірок, а отже, й підвищення рівня безпеки харчової продукції на підприємстві.

Поява Єдиного контролюючого органу — найбільш ефективний спосіб проведення прозорих, послідовних перевірок безпеки харчової продукції та захисту

споживачів. У країнах із найбільш ефективним контролем безпеки харчової продукції функції та відповідальність чітко визначені зверху до низу по всій структурі контролюючого органу. Інформація також розподіляється послідовно по всій структурі. Окрім того, не потрібно забувати про сертифікати, що видаються органами влади.

Відбір зразків імпортованих продуктів має виконуватися згідно з правилами й має певні особливості. До них належать, приміром, наявні в документації невідповідності (попередній досвід роботи з

тим самим імпортером чи виробником викликав занепокоєння; були отримані повідомлення щодо ризиків для безпеки певного харчового продукту через Міжнародну систему швидкого оповіщення або будь-яку іншу регіональну систему).

Усі ці рекомендації випливають зі світового досвіду реформ у сфері харчової безпеки. Зокрема йдеться про країни Балтії, Балкан та Східної Європи. Беручи до уваги цей досвід, Міжнародною фінансовою корпорацією й було розроблено проект «Безпечність харчової продукції в Україні».

ДЕРЖАВНИЙ ІНТЕРЕС

Рифи для президентських реформ

(Закінчення.

Початок на стор.1)

У тому числі й від того, чи зуміє керівництво держави змусити чиновників не займатися шулерством, а грати за чітко окресленими Правилами. Президентом окреслили. Звичайно, самі укази є своєрідним каркасом, який, щоб стати завершеною будівлею, потребує доброякісного «матеріалу». Роль останнього має відіграти «начинка» з документів, які чітко окреслюватимуть та регламентуватимуть повноваження і відповідальність держорганів за той чи інший напрям роботи. Головним же серед них є Положення про той чи інший центральний орган виконавчої влади, яке затверджуватиметься указом глави держави. Те, що їх готують самі новостворені служби, явно не подобається чиновникам окремих міністерств, які колись були на головних ролях. Користуючись давніми зв'язками, вони намагаються проштовхнути свої поправки до «статуту чужих монастирів». Байдуже, що ці «новачки» суперечать нормам президентських указів, перетинаються чи дублюють повноваження «суміжників». Для них головне не справа, а повноваження для себе. Оскільки «біс криється у подробицях», то навіть одна кома у документі, поставлена там, де «потрібно», може змінити зміст норм на протилежний і звести нанівець навіть найгеніальніший задум.

Головне — повноваження?

Сьогодні під одним «дахом» деяких міністерств перебуває по кілька центральних органів виконавчої влади. Ще зовсім недавно їм відводилась роль «хлопчика для биття». Нині ж багато вчорашніх безправних служб і адміністрацій одержали новий статус і стали центральними органами виконавчої влади. Відповідно до указу глави держави, за ними закріплено державний нагляд і контроль, управління об'єктами державної власності галузі тощо. А міністерства, відповідно до покладених на них завдань, мають визначати пріоритетні напрями розвитку, узагальнювати практику застосування законодавства, розробляти пропозиції щодо його вдосконалення, вносити їх на розгляд Президента і Кабміну. Тобто бути координатором і провідником державної політики у відповідній сфері.

Здавалось би, врешті-решт указами глави держави все поставлено з голови на ноги й прибрано непотрібні бюрократичні ланцюги та бар'єри між органами управління і суб'єктами господарювання. Однак не все так просто. Як свідчить багаторічна українська практика, інтереси чиновника і держави не те що не збігаються, а часто є діаметрально протилежними. Внаслідок цього частина коштів, призначених, приміром, на

виконання загальнонаціональних програм, інвестування іноді транзитом пролітали повз державну казну і розпорошувалися по кишенях чиновників. Про «відкати» та хабарі за «сприяння у вирішенні питань», призначення на «хлібне місце» й нагадувати, мабуть, не варто. Окрім цього, багатоступеневе узгодження питань у міністерствах перетворювалося на ходіння по муках для тих, хто на місцях займався конкретно справою, й часто коштувало керівникам підприємств та організацій не лише нервів, а й певної суми «капусти». І ось тепер, коли за міністерствами закріпили стратегічні функції, позбавивши їх необхідності займатися буденними справами, у багатьох високих кабінетах замість того, щоб радіти, сприйняли новачки як особисту трагедію. Дехто ніяк не хоче змиритися з тим, що не зможе безпосередньо впливати на кадрові призначення керівників на місцях, контролювати їх, розподіляти кошти та розпоряджатися майном. Тепер це прерогатива центральних органів виконавчої влади. На місцях навпаки — радіють, що тепер у них буде не «сім няньок», а конкретний державний куратор, який не лише керуватиме, а й відповідатиме за результати роботи. Таким чином набагато простіше й

Боротьба за повноваження: чия візьме?

перешкодити розграбуванню Чорноморського морського пароплавства, яке розпочалося фактично з подачі тодішнього глави держави і знайшло активну підтримку у керівництва Мінтрансу.

Минуло майже два десятиліття. Колись одне з найбільших у світі пароплавань Україна втратила, а що натомість здобула? Мінтрансом «рулили» сільгоспінженери, будівельники і навіть історики, а стан справ у стратегічній галузі

підсудних. А про інфраструктуру портів вже й говорити нічого. Бо що може бути промовистішим, приміром, від такого факту: в окремих з них обладнання віком 60 і більше років. Згоди на списання чи продаж міністерство не давало, тож доводилось вкладати кошти у ремонт мотлоху, замість того щоб купити нове, з продуктивністю у десятки разів вищою. Або щоб узгодити тарифи на вантажно-розвантажувальні роботи в порту, потрібна ціла купа узгоджень міністерських клерків. Але ж судно не стане кілька місяців чекати на «добро» з Києва, воно просто розвернеться і піде у румунську Констанцу чи російський порт, що було вже неодноразово.

Фактично Мінтранс перетворився на гальмо розвитку морської галузі. Тож і не дивно, що Указ Президента про створення Державної служби морського і річкового транспорту як центрального органу виконавчої влади у професійному середовищі працівників моргосподарського комплексу зустріли з радістю. Як висловився у притаманній одеситам манері під час нашої зустрічі президент Асоціації судновласників України Олександр Курлянд, «я готовий зняти капелюх перед тими, хто ініціював таку добру справу». Цікаво, що такої ж думки дотримуються всі, з ким довелось зустрічатися, в тому числі начальник управління моргосподарського комплексу Одеської облдержадміністрації Олександр Ілько, президент Асоціації портів Геннадій Сковцов, голова правління Асоціації «Спілка портових операторів» Олег Кутателадзе та інші професіонали, до думки яких варто прислухатися. Бо вони, на відміну від міністерських клерків, мають чималий досвід роботи саме у морській, а не «паперовій» галузі. В ході зустрічей довелось почути чимало цікавих думок та пропозицій щодо підвищення ефективності роботи моргосподарського комплексу, але це вже тема для окремої публікації.

«Нащадки» сомалійських піратів

Як уже вказувалося вище, радість ця може бути передчасною. Річ у тім, що високопоставлені чиновники з колишнього Мінтрансу, які осіли у новоствореному Міністерстві інфраструктури, прагнуть утримати віжки правління у своїх руках. У тому числі через внесення доповнень та поправок у проект положення Державної служби морського і річкового транспорту. Щоправда, одна з таких спроб закінчилася безрезультатно. Як зазначає тижневик «Комментарии» (№ 5), «міністерство запропонувало свій проект, у якому спробувало зберегти за собою всі нинішні функції. У відповідь на таку спробу Мін'юст дав безапеляційну відповідь — нова структура має відповідати типовому положенню з Указу Президента». Але, як відомо, чиновники мають здатність просочитися через будь-яку щілину, так що історія матиме продовження.

На перший погляд, дивно, що чиновники тримаються не лише за повноваження, а й намагаються утримати під міністерським крилом Держфлотінспекцію, яка контролює безпеку судноплавства. До речі, якщо судити з нещодавнього виступу на телеканалі «Ера», безпекою на транспорті чи не найбільше переймається експерший заступник міністра Мінтрансу зв'язку, а нині заступник міністра інфраструктури Володимир Корнієнко. Однак безпека на залізницях, якій Володимир Володимирович віддавав майже 40 із своїх 62 років життя, і в судноплаванні, як кажуть в Одесі, це дві вели-

кі різниці. Так-от, щодо Держфлотінспекції. Оцінку корупційних дій окремих посадових осіб цієї структури дав минулого року не лише заступник Генпрокурора Ренат Кузьмін у листі на ім'я тодішнього керівника Мінтрансу зв'язку, вона чітко зазначена і в результатах перевірки, проведеної два роки тому Рахунковою палатою: «Безпека судноплавства перебуває під загрозою. В останні роки на морі та внутрішніх водних шляхах зросло кількість аварій, що не лише завдали шкоди довкіллю, а й призвели до загибелі людей... На сьогодні в Україні не створено єдиної вертикалі управління безпекою судноплавства. Кабінет Міністрів України та Мінтрансу зв'язку протягом десяти років не врегулювали статусу Держфлотінспекції... Держфлотінспекція виконує державні наглядові функції і відповідно до закону має здійснювати свою діяльність виключно за рахунок бюджетного фінансування, а отримані надходження від платних послуг повинні зараховуватися до спеціального фонду Державного бюджету України».

У 2009 році Кабмін навіть прийняв рішення про ліквідацію Держфлотінспекції та передачу її функцій Адміністрації морського і річкового транспорту. Однак Мінтранс проігнорував урядову постанову. І зрозуміло, чому він так тримався за цю структуру. Адже через її працівників можна натиснути на будь-якого судновласника і під загрозою заборони виходу в море чи заходу в порт змусити виконати все, що заманеться. Після цього, мабуть, стає зрозумілим, чому капітани і судновласники називають між собою Держфлотінспекцію «нащадками сомалійських піратів».

Як і те, чому так не хочуть випустити її зі своїх обіймів нинішні високопоставлені чиновники, які добре знають «можливості» цієї структури. І якщо їм вдасться домогтися свого та внести поправки у проект Положення про Державну службу морського і річкового транспорту, то на реформах моргосподарського комплексу можна буде поставити хрест. Коли врахувати, що схожі підкилимні бої йдуть не лише у цьому міністерстві, то висновки напрашуються однозначні — реформу державного управління старий бюрократичний апарат може провалити. Звичайно, широкий загал так ніколи і не дізнається, хто ж справжній винуватець цього. У всьому знову звинуватять Президента та уряд.

Коли врахувати, що схожі підкилимні бої йдуть не лише у цьому міністерстві, то висновки напрашуються однозначні — реформу державного управління старий бюрократичний апарат може провалити.

оперативніше вирішуватимуться і поточні справи.

Однак ця радість може виявитися передчасною, оскільки нині тривають закулісні ігри вископоставлених чиновників, щоб залишити за собою або перетягнути від новостворених відомств хоча б частину повноважень. Зробити це прагнуть на стадії підготовки центральними органами виконавчої влади положень, які найбільшим часом мають бути подані на затвердження главі держави. Як усе це відбувається, можна прослідкувати на прикладі колишнього Міністерства транспорту і зв'язку.

Багаті і... безправні

Наголошую, мова не про міністра інфраструктури, а про так звані рудименти, що перейшли до нового міністерства у спадок разом з керівними кадрами та апаратом Мінтрансу зв'язку. Скажу відверто, інтерес до цієї структури не випадковий. Разом з редактором «Вечерней Одессы» Борисом Дерев'яником, який трагічно загинув від кулі кілера у 1997 році, війну з цією структурою ми розпочали ще 19 років тому. Борис Федорович в Одесі, а я в Києві намагалися публікаціями

лише погіршувався. За винятком років, коли її очолював справді прекрасний менеджер і адміністратор Георгій Кирпа. Та найскуптішим було становити морської галузі, яку керівництво Мінтрансу зв'язку перетворило на свого роду діяну корову. Адже попри втрату торговельного флоту, власністю держави ще залишилися порти зі своєю інфраструктурою, від яких вимагали дедалі більших прибутків без вкладання коштів у розвиток. А орган управління морським і річковим транспортом з часу свого створення у 2000 році ніколи не мав реальних важелів впливу на стан справ у морській галузі. У 2009 році постановою Кабміну департамент було реорганізовано в Державну адміністрацію морського і річкового транспорту. Проте зміна назви аж ніяк не вплинула на ефективність управління. Та інакше бути і не могло, оскільки у структурі міністерства продовжували діяти «дублери», які ні за освітою, ні за фахом не мали жодного стосунку до моргосподарського комплексу.

Підсумок такого «управління» та кадрової політики — вперше за 20 років троє начальників портів опинилися минулого року на лаві

Фото Олександра ЛЕПЕШУХИ

ВІД РЕДАКЦІЇ

На офіційний запит «УК» стосовно ситуації, описаної в матеріалі, керівник Державної служби морського і річкового транспорту Сергій Крижановський не побажав заглиблюватися у деталі: «Якщо таке відбувається, то робиться це поза спиною першого керівника міністерства». У самому міністерстві Єлизавета Ярмош, яка відповідає за контакти зі ЗМІ, пообіцяла надати коментар одного з керівників відомства пізніше. Його ми опублікуємо разом з думками фахівців морської галузі в одному з наступних номерів газети.

З ПЕРШИХ ВУСТ

«У нас спільна мета — забезпечити ефективне проведення реформ у галузі»

Перший заступник міністра енергетики та вугільної промисловості України
Ігор ПОПОВИЧ

Процеси реформування, прозпочаті у вугільній промисловості, назріли вже давно. Відтоді як виникла глибока суперечність між надзвичайно складним станом галузі та її ключовою роллю в забезпеченні енергетичної незалежності держави. Для усунення цього дисбалансу необхідно провести системні зміни, пов'язані з оптимізацією організаційно-управлінської структури підприємств, їхнім фінансовим оздоровленням, підвищенням ефективності виробництва, удосконаленням майнових відносин, формуванням конкурентного ринку вугілля. Про сьогоdnішній стан та реформування галузі ведемо розмову з першим заступником міністра енергетики та вугільної промисловості Ігорем Поповичем.

УК У чому головна проблема і як, на ваш погляд, шляхи її розв'язання?

— На сьогодні існує протиріччя між станом державних вугледобувних підприємств та їхнім значенням у паливно-енергетичному балансі та життєдіяльності шахтарських регіонів. Це і є найголовнішою проблемою. З одного боку, переважна більшість державних вугільних шахт потребує суттєвої державної підтримки. Без неї вони не можуть повноцінно працювати. Наприклад, наразі 50% фонду оплати праці фінансується з державного бюджету. З іншого боку, до 70% потреби теплових електростанцій України у вугіллі забезпечує державний сектор вугільної промисловості. Саме цей сектор є одним із найважливіших чинників у підтримці енергетичної безпеки держави. Крім того, практично всі шахти є містоутворюючими підприємствами. Вони забезпечують зайнятість переважної більшості населення шахтарських селищ і містечок та є основними платниками податків до місцевих бюджетів. Тому розв'язання цього протиріччя стане важливим кроком розвитку вугледобувних підприємств. Для досягнення мети необхідно забезпечити пропорційний розвиток усіх трьох головних складових виробництва: трудового і професійного потенціалу, гірничого господарства та техніко-технологічного стану. Нині вони, на жаль, перебувають у глибокому занепаді.

УК Вирішення яких питань потребує нагального реагування?

— На жодній з діючих державних вугільних шахт за останні 30 років реконструкція не проводилась. Отож гірничі роботи пішли вглиб від основного горизонту на сотні метрів. У зв'язку з цим доводиться утримувати кілометрові транспортні ланцюжки, багато заборів

потерпають від незабезпеченості повітрям, що обмежує видобуток вугілля. Оскільки продуктивні вугільні пласти відпрацьовані (на розкритих площах), то доводиться проходити все більше і більше гірничих виробок, через що значно зростають матеріальні витрати на тонну видобутку, буквально з'їдаючи фонд оплати праці. Окрім того, нинішній стан гірничого господарства шахт не дає можливості впроваджувати сучасну гірничу техніку. Старіння та плінність кадрів, незадовільний стан гірничого господарства і технічного рівня виробництва перетворилися на букет проблем вугледобувних підприємств. До нього можна додати і недостатні обсяги ви-

шаhtarів від розміру державної підтримки, а не від видобутку вугілля; проблеми постійного зростання кредиторської заборгованості, яка вже перевищила 11 млрд грн та отримання глибоко збитковими шахтами кредитів у комерційних банках. І хоча державна підтримка для функціонування галузі з року в рік зростає, її обсяги вкрай недостатні для розвитку й фінансового збалансування галузі і майже не підйомні для державного бюджету країни.

УК І який вихід з такої ситуації?

— Передусім — у залученні недержавних інвестицій. Щоб усунути бар'єри на цьому шляху, міністерство веде активну роботу з доопрацювання проекту закону України щодо розв'язання та особливостей роздержавлення вугледобувних підприємств. Адже на сьогодні головною, так би мовити, зовнішньою проблемою для галузі є те, що навколишнє господарсько-економічне середовище в основному вже засноване на корпоративно-приватній формі

Завдяки вжитим організаційним, технічним, фінансово-економічним та іншим заходам ще в квітні 2010 року падіння вуглевидобутку було зупинено. А з травня минулого року — стабілізовано його видобуток і забезпечено щоквартальне нарощення обсягів.

добутку вугілля, а отже, і його реалізації за ринковими цінами. Це призводить до збитковості вуглевидобутку на державних шахтах. У свою чергу це породжує новий ланцюг проблем: необхідність отримання державних дотацій на часткове покриття витрат з виробництва товарної вугільної продукції; необхідність виділення з держбюджету хоча б мінімальних сум на технічне переоснащення шахт і на підтримку їх у безпечному стані; залежність рівня зарплати

власності, а у вугледобувних підприємств власник — держава. Цей власник знеособлений. Міністерство керує власністю, але не володіє. Трудові колективи теж не власники своїх шахт. Напрямок вирішення протиріччя зрозумілий: приватизація шахт інвесторами, оренда підприємств під інвестиційні проекти, державно-приватне партнерство.

УК Тобто системні проблеми потрібно розв'язувати системно?

У шахтаря добрий настрій: зарплата виплачується своєчасно та в повному обсязі

ДОСЬЄ «УК»

Ігор ПОПОВИЧ. Народився 28 вересня 1972 р. в м. Букчі Лельницького району Гомельської області. В 1994 р. закінчив Донецький державний технічний університет за спеціальністю «Маркшейдерська справа», гірничий інженер-маркшейдер. З 1994 по 1995 рр. працював на шахті «Комісарівська» виробничого об'єднання «Луганськвугілля», пройшов шлях від посади дільничного маркшейдера до заступника головного інженера з виробництва. З 1995 по 2003 рр. — заступник головного інженера, головний інженер шахти «Ніканор-Нова» ВО «Луганськвугілля». З 2003 по 2005 рр. — директор ВП «Шахта Вергелівська» ДП «Луганськвугілля». З 2005 по 2006 рр. — технічний директор, генеральний директор державного підприємства «Луганськвугілля». З жовтня 2006 по березень 2010 рр. — перший заступник генерального директора державного підприємства «Антрацит». З березня по грудень 2010 р. — заступник міністра вугільної промисловості України. Указом Президента України від 28 грудня 2010 р. призначений першим заступником міністра енергетики та вугільної промисловості.

Нагороджений галузевою відзнакою — «Шахтарська слава» 3-х ступенів.

— Починаючи з березня 2010 року міністерство за підтримки Президента та уряду взялося саме за системне розв'язання проблем галузі. Головне завдання для нас — з випередженням розв'язувати більш загальні проблеми, таким чином прискорюючи вирішення конкретних питань кожної шахти (щодо технічного переоснащення, реконструкції гірничого господарства, підвищення продуктивності праці). Безперечно, сюди треба додати ще й інші — соціального плану: рівень зарплати шахтарів відстає від законодавчо встановленого, шахти не спроможні утримувати свою соціальну сферу. Ці проблеми накопичувалися роками і розв'язувати їх потрібно було ще вчора.

УК Що конкретно вже зроблено?

— Завдяки вжитим організаційним, технічним, фінансово-економічним та іншим заходам ще в квітні 2010 року падіння вуглевидобутку було зупинено. А з травня минулого року — стабілізовано його видобуток і забезпечено щоквартальне нарощення обсягів. А за підсумками січня-грудня 2010 року відставання було ліквідовано і забезпечено зростання видобутку вугілля порівняно з 2009 р. на 73,7 тис. тонн.

У галузь уже пішли недержавні інвестиції: 308,6 млн грн — за рахунок впровадження

механізму державно-приватного партнерства, 485,5 млн грн — кредити комерційних банків та 650 млн грн — поставка гірничошахтного обладнання за механізмом фінансового лізингу. Ці кошти дали можливість розпочати технічне переоснащення шахт.

Окрім того, опрацьовано понад 60 проектів реконструкції шахт та є попередні домовленості з банками щодо довготривалих кредитних ресурсів, розпочато реформування організаційно-господарської форми вугледобувного підприємства. Не менш важливо й те, що порівняно з 2009 роком фонд оплати праці зріс на 20% та відроджено програму «Здоров'я шахтарів».

2011 рік підприємства галузі розпочали з нарощування темпів виробництва. Зокрема у січні вугледобувні підприємства України видобули 6 млн 537 тис. тонн вугілля, що на 9,6% або на 570,3 тис. тонн більше за відповідний період минулого року. Обсяг видобутку вугільних підприємств державного сектору за січень 2011 року фактично склав 3 млн 317 тис. тонн, що на 214,3 тис. тонн більше плану, або 106,9%. Порівняно з січнем 2010 року видобуток збільшився на 286 тис. тонн. І найважливіше: заробітна плата шахтарям виплачується своєчасно та у повному обсязі.

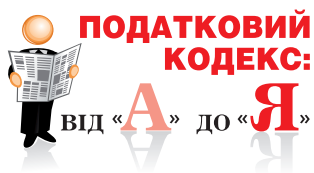
Протягом січня фахівці міністерства розглянули та прийняли фінансові плани державних підприємств на 2011 рік, якими передбачено збільшення доходів від реалізації вугільної продукції та зменшення витрат на її виробництво. Проведено оптимізацію витрат за спожиту електроенергію, матеріали та обладнання. Це, у свою чергу, дасть можливість забезпечити своєчасний перехід шахтарів на нові тарифні ставки.

Окрім того, по кожному вугледобувному підприємству розроблені інвестиційні проекти на 2011 рік. Загальна інвестиційна місткість їх складає 5,5 млрд грн, які плануються задіяти за такими напрямками: за механізмом фінансового лізингу — 2,0 млрд грн, банківські кредити — 1,6 млрд, власні кошти підприємств — 1,1 млрд та інші інвестиції — 0,8 млрд грн.

Ці та інші заходи сприятимуть держпідприємствам галузі у збільшенні в 2011 році видобутку вугілля на 1 млн тонн.

Василь ЮРЧЕНКО
для «Урядового кур'єра»
(Закінчення
у наступному номері)

ЕКОНОМІКА: ПОДАТКИ

Юридичним особам пропонують електронний сервіс

НОРМОТВОРЧИСТЬ. Віртуальна звітність нищить корупцію, заощаджує час і гроші

Лариса ДАЦЮК,
«Урядовий кур'єр»

Задля створення сприятливих умов для правильного і зручного обчислення та своєчасної сплати податків і зборів, а також реалізації положень Податкового кодексу щодо принципів загальності та економічності оподаткування ДПА ініціює запровадження електронного сервісу для юридичних осіб. Цю новачку підтримали великі платники, висловившись «за» на зустрічі з фахівцями департаментів, що здійснюють адміністрування ПДВ та податку на прибуток.

За помилки не каратимуть

На переконання директора департаменту адміністрування податку на додану вартість ДПА України Юрія Лапшина, така форма електронного спілкування заощадить час платників та кошти бюджету. Окрім того, електронний сервіс має мінімізувати контакт податкової з платником, знизити можливі корупційні прояви з боку контролерів, а також створити для платника зручні умови обчислення податків.

Якщо електронний сервіс буде запроваджено, звірка даних податкової декларації з іншою податковою інформацією проводитиметься за спеціально розробленою програмою. У разі виявлення допущеної платником помилки його про це повідомлять і дадуть змогу самостійно виправити її або надати пояснення. А після звірки реєстрів, виданих на отриманих податкових накладних платника, з реєстрами його контрагентів, він зможе у десятиденний строк виправити розбіжності, не сплачуючи штрафних санкцій.

— Наша головна мета, — заявив посадовець, — від-

мовитися від необґрунтованих перевірок. Якщо справді в документі помилка, яку допустив платник, то він має можливість самостійно її виправити, якщо ні — надати обґрунтування.

Наскільки ефективним є віртуальне спілкування, вже довела централізована

все зрозуміло у чинній системі, вони можуть зайти на веб-сайт ДПА й залишити свій запит, на який буде дано відповідь, або ж зателефонувати до контакт-центру за номером 0-800-501-007 чи на телефон довіри служби внутрішньої безпеки ДПС 044-272-24-89.

ше 20 числа наступного звітного періоду.

У разі потреби платник може подати разом з декларацією доповнення, які складені за довільною формою, але з поясненням мотивів такого доповнення, яке вважається невід'ємною частиною декларації.

Фото Олександра ЛЕПЕТУХИ

Скільки податкового кредиту я отримаю?

система податкової служби. За матеріалами департаменту інформаційно-аналітичного забезпечення процесів оподаткування, в січні 2011 року через систему прийнято 655 тис. звітів від 135 тис. платників. На цю статистику позитивно вплинула норма Податкового кодексу, яка зобов'язує великих та середніх підприємств звітувати в електронному вигляді.

Переважну більшість тих, хто звітує в електронному вигляді, становлять платники ПДВ. У січні цього року вони становили 88% від загальної кількості платників ПДВ. Порівняно з груднем минулого року їхня кількість збільшилась на 8 тисяч. Якщо платникам не

Порядок подання та форми декларацій і заявок-розрахунків

Декларація акцизного податку, надана платником, вважається прийнятною у разі дотримання умов, визначених статтями 48 та 49 розділу II Податкового кодексу. ДПА своїм наказом затвердила Порядок заповнення та форму її подання. Згідно з ним, повідомили у Департаменті масово-роз'яснювальної роботи та звернень громадян, документ подають до органу ДПС за місцем своєї реєстрації щомісячно, не пізні-

Ще одним наказом ДПА затверджено порядок, який визначає механізм продовження граничних строків для подання податкової декларації, заяв про перегляд рішень контролюючих органів, заяв про повернення надміру сплачених грошових зобов'язань відповідно до норм статті 102 Податкового кодексу.

Ще одним наказом «Про затвердження форм заявок-розрахунків на виготовлення та придбання марок акцизного податку, звіту про використання марок акцизного податку та журналів для марок акцизного податку» ДПА ввела здійснення контролю за обігом та використанням марок акцизного податку для марку-

вання алкогольних напоїв і тютюнових виробів. Зокрема, затверджено форму попередньої заявки-розрахунку про потребу в марках акцизного податку та форму заявки-розрахунку на їх придбання для маркування алкогольних напоїв і тютюнових виробів. А також звіт про використання марок акцизного податку, форму журналу реєстрації посвідчень про реєстрацію імпортера (замовника) цих виробів, форму журналу обліку марок акцизного податку та реєстр повернутих марок.

У департаменті контролю за виробництвом та обігом спирту, алкогольних напоїв і тютюнових виробів ДПА заповнили, що запровадження норм цього наказу забезпечить реалізацію єдиної державної політики у сфері обігу марок акцизного податку для маркування алкогольних напоїв і тютюнових виробів та забезпечить здійснення контролю у сфері виробництва й обігу цих товарів.

Термін — до 1 травня

Як отримати податковий кредит? Як пояснив директор департаменту оподаткування фізичних осіб ДПА Степан Дусяк, для цього слід подати річну податкову декларацію про доходи за наслідками 2010 року до податкової інспекції за місцем проживання (реєстрацією в паспорті). Зарахувати до складу податкового кредиту можна фактично понесені витрати, підтверджені громадянином документально. Передусім це частина суми відсотків за іпотечним кредитом, кошти, сплачені закладам освіти за власне навчання чи члена сім'ї першого ступеня споріднення. Окрім того, витрати на сплату страхових внесків, страхових премій та пенсійних внесків страховику-резиденту, не-

державному пенсійному фонду, установі банку за договорами довгострокового страхування життя, недержавного пенсійного забезпечення, за пенсійним контрактом з недержавним пенсійним фондом, внески на банківський пенсійний депозитний рахунок, на пенсійні вклади як самого громадянина, так і членів його сім'ї першого ступеня споріднення. Сюди ж зараховують витрати на штучне запліднення, оплату вартості державних послуг, пов'язаних з усиновленням дитини, кошти, сплачені за переобладнання транспортного засобу на використання таких видів пального, як моторного сумішевого, біоетанолу, біодизелю, стиснутого або скрапленого газу, інших видів біопалива. До податкового кредиту віднесено й витрати на будівництво (придбання) доступного житла, у тому числі на погашення пільгового іпотечного житлового кредиту, наданого для цього, та відсотків за ним.

Податковий кредит може бути нарахований резидентом, що має індивідуальний ідентифікаційний номер, а його загальна сума не перевищує загального оподаткованого доходу фізичної особи, одержаного протягом 2010 року у вигляді заробітної плати. Якщо платник податку не скористався правом на нарахування податкового кредиту за наслідками звітного року, то таке право на наступні роки не переноситься.

— Хотів би звернути увагу на те, — наголосив С. Дусяк, — що у зв'язку із введенням в дію Податкового кодексу строк подання декларації встановлено до 1 травня року, що настає за звітним. Отже, у 2011 році платники податку можуть реалізувати право на податковий кредит за наслідками 2010 року, подавши декларацію до 1 травня.

Переплата не пропаде

ЛІКНЕП. Якщо немає боргу — гроші повернуть

Тетяна КИРИЛЕНКО
для «Урядового кур'єра»

Якщо з якоїсь причини платник податку неправильно вирахував суму свого грошового зобов'язання, то згідно з Податковим кодексом (ст. 43) помилково або надміру сплачені кошти йому повертають. Однак для цього треба написати відповідну заяву.

— Щоправда, повернуть переплату на поточний рахунок платника лише у тих випадках, — уточнює директор департаменту обліку та звітності ДПА Василь Терещенко, — якщо у нього не-

має податкового боргу. Якщо ж він є, то відшкодування помилково або надміру сплаченого податку проводиться лише після повного погашення боргу. При цьому платник має право використати зазначену суму переплати для погашення боргу, подавши відповідну заяву.

Якщо ж боргу немає, податковий орган готує висновок про повернення помилково чи надміру сплаченого грошового зобов'язання за певною формою. За платежами, які сплачені до державного бюджету, податкова не пізніше ніж за п'ять робочих днів до закінчення

двадцятиденного терміну з дня подання платником заяви готує та передає висновки для виконання до відповідного територіального органу Державного казначейства.

Що стосується платежів до місцевих скарбниць та тих, які підлягають розподілу між державним та місцевими бюджетами, то орган ДПС не пізніше ніж за сім робочих днів до закінчення двадцятиденного строку з дня подання платником заяви готує та передає висновки згідно з Реєстром висновків за платежами, належними місцевим бюд-

жетам, та платежами, які підлягають розподілу між державним та місцевими бюджетами, для погодження відповідному місцевому фінансовому органу. Той протягом двох робочих днів погоджує отримані висновки і за підписом керівника, засвідченим печаткою, повертає відповідному органу державної податкової служби.

Податкова не пізніше наступного робочого дня віддати отримання висновку, погодженого місцевим фінансовим органом, передає його територіальному органу Державного казначейства.

Поетапна обов'язковість

Вадим ВИГОВСЬКИЙ
для «Урядового кур'єра»

ПРАВИЛО. З нинішнього року в Україні запроваджується поетапна обов'язкова реєстрація податкових накладних платниками ПДВ — продавцями (інформація заноситься до Єдиного реєстру податкових накладних). Щоправда, нині це стосується лише тих накладних, в яких сума ПДВ становить понад 1 млн грн. Але, як повідомили в департаменті інформаційно-аналітичного забезпечення процесів оподаткування, вже з 1 квітня 2011 року обов'язково треба буде реєструвати й ті документи, де сума ПДВ перевищує 500 тис. грн, з 1 липня — понад 100 тис., а з 1 січня 2012 року — більш як 10 тис.

Усі податкові накладні до 10 тис. грн не підлягатимуть внесенню до Єдиного реєстру, порядок ведення якого Кабінет Міністрів затвердив своєю постановою ще наприкінці грудня минулого року. Платники ПДВ — покупці можуть отримати на свій запит інформацію про наявність в Єдиному реєстрі податкової накладної, яку вони отримали від продавців. Що ж до електронних форматів самих накладних, а також запитів та відповідей, то з ними можна ознайомитися на веб-сайті ДПА.

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про інформацію»

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести до Закону України «Про інформацію» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 48, ст. 650; 2000 р., № 27, ст. 213; 2002 р., № 29, ст. 194; 2003 р., № 28, ст. 214; 2004 р., № 11, ст. 141, № 32, ст. 394; 2005 р., № 33, ст. 429; 2010 р., № 37, ст. 496; із змінами, внесеними законами України від 7 жовтня 2010 року № 2592-VI, від 30 листопада 2010 року № 2724-VI та від 2 грудня 2010 року № 2756-VI) зміни, виклавши його в такій редакції:

«ЗАКОН УКРАЇНИ Про інформацію

Цей Закон регулює відносини щодо створення, збирання, одержання, зберігання, використання, поширення, охорони, захисту інформації.

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

документ — матеріальний носій, що містить інформацію, основними функціями якого є її збереження та передавання у часі та просторі; захист інформації — сукупність правових, адміністративних, організаційних, технічних та інших заходів, що забезпечують збереження, цілісність інформації та належний порядок доступу до неї; інформація — будь-які відомості та/або дані, які можуть бути збережені на матеріальних носіях або відображені в електронному вигляді; суб'єкт владних повноважень — орган державної влади, орган місцевого самоврядування, інший суб'єкт, що здійснює владні управлінські функції відповідно до законодавства, у тому числі на виконання делегованих повноважень.

Стаття 2. Основні принципи інформаційних відносин

1. Основними принципами інформаційних відносин є: гарантованість права на інформацію; відкритість, доступність інформації, свобода обміну інформацією; достовірність і повнота інформації; свобода вираження поглядів і переконань; правомірність одержання, використання, поширення, зберігання та захисту інформації; захищеність особи від втручання в її особисте та сімейне життя.

Стаття 3. Державна інформаційна політика

1. Основними напрямками державної інформаційної політики є: забезпечення доступу кожного до інформації; забезпечення рівних можливостей щодо створення, збирання, одержання, зберігання, використання, поширення, охорони, захисту інформації; створення умов для формування в Україні інформаційного суспільства; забезпечення відкритості та прозорості діяльності суб'єктів владних повноважень; створення інформаційних систем і мереж інформації, розвиток електронного урядування; постійне оновлення, збагачення та зберігання національних інформаційних ресурсів; забезпечення інформаційної безпеки України; сприяння міжнародній співпраці в інформаційній сфері та входженню України до світового інформаційного простору.

Стаття 4. Суб'єкти і об'єкти інформаційних відносин

1. Суб'єктами інформаційних відносин є: фізичні особи; юридичні особи; об'єднання громадян; суб'єкти владних повноважень.

2. Об'єктом інформаційних відносин є інформація.

Стаття 5. Право на інформацію

1. Кожен має право на інформацію, що передбачає можливість вільного одержання, використання, поширення, зберігання та захисту інформації, необхідної для реалізації своїх прав, свобод і законних інтересів.

Реалізація права на інформацію не повинна порушувати громадські, політичні, економічні, соціальні, духовні, екологічні та інші права, свободи і законні інтереси інших громадян, права та інтереси юридичних осіб.

Стаття 6. Гарантії права на інформацію

1. Право на інформацію забезпечується: створенням механізму реалізації права на інформацію; створенням можливостей для вільного доступу до статистичних даних, архівних, бібліотечних і музейних фондів, інших інформаційних банків, баз даних, інформаційних ресурсів; обов'язком суб'єктів владних повноважень інформувати громадськість та засоби масової інформації про свою діяльність і прийняті рішення; обов'язком суб'єктів владних повноважень визначити спеціальні підрозділи або відповідальних осіб для забезпечення доступу запитувачів до інформації; здійсненням державного і громадського контролю за дотриманням законодавства про інформацію; встановленням відповідальності за порушення законодавства про інформацію.

2. Право на інформацію може бути обмежене законом в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку, з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя.

Стаття 7. Охорона права на інформацію

1. Право на інформацію охороняється законом. Держава гарантує всім суб'єктам інформаційних відносин рівні права і можливості доступу до інформації.

2. Ніхто не може обмежувати права особи у виборі форм і джерел одержання інформації, за винятком випадків, передбачених законом.

Суб'єкт інформаційних відносин може вимагати усунення будь-яких порушень його права на інформацію.

3. Забороняється вилучення і знищення друкованих видань, експонатів, інформаційних банків, документів з архівних, бібліотечних, музейних фондів, крім встановлених законом випадків або на підставі рішення суду.

4. Право на інформацію, створену в процесі діяльності фізичної чи юридичної особи, суб'єкта владних повноважень або за рахунок фізичної чи юридичної особи, Державного бюджету України, місцевого бюджету, охороняється в порядку, визначеному законом.

Стаття 8. Мова інформації

1. Мова інформації визначається законом про мови, іншими актами законодавства в цій сфері, міжнародними договорами та угодами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 9. Основні види інформаційної діяльності

1. Основними видами інформаційної діяльності є створення, збирання, одержання, зберігання, використання, поширення, охорона та захист інформації.

Розділ II. ВИДИ ІНФОРМАЦІЇ

Стаття 10. Види інформації за змістом

За змістом інформація поділяється на такі види: інформація про фізичну особу; інформація довідково-енциклопедичного характеру;

інформація про стан довкілля (екологічна інформація); інформація про товар (роботу, послугу); науково-технічна інформація; податкова інформація; правова інформація; статистична інформація; соціологічна інформація; інші види інформації.

Стаття 11. Інформація про фізичну особу

1. Інформація про фізичну особу (персональні дані) — відомості чи сукупність відомостей про фізичну особу, яка ідентифікована або може бути конкретно ідентифікована.

2. Не допускаються збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та захисту прав людини. До конфіденційної інформації про фізичну особу належать, зокрема, дані про її національність, освіту, сімейний стан, релігійні переконання, стан здоров'я, а також адреса, дата і місце народження.

Кожному забезпечується вільний доступ до інформації, яка стосується його особисто, крім випадків, передбачених законом.

Стаття 12. Інформація довідково-енциклопедичного характеру

1. Інформація довідково-енциклопедичного характеру — систематизовані, документовані, публічно оголошені або іншим чином поширені відомості про суспільне, державне життя та навколишнє природне середовище.

2. Основними джерелами інформації довідково-енциклопедичного характеру є: енциклопедії, словники, довідники, рекламні повідомлення та оголошення, путівники, картографічні матеріали, електронні бази та банки даних, архіви різноманітних довідкових інформаційних служб, мереж та систем, а також довідки, що видаються уповноваженими на те органами державної влади та органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, організаціями, їх працівниками та автоматизованими інформаційно-телекомунікаційними системами.

3. Правовий режим інформації довідково-енциклопедичного характеру визначається законодавством та міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 13. Інформація про стан довкілля (екологічна інформація)

1. Інформація про стан довкілля (екологічна інформація) — відомості та/або дані про:

стан складових довкілля та його компоненти, включаючи генетично модифіковані організми, та взаємодію між цими складовими; фактори, що впливають або можуть впливати на складові довкілля (речовини, енергія, шум і випромінювання, а також діяльність або заходи, включаючи адміністративні, угоди в галузі навколишнього природного середовища, політику, законодавство, плани і програми); стан здоров'я та безпеки людей, умови життя людей, стан об'єктів культури і споруд тією мірою, якою на них впливає або може вплинути стан складових довкілля;

інші відомості та/або дані.

2. Правовий режим інформації про стан довкілля (екологічної інформації) визначається законами України та міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

3. Інформація про стан довкілля, крім інформації про місце розташування військових об'єктів, не може бути віднесена до інформації з обмеженим доступом.

Стаття 14. Інформація про товар (роботу, послугу)

1. Інформація про товар (роботу, послугу) — відомості та/або дані, які розкривають кількісні, якісні та інші характеристики товару (роботи, послуги).

2. Інформація про вплив товару (роботи, послуги) на життя та здоров'я людини не може бути віднесена до інформації з обмеженим доступом.

3. Правовий режим інформації про товар (роботу, послугу) визначається законами України про захист прав споживачів, про рекламу, іншими законами та міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 15. Науково-технічна інформація

1. Науково-технічна інформація — будь-які відомості та/або дані про вітчизняні та зарубіжні досягнення науки, техніки і виробництва, одержані в ході науково-дослідної, дослідно-конструкторської, проектно-технологічної, виробничої та громадської діяльності, які можуть бути збережені на матеріальних носіях або відображені в електронному вигляді.

2. Правовий режим науково-технічної інформації визначається Законом України «Про науково-технічну інформацію», іншими законами та міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

3. Науково-технічна інформація є відкритою за режимом доступу, якщо інше не встановлено законами України.

Стаття 16. Податкова інформація

1. Податкова інформація — сукупність відомостей і даних, що створені або отримані суб'єктами інформаційних відносин у процесі поточної діяльності і необхідні для реалізації покладених на контролюючі органи завдань і функцій у порядку, встановленому Податковим кодексом України.

2. Правовий режим податкової інформації визначається Податковим кодексом України та іншими законами.

Стаття 17. Правова інформація

1. Правова інформація — будь-які відомості про право, його систему, джерела, реалізацію, юридичні факти, правовідносини, пропорядок, правопорушення і боротьбу з ними та їх профілактику тощо.

2. Джерелами правової інформації є Конституція України, інші законодавчі і підзаконні нормативно-правові акти, міжнародні договори та угоди, норми і принципи міжнародного права, а також ненормативні правові акти, повідомлення засобів масової інформації, публічні виступи, інші джерела інформації з правових питань.

3. З метою забезпечення доступу до законодавчих та інших нормативних актів фізичним та юридичним особам держава забезпечує офіційне видання цих актів масовими тиражами у найкоротші строки після їх прийняття.

Стаття 18. Статистична інформація

1. Статистична інформація — документована інформація, що дає кількісну характеристику масових явищ та процесів, які відбуваються в економічній, соціальній, культурній та інших сферах життя суспільства.

2. Офіційна державна статистична інформація підлягає систематичному оприлюдненню.

3. Держава гарантує суб'єктам інформаційних відносин відкритий доступ до офіційної державної статистичної інформації, за винятком інформації, доступ до якої обмежений згідно із законом.

4. Правовий режим державної статистичної інформації визначається Законом України «Про державну статистику», іншими законами та міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 19. Соціологічна інформація

1. Соціологічна інформація — будь-які документовані відомості про ставлення до окремих осіб, подій, явищ, процесів, фактів тощо.

2. Правовий режим соціологічної інформації визначається законами та міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 20. Доступ до інформації

1. За порядком доступу інформація поділяється на відкриту інформацію та інформацію з обмеженим доступом.

2. Будь-яка інформація є відкритою, крім тієї, що віднесена законом до інформації з обмеженим доступом.

Стаття 21. Інформація з обмеженим доступом

1. Інформацією з обмеженим доступом є конфіденційна, таємна та службова інформація.

2. Конфіденційною є інформація про фізичну особу, а також інформація, доступ до якої обмежено фізичною або юридичною особою, крім суб'єктів владних повноважень. Конфіденційна інформація може поширюватися за бажанням (згодою) відповідної особи у визначеному нею порядку відповідно до передбачених нею умов, а також в інших випадках, визначених законом.

Відносини, пов'язані з правовим режимом конфіденційної інформації, регулюються законом.

3. Порядок віднесення інформації до таємної або службової, а також порядок доступу до неї регулюються законами.

4. До інформації з обмеженим доступом не можуть бути віднесені такі відомості:

1) про стан довкілля, якість харчових продуктів і предметів побуту; 2) про аварії, катастрофи, небезпечні природні явища та інші надзвичайні ситуації, що сталися або можуть статися і загрожують безпеці людей; 3) про стан здоров'я населення, його життєвий рівень, включаючи харчування, одяг, житло, медичне обслуговування та соціальне забезпечення, а також про соціально-демографічні показники, стан правопорядку, освіти і культури населення; 4) про факти порушення прав і свобод людини і громадянина; 5) про незаконні дії органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових та службових осіб;

6) інші відомості, доступ до яких не може бути обмежено відповідно до законів та міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Розділ III ДІЯЛЬНІСТЬ ЖУРНАЛІСТІВ, ЗАСОБІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ, ЇХ ПРАЦІВНИКІВ

Стаття 22. Масова інформація та її засоби

1. Масова інформація — інформація, що поширюється з метою її доведення до необмеженого кола осіб.

2. Засоби масової інформації — засоби, призначені для публічного поширення друкованої або аудіовізуальної інформації.

Стаття 23. Інформаційна продукція та інформаційна послуга

1. Інформаційна продукція — матеріалізований результат інформаційної діяльності, призначений для задоволення потреб суб'єктів інформаційних відносин. Інформаційною послугою є діяльність з надання інформаційної продукції споживачам з метою задоволення їхніх потреб.

2. Інформаційна продукція та інформаційні послуги є об'єктами цивільно-правових відносин, що регулюються цивільним законодавством України.

Стаття 24. Заборона цензури та заборона втручання в професійну діяльність журналістів і засобів масової інформації

1. Забороняється цензура — будь-яка вимога, спрямована, зокрема, до журналіста, засобу масової інформації, його засновника (співзасновника), видавця, керівника, розповсюджувача, узгоджувати інформацію до її поширення або накладення заборони чи перешкоджання в будь-якій іншій формі тиражуванню або поширенню інформації.

Ця заборона не поширюється на випадки, коли попереднє узгодження інформації здійснюється на підставі закону, а також у разі накладення судом заборони на поширення інформації.

2. Забороняються втручання у професійну діяльність журналістів, контроль за змістом поширюваної інформації, зокрема з метою поширення чи непоширення певної інформації, замовчування суспільно необхідної інформації, накладення заборони на висвітлення окремих тем, показ окремих осіб або поширення інформації про них, заборони критикувати суб'єкти владних повноважень, крім випадків, встановлених законом, договором між засновником (власником) і трудовим колективом, редакційним статутом.

3. Умисне перешкоджання законній професійній діяльності журналістів та/або переслідування журналіста за виконання професійних обов'язків, за критику тягне за собою відповідальність згідно із законами України.

Стаття 25. Гарантії діяльності засобів масової інформації та журналістів

1. Під час виконання професійних обов'язків журналіст має право здійснювати письмові, аудіо- та відеозаписи із застосуванням необхідних технічних засобів, за винятком випадків, передбачених законом.

2. Журналіст має право безперешкодно відвідувати приміщення суб'єктів владних повноважень, відкриті заходи, які ними проводяться, та бути особисто прийнятим у розумні строки їх посадовими і службовими особами, крім випадків, визначених законодавством.

3. Журналіст має право не розкривати джерело інформації або інформацію, яка дозволяє встановити джерела інформації, крім випадків, коли його зобов'язано до цього рішенням суду на основі закону.

4. Після пред'явлення документа, що засвідчує його професійну належність, працівник засобу масової інформації має право збирати інформацію в районах стихійного лиха, катастроф, у місцях аварій, масових безпорядків, воєнних дій, крім випадків, передбачених законом.

5. Журналіст має право поширювати підготовлені ним матеріали (фотограми, відеозаписи, письмові тексти тощо) за власним підписом (авторством) або під умовним ім'ям (псевдонімом).

6. Журналіст засобу масової інформації має право відмовитися від авторства (підпису) на матеріал, якщо його зміст після редакційної правки (редагування) суперечить його переконанням.

7. Права та обов'язки журналіста, працівника засобу масової інформації, визначені цим Законом, поширюються на зарубіжних журналістів, працівників зарубіжних засобів масової інформації, які працюють в Україні.

Стаття 26. Акредитація журналістів, працівників засобів масової інформації

1. З метою створення сприятливих умов для здійснення журналістами, працівниками засобів масової інформації професійної діяльності суб'єкт владних повноважень може здійснювати їх акредитацію.

Усі дії, пов'язані з акредитацією, мають ґрунтуватися на принципах відкритості, рівності, справедливості з метою забезпечення права громадськості на одержання інформації через засоби масової інформації. Відсутність акредитації не може бути підставою для відмови в допуску журналіста, працівника засобу масової інформації на відкриті заходи, що проводить суб'єкт владних повноважень.

2. Акредитація журналіста, працівника засобу масової інформації здійснюється безоплатно на підставі його заяви або подання засобу масової інформації.

У заяві, поданій журналістом, працівником засобу масової інформації, зазначаються його прізвище, ім'я та по батькові, адреса, номер засобу зв'язку, адреса електронної пошти (за наявності). До заяви додаються копії документів, що посвідчують особу та засвідчують її професійну належність.

У поданні засобу масової інформації зазначаються його повне найменування, дата і номер реєстрації, адреса, адреса електронної пошти (за наявності), номер засобу зв'язку, прізвище, ім'я та по батькові журналіста, працівника засобу масової інформації, щодо якого вноситься подання. До подання додаються копії документів, що посвідчують особу.

В акредитації не може бути відмовлено в разі подання усіх документів, передбачених цією частиною.

Суб'єкт владних повноважень може встановлювати спрощений порядок акредитації.

3. Порядок акредитації, визначений суб'єктом владних повноважень, підлягає оприлюдненню.

4. Суб'єкти владних повноважень, що здійснили акредитацію журналістів, працівників засобів масової інформації, зобов'язані сприяти проведенню ними професійної діяльності; завчасно сповіщати їх про місце і час проведення сесій, засідань, нарад, брифінгів та інших публічних заходів; надавати їм інформацію, призначену для засобів масової інформації; а також сприяти створенню умов для здійснення запису і передачі інформації, проведення інтерв'ю, отримання коментарів посадових осіб.

ДОКУМЕНТИ

3. На розпорядників інформації, визначених у пунктах 2, 3, 4 частини першої та в частині другій цієї статті, вимоги цього Закону поширюються лише в частині оприлюднення та надання відповідної інформації за запитом.

4. Усі розпорядники інформації незалежно від нормативно-правового акта, на підставі якого вони діють, при вирішенні питань щодо доступу до інформації мають керуватися цим Законом.

Стаття 14. Обов'язки розпорядників інформації

1. Розпорядники інформації зобов'язані:
 - 1) оприлюднювати інформацію про свою діяльність та прийняті рішення;
 - 2) систематично вести облік документів, що знаходяться в їхньому володінні;
 - 3) вести облік запитів на інформацію;
 - 4) визначати спеціальні місця для роботи запитувачів з документами чи їх копіями, а також надавати право запитувачам робити виписки з них, фотграфувати, копіювати, сканувати їх, записувати на будь-які носії інформації тощо;
 - 5) мати спеціальні структурні підрозділи або призначати відповідальних осіб для забезпечення доступу запитувачів до інформації;
 - 6) надавати достовірну, точну та повну інформацію, а також у разі потреби перевіряти правильність та об'єктивність наданої інформації.

Стаття 15. Оприлюднення інформації розпорядниками

1. Розпорядники інформації зобов'язані оприлюднювати:
 - 1) інформацію про організаційну структуру, місію, функції, повноваження, основні завдання, напрями діяльності та фінансові ресурси (структуру та обсяг бюджетних коштів, порядок та механізм їх витрачання тощо);
 - 2) нормативно-правові акти, акти індивідуальної дії (крім внутрішньо-організаційних), прийняті розпорядником, проекти рішень, що підлягають обговоренню, інформацію про нормативно-правові засади діяльності;
 - 3) перелік та умови отримання послуг, що надаються цими органами, форми і зразки документів, правила їх заповнення;
 - 4) порядок складання, подання запиту на інформацію, оскарження рішень розпорядників інформації, дій чи бездіяльності;
 - 5) інформацію про систему обліку, види інформації, яку зберігає розпорядник;
 - 6) інформацію про механізми чи процедури, за допомогою яких громадськість може представляти свої інтереси або в інший спосіб впливати на реалізацію повноважень розпорядника інформації;
 - 7) плани проведення та порядок денний своїх відкритих засідань;
 - 8) розташування місць, де надаються необхідні запитувачам форми і бланки установи;
 - 9) загальні правила роботи установи, правила внутрішнього трудового розпорядку;
 - 10) звіти, в тому числі щодо задоволення запитів на інформацію;
 - 11) інформацію про діяльність суб'єктів владних повноважень, а саме про:

їхні місцезнаходження, поштову адресу, номери засобів зв'язку, адреси офіційного веб-сайту та електронної пошти; прізвище, ім'я та по батькові, службові номери засобів зв'язку, адреси електронної пошти керівника органу та його заступників, а також керівників структурних та регіональних підрозділів, основні функції структурних та регіональних підрозділів, крім випадків, коли ці відомості належать до інформації з обмеженим доступом; розклад роботи та графік прийому громадян; вакансії, порядок та умови проходження конкурсу на заміщення вакантних посад; перелік та умови надання послуг, форми і зразки документів, необхідних для надання послуг, правила їх оформлення; перелік і службові номери засобів зв'язку підприємств, установ та організацій, що належать до сфери їх управління, та їх керівників, крім підприємств, установ та організацій, створених з метою конспірації, оперативно-розшукової або контррозвідувальної діяльності; порядок складання, подання запиту на інформацію, оскарження рішень суб'єктів владних повноважень, їх дій чи бездіяльності; систему обліку, види інформації, якою володіє суб'єкт владних повноважень;

12) іншу інформацію про діяльність суб'єктів владних повноважень, порядок обов'язкового оприлюднення якої встановлений законом.

2. Інформація, передбачена частиною першою цієї статті, підлягає обов'язковому оприлюдненню невідкладно, але не пізніше п'яти робочих днів з дня затвердження документа. У разі наявності у розпорядника інформації офіційного веб-сайту така інформація оприлюднюється на веб-сайті із зазначенням дати оприлюднення документа і дати оновлення інформації.

3. Проект нормативно-правових актів, рішень органів місцевого самоврядування, розроблені відповідними розпорядниками, оприлюднюються ними не пізніш як за 20 робочих днів до дати їх розгляду з метою прийняття.

4. Невідкладному оприлюдненню підлягає будь-яка інформація про факти, що загрожують життю, здоров'ю та/або майну осіб, і про заходи, які застосовуються у зв'язку з цим.

Стаття 16. Відповідальні особи з питань запитів на інформацію

1. Розпорядник інформації відповідає за визначення завдань та забезпечення діяльності структурного підрозділу або відповідальної особи з питань запитів на інформацію розпорядників інформації, відповідальних за опрацювання, систематизацію, аналіз та контроль щодо задоволення запиту на інформацію та надання консультацій під час оформлення запиту.

2. Запит, що пройшов реєстрацію у встановленому розпорядником інформації порядку, обробляється відповідальними особами з питань запитів на інформацію.

Стаття 17. Контроль за забезпеченням доступу до публічної інформації

1. Парламентський контроль за дотриманням права людини на доступ до інформації здійснюється Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини, тимчасовими слідчими комісіями Верховної Ради України, народними депутатами України.

2. Громадський контроль за забезпеченням розпорядниками інформації доступу до публічної інформації здійснюється депутатами місцевих рад, громадськими організаціями, громадськими радами, громадянами особисто шляхом проведення відповідних регіональних слухань, громадської експертизи тощо.

3. Державний контроль за забезпеченням розпорядниками інформації доступу до інформації здійснюється відповідно до закону.

Стаття 18. Реєстрація документів розпорядника інформації

1. Для забезпечення збереження та доступу до публічної інформації документи, що знаходяться у суб'єктів владних повноважень, підлягають обов'язковій реєстрації в системі обліку, що має містити:

- 1) назву документа;
 - 2) дату створення документа;
 - 3) дату надходження документа;
 - 4) джерело інформації (автор, відповідний підрозділ);
 - 5) передбачену законом підставу віднесення інформації до категорії з обмеженим доступом;
 - 6) строк обмеження доступу до інформації, у разі якщо вона віднесена до інформації з обмеженим доступом;
 - 7) галузь;
 - 8) ключові слова;
 - 9) тип, носій (текстовий документ, плівки, відеозаписи, аудіозаписи тощо);
 - 10) вид (нормативні акти, угоди, рішення, протоколи, звіти, прес-релізи);
 - 11) проекти рішень (довідні записки, звернення, заяви, подання, пропозиції, листи тощо);
 - 12) форму та місце зберігання документа тощо.
2. Доступ до системи обліку, що містить інформацію про документ, що знаходиться у суб'єкта владних повноважень, забезпечується шляхом:
- 1) оприлюднення на офіційних веб-сайтах суб'єктів владних повноважень такої інформації, а в разі їх відсутності — в інший прийнятний спосіб;
 - 2) надання доступу до системи за запитом.

3. Система обліку публічної інформації не може бути віднесена до категорії інформації з обмеженим доступом.

4. Розпорядники інформації несуть відповідальність за забезпечення доступу до системи обліку відповідно до закону.

**Розділ IV.
РЕАЛІЗАЦІЯ ПРАВА НА ДОСТУП ДО ІНФОРМАЦІЇ
ЗА ІНФОРМАЦІЙНИМ ЗАПИТОМ**

Стаття 19. Оформлення запитів на інформацію

1. Запит на інформацію — це прохання особи до розпорядника інформації надати публічну інформацію, що знаходиться у його володінні.
2. Запитувач має право звернутися до розпорядника інформації із запитом на інформацію незалежно від того, стосується ця інформація його особисто чи ні, без пояснення причини подання запиту.
3. Запит на інформацію може бути індивідуальним або колективним. Запити можуть подаватися в усній, письмовій чи іншій формі (поштою, факсом, телефоном, електронною поштою) на вибір запитувача.
4. Письмовий запит подається в довільній формі.
5. Запит на інформацію має містити:

- 1) ім'я (найменування) запитувача, поштову адресу або адресу електронної пошти, а також номер засобу зв'язку, якщо такий є;
 - 2) загальний опис інформації або вид, назву, реквізити чи зміст документа, щодо якого зроблено запит, якщо запитувачу це відомо;
 - 3) підпис і дату за умови подання запиту в письмовій формі.
6. З метою спрощення процедури оформлення письмових запитів на інформацію особа може подавати запит шляхом заповнення відповідних форм запитів на інформацію, які можна отримати в розпорядника інформації та на офіційному веб-сайті відповідного розпорядника. Зазначені форми мають містити стислу інструкцію щодо процедури подання запиту на інформацію, її отримання тощо.

7. У разі якщо з поважних причин (інвалідність, обмежені фізичні можливості тощо) особа не може подати письмовий запит, його має оформити відповідальна особа з питань запитів на інформацію, обов'язково зазначивши в запиті своє ім'я, контактний телефон, та надати копію запиту особі, яка його подала.

Стаття 20. Строк розгляду запитів на інформацію

1. Розпорядник інформації має надати відповідь на запит на інформацію не пізніше п'яти робочих днів з дня отримання запиту.

2. У разі якщо запит на інформацію стосується інформації, необхідної для захисту життя чи свободи особи, щодо стану довкілля, якості харчових продуктів і предметів побуту, аварій, катастроф, небезпечних природних явищ та інших надзвичайних подій, що сталися або можуть статись і загрожують безпеці громадян, відповідь має бути надана не пізніше 48 годин з дня отримання запиту.

3. Клопотання про термінове опрацювання запиту має бути обгрунтованим.

4. У разі якщо запит стосується надання великого обсягу інформації або потребує пошуку інформації серед значної кількості даних, розпорядник інформації може продовжити строк розгляду запиту до 20 робочих днів з обгрунтуванням такого продовження. Про продовження строку розпорядник інформації повідомляє запитувача в письмовій формі не пізніше п'яти робочих днів з дня отримання запиту.

Стаття 21. Плата за надання інформації

1. Інформація на запит надається безкоштовно.
2. У разі якщо задоволення запиту на інформацію передбачає виготовлення копій документів обсягом більш як 10 сторінок, запитувач зобов'язаний відшкодувати фактичні витрати на копіювання та друк.
3. Розмір фактичних витрат визначається відповідним розпорядником на копіювання та друк в межах граничних норм, встановлених Кабінетом Міністрів України. У разі якщо розпорядник інформації не встановив розміру плати за копіювання або друк, інформація надається безкоштовно.
4. При наданні особі інформації про себе та інформації, що становить суспільний інтерес, плата за копіювання та друк не стягується.

Стаття 22. Відмова та відстрочка в задоволенні запиту на інформацію

1. Розпорядник інформації має право відмовити в задоволенні запиту в таких випадках:

- 1) розпорядник інформації не володіє і не зобов'язаний відповідно до його компетенції, передбаченої законодавством, володіти інформацією, щодо якої зроблено запит;
- 2) інформація, що запитується, належить до категорії інформації з обмеженим доступом відповідно до частини другої статті 6 цього Закону;
- 3) особа, яка подала запит на інформацію, не оплатила передбачені статтею 21 цього Закону фактичні витрати, пов'язані з копіюванням або друком;
- 4) не дотримано вимог до запиту на інформацію, передбачених частиною п'ятою статті 19 цього Закону.
2. Відповідь розпорядника інформації про те, що інформація може бути одержана запитувачем із загальнодоступних джерел, або відповідь не по суті запиту вважається неправомірною відмовою в наданні інформації.
3. Розпорядник інформації, який не володіє запитуваною інформацією, але якому за статусом або характером діяльності відомо або має бути відомо, хто нею володіє, зобов'язаний направити цей запит належному розпоряднику з одночасним повідомленням про це запитувача. У такому разі відлік строку розгляду запиту на інформацію починається з дня отримання запиту належним розпорядником.
4. У відмові в задоволенні запиту на інформацію має бути зазначено:

- 1) прізвище, ім'я, по батькові та посаду особи, відповідальної за розгляд запиту розпорядником інформації;
- 2) дату відмови;
- 3) мотивовану підставу відмови;
- 4) порядок оскарження відмови;
- 5) підпис.
5. Відмова в задоволенні запиту на інформацію надається в письмовий формі.
6. Відстрочка в задоволенні запиту на інформацію допускається в разі, якщо запитувана інформація не може бути надана для ознайомлення в передбачені цим Законом строки у разі настання обставин непереборної сили. Рішення про відстрочку доводиться до відома запитувача у письмовій формі з роз'ясненням порядку оскарження прийнятого рішення.
7. І рішення про відстрочку в задоволенні запиту на інформацію має бути зазначено:

- 1) прізвище, ім'я, по батькові та посаду особи, відповідальної за розгляд запиту розпорядником інформації;
- 2) дату надсилання або вручення повідомлення про відстрочку;
- 3) причини, у зв'язку з якими запит на інформацію не може бути задоволений у встановлений цим Законом строк;
- 4) строк, у який буде задоволено запит;
- 5) підпис.

**Розділ V.
ОСКАРЖЕННЯ РІШЕНЬ, ДІЙ ЧИ БЕЗДІЯЛЬНОСТІ
РОЗПОРЯДНИКІВ ІНФОРМАЦІЇ**

Стаття 23. Право на оскарження рішень, дій чи бездіяльності розпорядників інформації

1. Рішення, дії чи бездіяльність розпорядників інформації можуть бути оскаржені до керівника розпорядника, вищого органу або суду.
2. Запитувач має право оскаржити:
 - 1) відмову в задоволенні запиту на інформацію;
 - 2) відстрочку задоволення запиту на інформацію;
 - 3) ненадання відповіді на запит на інформацію;
 - 4) надання недостовірної або неповної інформації;
 - 5) несвоєчасне надання інформації;
 - 6) невиконання розпорядниками обов'язку оприлюднювати інформацію відповідно до статті 15 цього Закону;
 - 7) інші рішення, дії чи бездіяльність розпорядників інформації, що порушили законні права та інтереси запитувача.

3. Оскарження рішень, дій чи бездіяльності розпорядників інформації до суду здійснюється відповідно до Кодексу адміністративного судочинства України.

Стаття 24. Відповідальність за порушення законодавства про доступ до публічної інформації

1. Відповідальність за порушення законодавства про доступ до публічної інформації несуть особи, винні у вчиненні таких порушень:

- 1) ненадання відповіді на запит;
 - 2) ненадання інформації на запит;
 - 3) безпідставна відмова у задоволенні запиту на інформацію;
 - 4) неоприлюднення інформації відповідно до статті 15 цього Закону;
 - 5) надання або оприлюднення недостовірної, неточної або неповної інформації;
 - 6) несвоєчасне надання інформації;
 - 7) необгрунтоване віднесення інформації до інформації з обмеженим доступом;
 - 8) нездійснення реєстрації документів;
 - 9) навмисне приховування або знищення інформації чи документів.
2. Особи, на думку яких їхні права та законні інтереси порушені розпорядниками інформації, мають право на відшкодування матеріальної та моральної шкоди в порядку, визначеному законом.

Розділ VI. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через три місяці з дня його опублікування.

2. До приведення законодавства України у відповідність із цим Законом акти законодавства України застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

у статті 212²:

частину першу після слів «Про інформацію» доповнити словами «Про доступ до публічної інформації»;

примітку викласти в такій редакції:

«Примітка. Особи, визначені в примітці до статті 212²⁶ цього Кодексу, притягаються до відповідальності за діяння, передбачені даною статтею, згідно із статтею 212²⁶»;

частину першу статті 212²⁶ після слів «Про інформацію» доповнити словами «Про доступ до публічної інформації»;

2) у назві та абзаці першому частини першої статті 330 Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25–26, ст. 131) слова «яка є власністю держави» замінити словами «яка знаходиться у володінні держави»;

3) частину десяту статті 9 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 22, ст. 303; 2000 р., № 10, ст. 79) доповнити двома реченнями такого змісту: «Забороняється оприлюднювати або надавати зібрані відомості, а також інформацію щодо проведення або не проведення стосовно певної особи оперативно-розшукової діяльності до прийняття рішення за результатами такої діяльності. Питання оприлюднення або надання такої інформації після прийняття рішення регулюється законом»;

4) статтю 9 Закону України «Про контррозвідувальну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 12, ст. 89) доповнити реченням такого змісту: «Забороняється оприлюднювати або надавати (розголошувати) зібрані відомості, а також інформацію щодо проведення або не проведення стосовно певної особи контррозвідувальної діяльності та заходів до прийняття рішення за результатами такої діяльності або заходів»;

5) статтю 13 Закону України «Про авторське право і суміжні права» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 43, ст. 214) доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«5. Зазначені положення не поширюються на випадки оприлюднення чи надання інформації на підставі Закону України «Про доступ до публічної інформації».

4. Кабінету Міністрів України у двомісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

затвердити граничні норми витрат на копіювання або друк, передбачені статтею 21 цього Закону;

внести на розгляд Верховної Ради України законопроекти щодо приведення законів України у відповідність із цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити приведення органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
13 січня 2011 року
№ 2939–VI

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо діяльності садівницьких товариств та дачних кооперативів

Верховна Рада України **постановляє:**

І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:
1. У Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3–4, ст. 27):

1) частину четверту статті 35 викласти в такій редакції:

«4. До земель загального користування садівницького товариства належать земельні ділянки, зайняті захисними смугами, дорогами, проїздами, будівлями і спорудами загального користування. Землі загального користування садівницького товариства безоплатно передаються йому у власність за клопотанням вищого органу управління товариства до відповідного органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування на підставі технічної документації із землеустрою щодо складання документів, що посвідчує право на земельну ділянку»;

2) статтю 52 після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«2. Землі загального користування дачного кооперативу безоплатно передаються йому у власність за клопотанням вищого органу управління кооперативу до відповідного органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування на підставі технічної документації із землеустрою щодо складання документів, що посвідчує право на земельну ділянку. До земель загального користування дачного кооперативу належать земельні ділянки, зайняті захисними смугами, дорогами, проїздами, будівлями і спорудами загального користування».

У зв'язку з цим частини другу та третю вважати відповідно частинами третьою та четвертою;

3) частину третю статті 134 доповнити словами «а також передачі земель загального користування садівницькому товариству та дачному кооперативу».

2. Частину першу статті 22 Закону України «Про кооперацію» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 5, ст. 35) доповнити реченням такого змісту: «Землі загального користування дачного кооперативу безоплатно передаються йому у власність із земель державної або комунальної власності відповідно до закону».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
14 січня 2011 року
№ 2949–VI

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 26 січня 2011 р. № 72
Київ

Про внесення змін у додатки 1 і 2 до Державної цільової програми підготовки та проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу

Кабінет Міністрів України **постановляє:**
Внести у додатки 1 і 2 до Державної цільової програми підготовки та проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 14 квітня 2010 р. № 357 (Офіційний вісник України, 2010 р., № 39, ст. 1297, № 92, ст. 3253, № 94, ст. 3335, № 96, ст. 3405, № 98, ст. 3496, № 100, ст. 3557; 2011 р., № 2, ст. 107), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 26 січня 2011 р. № 72

ЗМІНИ,

що вносяться у додатки 1 і 2 до Державної цільової програми підготовки та проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу

1. Пункт 7 додатка 1 викласти в такій редакції:
«7. Прогнозні обсяги та джерела фінансування, млн. гривень

Джерела фінансування	Обсяг фінансування	У тому числі за роками				
		2008	2009	2010	2011	2012
Державні кошти	66098,3493	3083,46	3113,327	21046,4713	31922,131	6932,96
у тому числі:						
державний бюджет	37570,5993	3083,46	3113,327	9385,0813	18526,181	3462,55
державна підтримка	28527,75			11661,39	13395,95	3470,41
Місцеві бюджети	7211,21	511,6	582,34	2717,14	2805,37	594,76
Інші джерела	72687,308	6816,164	9954,691	23956,51	29400,503	2559,44
Усього	145996,8673	10411,224	13650,358	47720,1213	64128,004	10087,16".

2. У додатку 2:
1) у пункті 1:
позицію «капітальний ремонт (перша черга), технічне переоснащення інженерних систем спортивної арени, зокрема систем енерго– та холодопостачання, вентиляції, кондиціонування, зв'язку, телемереж, слабких струмів; забезпе-чення пропускнуго режиму; функціонування системи громадського харчування; поточний ремонт приміщень і благоустрій території Палацу спорту, Спортивна площа, 1» викласти в такій редакції:

"Найменування завдання	Найменування показника	Значення показника					Найменування заходу	Головний розпорядник бюджетних коштів, інвестор	Джерела фінансування	Прогнозні обсяги фінансування, млн. гривень						
		усього	за роками							усього	за роками					
			2008	2009	2010	2011					2012	2008	2009	2010	2011	2012
							капітальний ремонт (перша черга), технічне переоснащення інженерних систем спортивної арени, зокрема систем енерго- та холодопостачання, вентиляції, кондиціонування, зв'язку, телемереж, слабких струмів; забезпечення пропускнуго режиму; функціонування системи громадського харчування; поточний ремонт приміщень і благоустрій території Палацу спорту, Спортивна площа, 1	Укрєвро-інфрапроект	державний бюджет	50			50			
									державна підтримка	46					46%;	

позицію «Разом за завданням 1» викласти в такій редакції:

"Найменування завдання	Найменування показника	Значення показника						Найменування заходу	Головний розпорядник бюджетних коштів, інвестор	Джерела фінансування	Прогнозні обсяги фінансування, млн. гривень					
		усього	за роками								усього	за роками				
			2008	2009	2010	2011	2012					2008	2009	2010	2011	2012
Разом за завданням 1											94 22,4	2944,36	1772,42	3294,58	1356,22	54,82
у тому числі										державний бюджет	3762,69	287,36	825,7	2098,95	495,86	54,82";
										державна підтримка	1582,04			828,28	753,76	
										місцеві бюджети	379,98	84,32	141,71	67,35	86,6	
										інші джерела	3697,69	2572,68	805,01	300	20	

2) у пункті 2:
позицію «реконструкція стадіону Львівського державного університету фізичної культури по вул. Черемшини, 17» викласти в такій редакції:

"Найменування завдання	Найменування показника	Значення показника					Найменування заходу	Головний розпорядник бюджетних коштів, інвестор	Джерела фінансування	Прогнозні обсяги фінансування, млн. гривень						
		усього	за роками							усього	за роками					
			2008	2009	2010	2011					2012	2008	2009	2010	2011	2012
		2000			2000			реконструкція стадіону Львівського державного університету фізичної культури по вул. Черемшини, 17	Укрєвроінфрапроект	державний бюджет	6,63	2	4,63			
										державна підтримка	72,87			34,67	38,2";	

позицію «будівництво на базі Великоанадольського лісового коледжу тренувальної бази з одним стадіоном» викласти в такій редакції:

"Найменування завдання	Найменування показника	Значення показника					Найменування заходу	Головний розпорядник бюджетних коштів, інвестор	Джерела фінансування	Прогнозні обсяги фінансування, млн. гривень						
		усього	за роками							усього	за роками					
			2008	2009	2010	2011					2012	2008	2009	2010	2011	2012
		500				500	будівництво на базі Велико-анадольського лісового коледжу тренувальної бази з одним стадіоном	Укрєвро-інфрапроект	державна підтримка	20,39				20,39		
								Донецька міська рада	місцеві бюджети	4,65			2		2,65	
								інвестор	інші джерела	13,5					13,5	
									разом		38,54			2	36,54";	

ДОКУМЕНТИ

позицію «Разом за завданням 2» викласти в такій редакції:

"Найменування завдання	Найменування показника	Значення показника						Найменування заходу	Головний розпорядник бюджетних коштів, інвестор	Джерела фінансування	Прогнозні обсяги фінансування, млн. гривень					
		усього	за роками								усього	за роками				
			2008	2009	2010	2011	2012					2008	2009	2010	2011	2012
Разом за завданням 2											836,49	177,93	110,35	238,67	309,54	
у тому числі										державний бюджет	162,96	29,13	8,13	44,2	81,5	
										державна підтримка	139,06			80,47	58,59	
										місцеві бюджети	9,17		2,82	3,7	2,65	
										інші джерела	525,3	148,80	99,4	110,3	166,8";	

3) у пункті 3:

позицію «будівництво перону та термінального комплексу державного підприємства «Зал офіційних делегацій» по вул. Київському шляху, 2/1а, м. Бориспіль» викласти в такій редакції:

"Найменування завдання	Найменування показника	Значення показника						Найменування заходу	Головний розпорядник бюджетних коштів, інвестор	Джерела фінансування	Прогнозні обсяги фінансування, млн. гривень					
		усього	за роками								усього	за роками				
			2008	2009	2010	2011	2012					2008	2009	2010	2011	2012
	кількість об'єктів	2	2					будівництво перону та термінального комплексу державного підприємства "Зал офіційних делегацій" по вул. Київському шляху, 2/1а, м. Бориспіль	Укрєвроінфрапроект	державний бюджет	124,31	63,59	29,2		31,52	
										державна підтримка	30			8,77	21,23	
								Державне управління справами, державне підприємство "Зал офіційних делегацій"		інші джерела (власні кошти)	25	0,72		24,28		
										разом	179,31	64,31		62,25	52,75";	

позицію «забезпечення розвитку Львівського аеропорту» викласти в такій редакції:

"Найменування завдання	Найменування показника	Значення показника						Найменування заходу	Головний розпорядник бюджетних коштів, інвестор	Джерела фінансування	Прогнозні обсяги фінансування, млн. гривень					
		усього	за роками								усього	за роками				
			2008	2009	2010	2011	2012					2008	2009	2010	2011	2012
	кількість пасажирів на день (10 годин), пікове навантаження під час проведення групових матчів	25500	25500					забезпечення розвитку Львівського аеропорту		державний бюджет	1251,68	5,09	79,51	1070,48	96,6	
										державна підтримка	898,75			129,83	768,92	
										місцеві бюджети						
										інші джерела	94			50,08	43,92	
										разом	2244,43	5,09	79,51	1250,39	909,44	
								у тому числі:								
	одиниць	1	1					розроблення проекту та реконструкція аеродрому	Укрєвроінфрапроект	державний бюджет	675,85	3	47,96	620,48	4,41	
										державна підтримка	302,73			94,88	207,85	
	—"	2	2					розроблення проекту нового аеровокзалу та тимчасових терміналів	Мінтрансв'язку	державний бюджет	7,18	2,09	5,09			
	—"	10000	10000					будівництво нового аеровокзалу державного підприємства "Міжнародний аеропорт "Львів"	Укрєвроінфрапроект	державний бюджет	472,92		26,46	445,32	1,14	
										державна підтримка	448,44			34,95	413,49	
	—"	5500	5500					проекування та реконструкція існуючого пасажирського терміналу та зовнішніх інженерних мереж у частині реконструкції існуючого терміналу	—"	державний бюджет	73,02			2,59	70,43	
										державна підтримка	20				20	
	—"	1	1					проекування та реконструкція існуючого пасажирського терміналу та зовнішніх інженерних мереж у частині будівництва зовнішніх інженерних мереж	—"	державний бюджет	3,21			1,23	1,98	
										державна підтримка	126,08				126,08	
	кількість пасажирів на день (10 годин), пікове навантаження під час проведення групових матчів	10000	10000					будівництво тимчасового терміналу	—"	державний бюджет	18				18	
	одиниць	1	1					розроблення концепції схеми розвитку та схеми генерального плану аеропорту	Укрєвроінфрапроект	державний бюджет	1,5			0,86	0,64	
										державна підтримка	1,5				1,5	
	кількість машиномісць	1300	1300					будівництво інших об'єктів інфраструктури	—"	інші джерела (кошти інвесторів)	94			50,08	43,92";	

ДОКУМЕНТИ

позицію «Разом за завданням 3» викласти в такій редакції:

"Найменування завдання	Найменування показника	Значення показника					Найменування заходу	Головний розпорядник бюджетних коштів, інвестор	Джерела фінансування	Прогнозні обсяги фінансування, млн. гривень					
		усього	за роками							усього	за роками				
			2008	2009	2010	2011					2012	2008	2009	2010	2011
Разом за завданням 3										12799,21	1228,45	1119,29	5614,28	4830,7	6,49
у тому числі									державний бюджет	6378,51	1081,1	253,42	2710,52	2333,47	
									державна підтримка	2349,25			1180,35	1168,9	
									місцеві бюджети	344,37	36,41	40,3	122,36	145,3	
									інші джерела	3727,08	110,94	825,57	1601,05	1183,03	6,49";

4) у пункті 7: позиції «будівництво, реконструкція, ремонт автомобільних доріг комунальної власності у містах:», «будівництво автовокзалів для перевезення пасажирів у містах, в яких проводимуться матчі чемпіонату» викласти в такій редакції:

"Найменування завдання	Найменування показника	Значення показника					Найменування заходу	Головний розпорядник бюджетних коштів, інвестор	Джерела фінансування	Прогнозні обсяги фінансування, млн. гривень					
		усього	за роками							усього	за роками				
			2008	2009	2010	2011					2012	2008	2009	2010	2011
							будівництво, реконструкція, ремонт автомобільних доріг комунальної власності у містах:								
	тис. кв. метрів	286,67		161,67		125	Києві	Укревро-інфрапроект —" —	державний бюджет	105			50	55	
									державна підтримка	150			101	49	
								Київська міськдерж-адміністрація	місцеві бюджети	195,8	32,3	13,8	94,7	55	
									разом	450,8	32,3	13,8	245,7	159	
	протяжність, кілометрів	5,5				5,5	будівництво та утримання автомобільної дороги Київ — Ірпінь, а саме на ділянці від вул. Генерала Наумова (житловий масив Ново-Біличі) до житлового кварталу Романівка — м. Ірпінь	Укревро-інфрапроект	державна підтримка	95,9			47,95	47,95	
	—"	9,733		3,233		6,5	Донецьку	—"	державний бюджет	130,26			71	59,26	
								—"	державна підтримка	129			27	102	
								Донецька міська рада	місцеві бюджети	86,22	8,4	16,75	56,9	4,17	
									разом	345,48	8,4	16,75	154,9	165,43	
	тис. кв. метрів	522,555				522,555	Львові	Укревро-інфрапроект —" —	державний бюджет	1079,43		24,03	50	1005,4	
									державна підтримка	150			75	75	
	протяжність, кілометрів	30,87			30,87			Львівська міська рада	місцеві бюджети	1259	19,2	34,4	200	1005,4	
									разом	2488,43	19,2	58,43	325	2085,8	
	—"	120,38	17,44	11,89	49,27	41,78	Харкові	Укревро-інфрапроект —" —	державний бюджет	142,99		15,87	50	77,12	
									державна підтримка	150			126	24	
								Харківська міська рада	місцеві бюджети	479,94	59,63	38,02	200	182,29	
									разом	772,93	59,63	53,89	376	283,41	
							Усього			4153,54	119,53	142,87	1149,55	2741,59	
							у тому числі:			1457,68		39,9	221	1196,78	
									державний бюджет						
									державна підтримка	674,9			376,95	297,95	
									місцеві бюджети	2020,96	119,53	102,97	551,6	1246,86	
									державний бюджет	92,8				92,8	
							будівництво автовокзалів для перевезення пасажирів у містах, в яких проводимуться матчі чемпіонату	Укревро-інфрапроект	державна підтримка	1,2				1,2";	

позицію «Разом за завданням 7» викласти в такій редакції:

"Найменування завдання	Найменування показника	Значення показника					Найменування заходу	Головний розпорядник бюджетних коштів, інвестор	Джерела фінансування	Прогнозні обсяги фінансування, млн. гривень						
		усього	за роками							усього	за роками					
			2008	2009	2010	2011					2012	2008	2009	2010	2011	2012
Разом за завданням 7 у тому числі										11702,12	380,18	404,36	4424,97	5002,03	1490,58	
								державний бюджет		2837,89	45,04	79,9	524,98	1750,99	436,98	
								державна підтримка		2530,74			1660,91	535,37	334,46	
								місцеві бюджети		5129,59	335,14	324,46	2212,77	1782,14	475,08	
								інші джерела		1203,9			26,31	933,53	244,06";	

5) у пункті 8: позицію «реконструкція студентського гуртожитку Львівської національної музичної академії імені М. В. Лисенка по вул. Зеленій, 96» викласти в такій редакції:

ДОКУМЕНТИ

"Найменування завдання	Найменування показника	Значення показника						Найменування заходу	Головний розпорядник бюджетних коштів, інвестор	Джерела фінансування	Прогнозні обсяги фінансування, млн. гривень					
		усього	за роками								усього	за роками				
			2008	2009	2010	2011	2012					2008	2009	2010	2011	2012
	350					350	реконструкція студентського гуртожитку Львівської національної музичної академії імені М. В. Лисенка по вул. Зелений, 96	МКТ	державний бюджет	1	1					
								Укревро-інфрапроект	державна підтримка	11,5			3,2	8,3";		

позицію «Разом за завданням 8» викласти в такій редакції:

"Найменування завдання	Найменування показника	Значення показника						Найменування заходу	Головний розпорядник бюджетних коштів, інвестор	Джерела фінансування	Прогнозні обсяги фінансування, млн. гривень					
		усього	за роками								усього	за роками				
			2008	2009	2010	2011	2012					2008	2009	2010	2011	2012
Разом за завданням 8 у тому числі											33554,27	1040,79	3676,26	14090,282	14657,438	89,5
									державний бюджет		541,407	8,27	18,63	14,799	493,808	5,9
									державна підтримка		475,393			467,093	8,3	
									інші джерела		32537,47	1032,52	3657,63	13605,89	14157,83	83,6";

6) у пункті 14:
позицію «пересувна телевізійна станція у форматі HD» викласти в такій редакції:

"Найменування завдання	Найменування показника	Значення показника						Найменування заходу	Головний розпорядник бюджетних коштів, інвестор	Джерела фінансування	Прогнозні обсяги фінансування, млн. гривень					
		Усього	за роками								усього	за роками				
			2008	2009	2010	2011	2012					2008	2009	2010	2011	2012
	пересувна телевізійна станція у форматі HD	2	2					пересувна телевізійна станція у форматі HD	Укревро-інфрапроект	державний бюджет	16,5	16,5				
										державна підтримка	177				177";	

позицію «формування позитивного іміджу» викласти в такій редакції:

"Найменування завдання	Найменування показника	Значення показника						Найменування заходу	Головний розпорядник бюджетних коштів, інвестор	Джерела фінансування	Прогнозні обсяги фінансування, млн. гривень					
		усього	за роками								усього	за роками				
			2008	2009	2010	2011	2012					2008	2009	2010	2011	2012
								формування позитивного іміджу	Укревро-інфрапроект	державний бюджет	28,2			6,377	21,823	
										державна підтримка	19,5				19,5";	

позицію «Разом за завданням 14» викласти в такій редакції:

"Найменування завдання	Найменування показника	Значення показника						Найменування заходу	Головний розпорядник бюджетних коштів, інвестор	Джерела фінансування	Прогнозні обсяги фінансування, млн. гривень					
		усього	за роками								усього	за роками				
			2008	2009	2010	2011	2012					2008	2009	2010	2011	2012
Разом за завданням 14											3018,9	1,4	1573,49	597,257	780,073	66,68
у тому числі										державний бюджет	342,45	1,4	23,49	46,937	203,943	66,68";
										державна підтримка	217,2			20,7	196,5	
										місцеві бюджети	59,25			29,62	29,63	
										інші джерела	2400		1550	500	350	

7) у пункті 15:
позицію «реконструкція та будівництво об'єктів Шевченківського національного заповідника та інфраструктури м. Канева» викласти в такій редакції:

"Найменування завдання	Найменування показника	Значення показника					Найменування заходу	Головний розпорядник бюджетних коштів, інвестор	Джерела фінансування	Прогнозні обсяги фінансування, млн. гривень						
		усього	за роками							усього	за роками					
			2008	2009	2010	2011					2012	2008	2009	2010	2011	2012
							реконструкція та будівництво об'єктів Шевченківського національного заповідника та інфраструктури м. Канева	Укревро-інфрапроект	державний бюджет	63				63		
									державна підтримка	137				137";		

позицію «Разом за завданням 15» викласти в такій редакції:

"Найменування завдання	Найменування показника	Значення показника						Найменування заходу	Головний розпорядник бюджетних коштів, інвестор	Джерела фінансування	Прогнозні обсяги фінансування, млн. гривень					
		усього	за роками								усього	за роками				
			2008	2009	2010	2011	2012					2008	2009	2010	2011	2012
Разом за завданням 15											287,58	12,61	11,38	21,93	223,73	17,93
у тому числі										державний бюджет	86,38	4,61	1,68		73,8	6,29
										державна підтримка	144,9			7,9	137	
										місцеві бюджети	36,3	4,5	4,3	10,7	8,8	8
										інші джерела	20	3,5	5,4	3,33	4,13	3,64";

8) у пункті 16:
позицію «завершення будівництва Мистецького арсеналу» викласти в такій редакції:

ДОКУМЕНТИ

"Найменування завдання	Найменування показника	Значення показника					Найменування заходу	Головний розпорядник бюджетних коштів, інвестор	Джерела фінансування	Прогнозні обсяги фінансування, млн. гривень						
		усього	за роками							усього	за роками					
			2008	2009	2010	2011					2012	2008	2009	2010	2011	2012
							завершення будівництва Мистецького арсеналу	Укрєвро-інфрапроект	державна підтримка	125		39,38		85,62",		

позицію «Разом за завданням 16» викласти в такій редакції:

"Найменування завдання	Найменування показника	Значення показника						Найменування заходу	Головний розпорядник бюджетних коштів, інвестор	Джерела фінансування	Прогнозні обсяги фінансування, млн. гривень					
		усього	за роками								усього	за роками				
			2008	2009	2010	2011	2012					2008	2009	2010	2011	2012
Разом за завданням 16											1082,9823	54,48	70,07	411,6723	500,06	46,7
у тому числі										державний бюджет	464,0023	47,82	20,57	58,8723	302,94	33,8
										державна підтримка	280,52			194,9	85,62	
										місцевий бюджет	289,66	6,66	38,4	129,7	102	12,9"
										інші джерела	48,8		11,1	28,2	9,5	

9) позицію «Усього за Програмою» викласти в такій редакції:

"Найменування завдання	Найменування показника	Значення показника					Найменування заходу	Головний розпорядник бюджетних коштів, інвестор	Джерела фінансування	Прогнозні обсяги фінансування, млн. гривень						
		усього	за роками							усього	за роками					
			2008	2009	2010	2011					2012	2008	2009	2010	2011	2012
Усього за Програмою										145996,8673	10411,224	13650,358	47720,1213	64128,004	10087,16	
у тому числі																
								державні кошти	66098,3493	3083,46	3113,327	21046,4713	31922,131	6932,96		
								зокрема: державний бюджет	37570,5993	3083,46	3113,327	9385,0813	18526,181	3462,55		
								державна підтримка	28527,75			11661,39	13395,95	3470,41		
								місцеві бюджети	7211,21	511,6	582,34	2717,14	2805,37	594,76		
								інші джерела	72687,308	6816,164	9954,691	23956,51	29400,503	2559,44"		

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 31 січня 2011 р. № 74
Київ

Про затвердження Положення
про Український інститут
національної пам’яті

Кабінет Міністрів України **постановляє:**
1. Затвердити Положення про Український інститут національної пам’яті, що додається.
2. Установити граничну чисельність працівників Українського інституту національної пам’яті — 70 одиниць.
3. Міністерству соціальної політики разом з Міністерством освіти і науки, молоді та спорту, Міністерством фінансів, Міністерством економічного розвитку і торгівлі, Міністерством юстиції розробити та подати в установленому порядку Кабінетові Міністрів України пропозиції щодо умов оплати праці працівників Українського інституту національної пам’яті, передбачивши недопущення зниження рівня оплати їх праці порівняно з раніше діючими умовами.

Прем’єр—міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 31 січня 2011 р. № 74

**ПОЛОЖЕННЯ
про Український інститут національної пам’яті**

1. Український інститут національної пам’яті (далі — Інститут) є науково–дослідною установою, що перебуває в управлінні Кабінету Міністрів України. Інститут утворений постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2011 р. № 8 «Про утворення Українського інституту національної пам’яті» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 2, ст. 105).
2. Інститут є юридичною особою, фінансується з державного бюджету, має самостійний баланс, рахунки в органах Державної казначейської служби, печатку із своїм найменуванням, штампи, бланки, інші необхідні реквізити.
3. Адреса Інституту: 01021, м. Київ, вул. Липська, 16.
4. Основними завданнями Інституту є:
1) наукове та аналітичне забезпечення формування державної політики з питань національної пам’яті;
2) розроблення у межах своїх повноважень науково обґрунтованих рекомендацій Кабінету Міністрів України у сфері реалізації гуманітарної політики;
3) виконання державних програм фундаментальних і науково–практичних досліджень проблем національної пам’яті, її впливу на формування громадянського суспільства, української нації;
4) здійснення наукових та науково–практичних досліджень державотворчих традицій українського народу, його боротьби за свободу та соборність України;
5) вивчення трагічних подій в історії народів України та участь у заходах з увічнення пам’яті їх жертв;
6) участь у науково–просвітницькій роботі, освітянській діяльності, пов’язаній з проблемами національної пам’яті.
5. Інститут відповідно до основних завдань:
1) провадить:
наукову, науково–дослідницьку, науково–пошукову та просвітницьку діяльність;

видавничу діяльність, зокрема забезпечує видання фахових наукових видань з проблем національної пам’яті, готує до видання матеріали щодо результатів наукових досліджень, монографії, збірники статей, наукові доповіді, звіти тощо;
2) досліджує питання щодо:
закономірностей та особливостей розвитку національної пам’яті, її впливу на формування громадянського суспільства, української нації, суспільно–політичних процесів та міжнародних зв’язків України;
теоретико–методологічних аспектів формування державної політики з питань національної пам’яті;
особливостей формування національної пам’яті та історичної свідомості громадян з урахуванням багатонаціонального складу населення та регіональних відмінностей в Україні;
впливу на формування національної пам’яті державотворчих традицій, досягнень українського народу, його боротьби за свободу та соборність України;
3) вивчає трагічні події в історії народів України, досвід поширення історичних знань з метою здійснення науково–методичного забезпечення заходів з увічнення пам’яті жертв таких подій;
4) здійснює:
наукову експертизу проектів нормативно–правових актів Кабінету Міністрів України щодо реалізації державної політики з питань національної пам’яті;
наукове та аналітичне забезпечення заходів з відновлення та збереження національної пам’яті;
підготовку науково–педагогічних кадрів вищої кваліфікації — спеціалістів у сфері відновлення та збереження національної пам’яті;
5) розробляє і подає Кабінетові Міністрів України науково обґрунтовані пропозиції щодо реалізації гуманітарної політики, розроблення та виконання відповідних довгострокових державних науково–дослідних програм, готує відповідні аналітичні документи;
6) організовує проведення наукових конференцій, нарад, засідань за круглим столом, семінарів, інших заходів, у тому числі за участю науковців і представників іноземних держав, бере участь у їх науковому та аналітичному забезпеченні;
7) надає державним установам науково–методичну допомогу у створенні музейних експозицій, присвячених історичному минулому України;
8) проводить відповідно до законодавства роботу з пошуку, відбору, збереження, використання та оприлюднення найбільш значущих архівних документів, які стосуються боротьби за свободу та незалежність України, державотворчих традицій, досягнень українського народу, трагічних подій в історії народів України.
6. Інститут очолює директор, який призначається на посаду та звільняється з посади Кабінетом Міністрів України.
7. Директор Інституту організовує роботу Інституту, несе персональну відповідальність за його діяльність.
Директор Інституту:
1) розробляє штатний розпис Інституту відповідно до граничної чисельності, установленної Кабінетом Міністрів України, затверджує структуру, штатний розпис, кошторис видатків та план асигнувань Інституту за погодженням з керівником Секретаріату Кабінету Міністрів України;
2) призначає на посаду та звільняє з посади працівників Інституту в установленому порядку;
3) оголошує конкурс на заміщення вакантних посад керівників наукових підрозділів та інших працівників Інституту;
4) організовує проведення атестації наукових працівників Інституту;
5) установлює посадові оклади працівників Інституту згідно із штатним розписом, а також надбавки та доплати, преміює працівників, що відзначилися у роботі, здійснює інші заходи з їх заохочення;
6) накладає дисциплінарні стягнення на працівників Інституту;

7) представляє Інститут у відносинах з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями;
8) розпоряджається коштами та майном Інституту відповідно до законодавства;
9) вирішує в установленому порядку питання щодо відрядження працівників Інституту за кордон з метою забезпечення міжнародного співробітництва;
10) затверджує положення про наукові відділи та інші структурні підрозділи, посадові та службові інструкції працівників Інституту, видає накази і розпорядження;
11) подає в установленому порядку документи щодо нагородження працівників Інституту державними нагородами, Почесною грамотою Кабінету Міністрів України та відомчими відзнаками;
12) здійснює інші повноваження.
8. Директор Інституту має заступників, у тому числі одного першого, які здійснюють свої повноваження відповідно до розподілу обов’язків, визначених директором Інституту.
Перший заступник, заступники директора Інституту призначаються на посаду та звільняються з посади Кабінетом Міністрів України за поданням директора Інституту. Один із заступників директора виконує функції вченого секретаря Інституту.
9. В Інституті утворюється Вчена рада як колегіальний консультативний орган. Положення про Вчену раду та її персональний склад затверджуються директором Інституту.
10. В Інституті можуть утворюватися спеціалізовані вчені ради для захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата та доктора наук.
11. Інститут провадить свою діяльність відповідно до річного плану роботи, що затверджується директором Інституту, та звітує про його виконання перед Кабінетом Міністрів України.
12. Інститут має право:
1) самостійно організовувати свою діяльність;
2) здійснювати добір та розстановку кадрів відповідно до штатного розпису, вносити в установленому порядку зміни до штатного розпису;
3) укладати цивільно–правові та інші договори для забезпечення діяльності Інституту;
4) безкоштовно отримувати від державних органів, установ та організацій необхідні довідково–інформаційні матеріали;
5) розпоряджатися коштами та належним йому майном відповідно до законодавства.
13. Коштами Інституту є:
1) асигнування з державного бюджету;
2) кошти, отримані за договорами про виконання науково–дослідних робіт, надання послуг, здійснення заходів, провадження видавничої діяльності тощо;
3) інші надходження, в тому числі в іноземній валюті, що здійснюються відповідно до законодавства.
14. Майно Інституту становлять основні фонди та обігові кошти, а також інші матеріальні цінності, вартість яких відображається в його самостійному балансі.
15. Інститут веде бухгалтерський облік та складає статистичну звітність у порядку, встановленому законодавством для державних бюджетних установ.
16. Припинення Інституту здійснюється відповідно до законодавства за рішенням Кабінету Міністрів України.
17. Інститут вважається ліквідованим з моменту внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців запису про його припинення.

ПОГЛЯД НА ПРОБЛЕМУ

Земля без ринку, ринок без землі

КОНФЛІКТ. У Первомайську сумлінний орендар лишився безправним

Олексій ПАЛАМАРЧУК
для «Урядового кур'єра»

Центральний ринок Первомайська ще з радянських часів перебував у власності Миколаївської облспоживспілки. У 1999 році право колективної власності споживспілки закріплено у відповідному Свідоцтві. Був і договір оренди земельної ділянки для обслуговування ринку в місті. Логічно. Адже як може існувати цілісний майновий комплекс в повітрі, без прив'язки до землі? Зрозуміло, не може. Утім, рік тому стосунки між Первомайською міською радою та облспоживспілкою вийшли з-під контролю будь-якої логіки і перейшли у сферу ірраціонального. З ініціативи міської влади.

Було ваше — стало наше

Згідно з умовами договору про оренду земельної ділянки від 7 червня 2004 року облспоживспілка на п'ять років передано земельну ділянку площею 2,5629 га для обслуговування Первомайського ринку по вулиці Гагаріна, 29. За час користування земельною ділянкою орендар використовував її виключно за цільовим призначенням, умови договору не порушував і жодних претензій щодо нена належного виконання обов'язків не мав. Навпаки, вклав власні кошти у розвиток матеріально-технічної бази ринку, впорядкував територію, обладнав робочі місця, забезпечив функціонування комунікацій. Загалом витратив понад мільйон гривень. Користь від перебування ринку на міській землі підтверджують і податкові дані. Тільки за 2009 рік КП «Первомайський ринок» сплатило до бюджету та позабюджетних фондів 2,5 млн грн. Із своєчасною виплатою за-

робітної плати його працівникам, а це 89 осіб, також проблем не було.

Щиро сподіваючись на тривалі добрі стосунки, споживспілка своїм листом від 6 жовтня 2009 року звернулася до Первомайської міської ради з проханням продовжити дію договору оренди земельної ділянки. Але з невідомих причин і без будь-якої мотивації Первомайська міськрада зобов'язала Миколаївську облспоживспілку звільнити земельну ділянку та «привести її в стан, придатний для подальшого користування за цільовим призначенням».

Чинний орендар з таким рішенням не погодився, вважаючи його необґрунтованим з огляду на те, що жодного факту порушення умов договору не вказано. Звернувся до суду. Ухвалою від 13 травня 2009 року Господарський суд Миколаївської області заборонив Первомайській міській раді «вчиняти дії, направлені на створення перешкод (заборону) щодо використання Миколаївською облспоживспілкою земельної ділянки для обслуговування Первомайського ринку, продажу, передачі цієї земельної ділянки в користування іншим особам, пошкодження земельної ділянки». Така заборона діяла з 13 травня 2009 року по 7 червня 2010 року.

Але суд міськраді не указ. І в період дії заборони, а саме 14 травня минулого року, сесія Первомайської міської ради прийняла рішення про передачу земельної ділянки під ринком іншому підприємству — місцевому КП «Флора». Навіть не дочекалися, коли зніметься заборона про дії навколо землі. Така була гостра необхідність передати її іншому користувачеві!

Незважаючи на абсурдність ситуації, вона в чинне законодавство вписується. Справді, власник

Ринок — шматок ласий

землі може позбавити орендаря права на тимчасове користування. Саме власник може обирати, кому, коли і на яких умовах віддавати свою власність. Водночас власник має дбати і про ефективність використання свого майна.

У цьому випадку власник своїм рішенням фактично розрвав живе підприємство, — обурюється голова Миколаївської споживспілки Іван Білоус. — Адже ринок — це цілісний майновий комплекс. На його території споруди, обслуговуючі приміщення, комунікації, дороги. Віддати землю під ним — означає повністю вихолостити сутність ринку. Вийде, що земля буде існувати без ринку, тобто основних засобів, а ринок не зможе функціонувати без землі.

Сила є.
Все інше буде?

Ігнорування рішення суду — не єдина «помилка» місцевої влади. Чомусь орган місцевого самоврядування «забув» про дію статті 149 Земельного ко-

дексу України, де зазначається, що «вилучення земельних ділянок проводиться за згодою землекористувача...». Не звернув увагу і на обов'язкове до виконання на території України рішення Конституційного Суду від 16 квітня 2009 року. В рішенні, зокрема, зазначається, що «органи місцевого самоврядування не можуть скасовувати свої попередні рішення, вносити до них зміни, якщо відповідно до приписів цих рішень виникли правовідносини, пов'язані з реалізацією певних суб'єктивних прав та охоронюваних законом інтересів, і суб'єкти цих правовідносин заперечують проти їх зміни чи припинення».

Здається, міськрада просто зайняла певну позицію: чогось недовбачити або когось не помітити, комусь надати перевагу, іншому — ні. Втім невиконання очевидних дій, які передбачені законодавством, нагадає пограбування серед білого дня.

Мова вже не про рішення міськради про відмову в оренді. Це — на її совісті.

Міська влада своїми рішеннями скасовує свідоцтва на право власності на основні засоби облспоживспілки, а новий орендар «Флора» буквально силою захопив ринкове майно облспоживспілки і володіє ним до цього часу без будь-яких підстав. Збирає гроші з працюючих, встановлює свої порядки.

Ми елементарно не підписували акта прийому-передачі землі, — продовжує Іван Білоус. — У КП «Флора» немає жодних дозвільних документів. Вони не володіють ні комунікціями, ні майном. А просто утримують наше (!) майно на суму 3 млн грн. Вони нахрапом його взяли і безсоромно ним користуються. Поводяться, як господарі. Мовляв, оскільки земля наша, то й все, що на землі, теж наше. Це приблизно так, якби до вас у квартиру хтось прийшов і сказав: «Залишай своє майно і виселяйся. Будинок розташований на міській землі, і все, що на ній, — наше». Видається нереальним? Даремно. В усякому разі в Первомайську такий прецедент відбувся.

Майно облспоживспілки — власність не самої організації, це власність її членів. За Спілкою — 10 тисяч пайовиків. Вони мають отримати свої дивіденди, споживспілка має забезпечити ефективне використання майна та коштів пайовиків. У ситуації з Первомайським ринком постраждали не тільки репутація та майно споживспілки, постраждали люди. І ті, хто працював на ринку, і ті, хто є пайовиками. Словом, усі ті, хто довгі роки вірив, що спільне ведення господарської діяльності справді сприятиме поліпшенню особистого економічного та соціального стану.

Така надія у пайовиків реально з'явилася. Тривалий час споживкооперація як на Миколаївщині, так і в Україні переживала не легкі часи. На те були об'єктивні причини. Система працювала зі збитками. Але завдяки вмілому господарюванню, новим сучасним підходам в управлінні, залученню інвестицій, ефективному розпорядженню майном минулий рік став справжнім проривом. Вперше за 20 років споживспілка спрацювала без єдиного збиткового підприємства. За кілька років вдалося модернізувати 50% підприємств торговельної мережі, від реалізації нерентабельних об'єктів система отримала 23 млн грн, у будівництво та реконструкцію інвестовано 16 млн грн, у придбання обладнання вкрито 18 млн. Введено в експлуатацію 120 нових об'єктів.

І ще один виразний приклад. Дві тисячі працівників споживкооперації сплатили торік 27 млн грн податків. А от 70 тис. підприємців області поповнили бюджет на 43 млн грн.

Шкода, що місцева влада в Первомайську поки що не прагне приймати всерйоз вагомий та вигідний партнер.

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 26 січня 2011 р. № 50
Київ

Про затвердження Порядку використання коштів державного бюджету для надання громадянам правової допомоги в кримінальних справах за рахунок держави

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

Затвердити Порядок використання коштів державного бюджету для надання громадянам правової допомоги в кримінальних справах за рахунок держави, що додається.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 26 січня 2011 р. № 50

ПОРЯДОК

використання коштів державного бюджету для надання громадянам правової допомоги в кримінальних справах за рахунок держави

1. Цей Порядок визначає механізм використання коштів, передбачених Мін'юсту за бюджетною програмою, яка передбачає на-

дання громадянам правової допомоги в кримінальних справах за рахунок держави (далі — бюджетні кошти).

Головним розпорядником бюджетних коштів та відповідальним виконавцем бюджетної програми є Мін'юст (далі — головний розпорядник бюджетних коштів).

2. Розпорядником бюджетних коштів нижчого рівня є Головне управління юстиції Міністерства юстиції в Автономній Республіці Крим, головні управління юстиції в областях, м. Києві та Севастополі (далі — розпорядники бюджетних коштів нижчого рівня).

3. Бюджетні кошти спрямовуються на оплату праці адвокатів з надання правової допомоги в кримінальних справах громадянам, звільненим особою, яка провадить дізнання, слідчим, прокурором чи судом від оплати правової допомоги у зв'язку з їх малозабезпеченістю, а також у разі, коли адвокат за їх призначенням брав участь у процесі дізнання, досудового слідства, розгляді кримінальної справи судом. Оплата праці в такому разі здійснюється відповідно до Порядку оплати праці адвокатів з надання громадянам правової допомоги в кримінальних справах за рахунок держави, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 14 травня 1999 р. № 821 (Офіційний вісник України, 1999 р., № 20, ст. 884).

Передбачені у зазначеному Порядку документи, якими підтверджується сума коштів, що підлягає виплаті адвокату (далі — документи), керівники адвокатських об'єднань (адвокати) надсилають розпорядникам бюджетних коштів нижчого рівня.

4. Розпорядники бюджетних коштів нижчого рівня здійснюють перевірку отриманих документів. У разі виявлення помилок у розрахунку суми коштів, що підлягає виплаті адвокату, або інших помилок, у зв'язку з чим неможливо здійснити оплату, документи

повертаються для доопрацювання із зазначенням причини повернення.

5. На підставі документів, поданих керівниками адвокатських об'єднань (адвокатами), розпорядники бюджетних коштів нижчого рівня складають реєстри заборгованості з оплати праці адвокатів (далі — реєстри) за формою, затвердженою головним розпорядником бюджетних коштів, і подають їх головному розпоряднику бюджетних коштів.

6. На підставі реєстрів головний розпорядник бюджетних коштів проводить їх розподіл.

Операції, пов'язані з використанням бюджетних коштів, здійснюються відповідно до Порядку обслуговування державного бюджету за видатками та операціями з надання та повернення кредитів, наданих за рахунок коштів державного бюджету, затвердженого Державним казначейством.

7. Перерахування бюджетних коштів адвокатським об'єднанням (адвокатам) здійснюється на підставі поданих ними документів.

8. Ведення бухгалтерського обліку та подання фінансової звітності здійснюється в установленому законодавством порядку.

9. У разі наявності заборгованості за бюджетними зобов'язаннями минулих років, взятими на облік органами Державної казначейської служби, така заборгованість підлягає погашенню у поточному бюджетному періоді.

10. Складення і подання звітності про виконання паспорта бюджетної програми, у тому числі за результативними показниками, та фінансової звітності про використання бюджетних коштів, а також контроль за цільовим та ефективним витрачанням таких коштів здійснюються в установленому законодавством порядку.

ПАМ'ЯТЬ

Анна Яблонська: епілог чи передмова?

ПОВЕРНЕННЯ. Молода поетеса і драматург буде затребуваною не тому, що рано і трагічно загинула, а тому, що талановито писала

Іван ШЕВЧУК,
«Урядовий кур'єр»

У Херсоні в рамках театрального фестивалю «Лютий/Февраль» поставили п'єсу одеситки Анни Яблонської «Где-то и около», життя якої раптово обірвав теракт у московському «Домодедово».

...Навіть коли б ішлося не про талановитого митця, котрий лише встиг зробити вагомому заявку на майбутні шедеври, то й тоді загибель молодій жінки, яка пішла з життя, не доживши й до 30-ти, й залишила напівсиротою трирічну дитину, сприймалася б як трагедія, що мала б раз і назавжди затаврувати нелюдів, готових навмання позбавляти життя десятиків і сотні людей, ні на мить не замислюючись про їхнє призначення у цій світі.

«Аня нам всім сказала своєю смертю: люди, перестаньте бути скотами і вбивати одне одного. Жити треба заради любові! Будь ласка, прийдіть до тям», — ці слова одеської режисерки Наталя Князева промовила відразу після прощання з Анною Яблонською у Спасо-Преображенському соборі Одеси. Хоча 28 січня в місті було прохолодно, а рідні Анни аж ніяк не афішували гірку мить розставання, до храму прийшло чимало одеситів. Сльози стояли на очах навіть у тих, хто за життя не знав Анну особисто і навряд чи був знайомий з її творчістю.

Родом з дитинства

«Хоч як це парадоксально звучить, — пригадує одеський журналіст Олександр Галас, — але півтора десяти років тому учениця 29-ї школи Аня Яблонська була куди більш відома у рідному місті, ніж пізніше вже сформований драматург і лауреат різних премій».

За словами Олександра, розкручувати дівчинку почав її батько, Григорій Яблонський, — відомий журналіст, автор фейлетонів та афоризмів. Коли Ані було лише 14, вийшла перша її збірка з не по-дитячому серйозними віршами. Ця книжка тепер є у всіх однокласників Анни, каже Ганна Паніван, яка вчилася з юною поетесою в одному класі: «Всі її читали вздовж і впоперек, і не один раз». Зараз у 29-й школі, де навчалася Анна, збираються відкрити стенд у пам'ять про неї. Адже тут дівчина не лише розпочала писати вірші, а й разом з однокласниками в актовій залі школи ставила свої перші аматорські п'єси. «І ці п'єси, котрі вона писала для нас і в котрих ми були акторами, нас дуже об'єднували, — згадує Ганна Паніван. — Вона була лідером. Спокійним, але лідером. І, безумовно, найталановитішою людиною у нашому класі».

Пік популярності Анни у рідних пенатах був пов'я-

ДОСЬЄ «УК»

Анна ЯБЛОНСЬКА (МАШУТИНА). Український російськомовний драматург, поет, прозаїк, публіцист. Народилася 20 липня 1981 р. в Одесі. Навчалася у 29-й школі Одеси (нині — 9-та гімназія). Ще школяркою публікувала свої вірші в одеському журналі «Фонтан», а 1995-го вийшла друком її перша авторська збірка. Вищу освіту здобула в Одеській національній юридичній академії. Працювала рг-менеджером на Одеському заводі дитячого харчування. Останніми роками займалася переважно драматургією.

Анна Яблонська встигла написати близько двадцяти п'єс. Найвідоміші з них: «Видеокамера», «Бермудский квадрат», «Где-то и около», «Заброшенное радио», «Дверь», «Язычники». Лише кілька з цих драматичних творів були поставлені на сцені. І лише одна — у рідній Одесі.

Найпомітніші з її російських постановок — «Видеокамера» у театрі-студії Санкт-Петербурзького державного університету і «Где-то и около», Санкт-Петербург, лабораторія ОН. Театр Молодіжного центру театрального і кіномистецтва «МИГ».

Єдину в Одесі та Україні загалом постановку п'єси Яблонської чотири роки тому здійснила режисер Наталя Князева у театрі «Тур де форс». Нині три російські театри: московська «Практика», пермська «Сцена-Молот» і глазовський «Парафраз» — уже цього місяця збираються показати спектакль «Где-то и около» у пам'ять про авторку.

заний, либонь, із її «сріблом» на першому в Одесі конкурсі «Міс Преса». Тоді Ані Яблонській не було й 16-ти... Потому Анну як творчу особистість знали переважно в Москві та Петербурзі. Хоча вона ніколи не виїжджала з рідного міста і до кінця залишилася одеситкою. Керівник літчастини Одеського академічного російського театру Юрій Ющенко знається, що вперше почув про творчість Анни від своїх московських друзів: «Як ти можеш не знати? — дивувалися вони. — Це ж твоя землячка — вона пише чудові п'єси». В Москві її справді знали раніше, ніж в Одесі. Спілкуючись з тими, хто знав Анну особисто, я постійно ловив себе на спостереженні, що поспівають вони зазвичай спогадами 5—15-річної давнини. Живучи в Одесі, вона на якийсь час наче опинилася в іншому вимірі — і просторово, і духовно — і лише по смерті справді повертається до нас.

Любити вміють тільки мертвих?

Пушкінські слова виникали ледь не в кожній роз-

мові, що стосувалася Яблонської та її багаторічної невідомості у рідному краї на тлі всезростаючої популярності у сусідів. «Усі просто осліпли!» — обурено вигукне віце-президент Всесвітнього клубу одеситів Євген Голубовський. Він пам'ятає Анну ще 18-річною дівчиною, коли вона приносила свої вірші для журналу «Фонтан». І вірші публікували. П'єси згодом теж ставили — але вже переважно не в нас. Завліт Одеської російської драми Ю. Ющенко запевняє, що у його театрі твори Анни не ставили не через те, що не визнавали її таланту — вони просто не вписувалися в репертуарну політику. «Той формат, у якому працювала Анна, називається «Нова драма». Це цілий напрямок у російській та російськомовній драматургії. Тут ідеться переважно про певний експериментальний формат. А ми вже 80 років працюємо як репертуарний театр, котрий має свої традиції і свого глядача. Такі речі слід запроваджувати дуже обережно. Зараз у нас не ставиться жодної п'єси із так званої «нової драми».

Анна Яблонська хотіла спробувати себе і в режисурі, але не встигла...

В Росії, каже завліт, умови дещо інші: Москва, принаймні, досить велика, аби задовольняти смаки й не надто численній авангардній публіці, крім того, там уже сформувалася певна мода на «нову драму». «Але й там такі п'єси не ставлять у великих академічних театрах для масового глядача — їх демонструють на експериментальних майданчиках, переважно на малій сцені театрів».

Юрій Ющенко вважає, що Анна й сама усвідомлювала цю ситуацію, а тому не прагнула пробитися зі своїм статуттом до чужого монастиря: «Є драматурги, котрі оббивають пороги театрів, нав'язують свої п'єси, кажуть, що вони геніальні. Анна нам нічого не нав'язувала. Вона, гадаю, будучи розважливою людиною, сама розуміла, що ці п'єси у нас не підуть. Вона ж напевне бачила, який ми маємо репертуар, і розуміла, що простіше йти через якісь конкурси».

Тим часом саме це невміння нав'язуватися, неодноразово відзначено у розповідях винятково скромності Анни режисер Наталя Князева якраз і вважає головною причиною того, що творчість Яблонської у рідному краї майже не знали:

«Йї просто бракувало набридливості та нахабства. Гадаю, що коли б Аня не посилала свої роботи на фестивалі, про неї тут так ніхто б і не довідався». З театром «Тур де форс», котрий очолює Наталя Князева, Анна Яблонська співпрацювала більшу частину свого недовгого життя. Постановку її п'єси «Дверь», за припущенням Князевої, побачили до тисячі одеситів. Адже, окрім спектаклів у власному камерному театрі, була ще й прем'єра на сцені Одеської української драми.

«Її ставили всюди — в Англії, в Москві. А тут — тільки ми», — гірко зауважує режисер. У театрі ще за життя Анни планували поставити впродовж найближчих трьох місяців ще дві її п'єси. Власне, про те, наскільки складними для прийняття є твори Анни Яблонської, кожен може висловити й власну думку, завітавши, приміром, на її особистий сайт <http://www.lapir.com/>.

Наталя Князева вважає, що усталена репертуарна політика не може бути виправданням для того, щоб твори Анни не ставилися на великій сцені — мовляв, розвиток театру завжди був пов'язаний із якимось експериментом: «Коли «Чайку» Чехова поставив Станіславський — був провал. А вже потім, у постановці молодого режисера, п'єса мала успіх».

Завліт російської драми Ю. Ющенко фактично підхоплює цю думку: «Драматургія Анни Яблонської — той випадок, коли вона має знайти свого режисера. Тут не можна сказати: «взьми прочитай і постав це». Режисер має прочитати, відчувати і прийти до того, що справді дуже хоче це поставити. І лише у цьому разі може з'явитися такий спектакль».

Музика у слові

Юрій Ющенко вважає, що було б не зовсім правильно зараз, на хвилі тра-

гедії, негайно ставити п'єси в пам'ять про Анну Яблонську. Його підтримує Наталя Князева: «Нашвидкуруч тут нічого не вийде. У неї матеріал насправді доволі складний. З одного боку — все наче просто, з другого — це твори, котрі змушують глядача замислитися... Тут може йтися лише про відкриття, після якого п'єси ще поставитимуть і ставитимуть. Бо це не одиноденки».

Режисер переконала, що через роки Анну Яблонську згадуватимуть передусім не як жінку, яка загинула під час теракту в «Домодедово», а саме як автора чудових творів: «У неї об'ємне слово, у неї музика у слові є. Воно все одно знайде свого поціновувача. Аня в кожному разі стала б відомою».

Юрій Ющенко теж зауважує, що експериментальні театри Одеси, як-от «Чайна фабрика» чи «Єврейський центр на Ніжинській», радше й без трагічної підказки не обійшли б увагою п'єси Яблонської.

Не закрита для них і сцена Російського академічного. Тут теж час від часу переглядають репертуар і вдаються до новацій: «Це сьогодні вони для нас — не формат. А через рік чи два вони цілком можуть з'явитися і на нашій сцені». Вже два роки поспіль п'єси Анни Яблонської лежать тут у театральному портфелі. Разом із сотнею інших, котрі потенційно можуть мати успіх. А щодо театральних конкурсів, які дали змогу Анні отримати певне визнання, то їх, як зазначали практично всі мої співрозмовники, в Україні таки бракує. Тим-то й мали намір Наталя Князева та Анна Яблонська влаштувати у стінах свого «Тур де форс» читання п'єс молодих авторів та їхню постановку. Причій нагоді Анна хотіла спробувати себе і в режисурі. Але тепер театр має вдовольнитися лише тим, що вона встигла для нього зробити.

Сцена зі спектаклю «Галка Моталко» (реж. Марія Романова) за п'єсою Яблонської

ОСОБИСТОСТІ

«Людей ціную не за родинні зв'язки, а за порядність і вміння працювати»

Екс-міністр культури
Ростислав БАБІЙЧУК

Ростислава Володимировича — а він учора відсвяткував свій сторічний ювілей! — ми застали за роботою: літній чоловік переглядав архівні матеріали, відновлюючи в пам'яті події непростого життя. На кожне фото — жива реакція, спалах в очах, адже на цих світлинах зафіксовано не лише його в оточенні відомих людей, а мить історії нашої держави. Чи не перебільшую?

Ростислав Бабійчук з 1956 по 1971 роки працював міністром культури. Ось кілька свідчень тих, з ким йому доводилось працювати. Олесь Гончар: «Міністр-новатор, який не тільки гідно представляє Україну за кордоном, а і себе як особистість». Дмитро Гнатюк: «Легендарний міністр». Анатолій Авдієвський: «Такого міністра більше не було». Мирослав Вантуж: «Міністр вимогливий, але справедливий, людяний». Євгенія Мірошниченко: «Щаслива і дякую Долі, що під Вашим крилом почалося моє творче життя». Володимир Сосюра: «...Брате мій... Спасибі скаже Вам народ».

«За товаришів годен голову покласти...»

УК Ростиславе Володимировичу, трудову біографію ви розпочинали молотобійцем, а завершили міністром. Як вдалося «викувати» таку кар'єру?

— Про кар'єру ніколи не думав. Після закінчення робітфаку (вечірня середня школа робітничої молоді) з грудня 1929-го працював на будівництві залізничних колій до станції Христинівка. До цього твердо засвоїв батькові уроки, який застерігав бути зверхнім, заздрисним, жадібним, підлабунником. А ще він казав: «Наш Ростік за товаришів годен голову покласти — де його посяють, там і виросте». Так воно і сталося.

Працюючи молотобійцем, був активним комсомольцем, займався спортом. Начальник будівництва побачив, як граючись підіймаю двопудову гирю, і направив на курси десятичників. Учився і працював на будівництві аж до 1939 року, коли мене призначили начальником сектору пропаганди й агітації політвідділу Христинівського відділення залізниці. Відтоді шістнадцять років віддав партійній роботі. Стільки ж був на державній службі. За цей час доля сім разів оберігала життя: від снарядів, які рвалися поруч, і куль, коли в мене двічі стріляли...

УК Очевидці стверджували, що в критичні моменти ви завжди проявляли характер.

— На те й людина, щоб не обставинами керуватись, а брати ініціативу в свої руки. Ніколи не забуду липень 1941-го. Фашисти розбомбили 16 колій станції Христинівка, забитої поїздами. Погрози, крик, лайка. Люди, які мали наводити порядок, утекли. У тому пеклі кілька чоловік, се-

ред яких був і я, сіли на паровози і почали маневрувати, вивозячи відлілі вагони. Так урятували чотири ешелони. Після визволення Христинівки з березня 1944 року станцію відбудовував як секретар вузлового парткому. З червня наступного року очолював Христинівський райком партії.

Самого Хрущова переконав

УК Нелегка то була робота?

— Дуже складна. Але сил давало усвідомлення відповідальності за долю людей. І саме в цей період життя влаштувало чергове випробування. Викликають на пленум обкому партії у зв'язку із незадовільним виконанням плану хлібозаготівель. Вів його Микита Хрущов, який тоді очолював Київський обком і ЦК партії. Всі секретарі райкомів клялися йому, що план виконують. Доходить черга до мене. Довідаю, що молотьбу завершили, план виконали на 66%. Голова облвиконкому уточнює, коли звершимо план. А я кажу: зерно залишилось тільки для посіву і на трудові селянам. Голова тисне на мене, аби почути бажане. Це мене обурило, повернувшись

щова. Він доброзичливо зустрів, подав руку. В кінці розмови сказав: «Думаємо взяти вас з району на висування». Я був приголомшений. Яке висування? Що може бути більшим для мене — з робітфаківською середньою освітою і спеціальністю будівельного майстра, ніж посада першого секретаря райкому партії? Подякувавши за довіру, почав просити, аби залишили в районі. Микита Сергійович трохи змінився на обличчі і промовив: «Рано — це відносне поняття. Що ж, можете йти». Руки не подав.

УК Цим усе й закінчилось?

— Ні, через три доби викликали у ЦК КІРС. Там другий секретар О. Жданов повідомив, що мене рекомендують третім секретарем Київського обкому партії, і ЦК дає на це згоду.

УК Там ви уже не відмовлялись?

— Ні. Пізніше другий секретар обкому Зіновій Сердюк розповів, як на мене впав вибір. Після пам'ятного пленуму, де йшлося про хлібозаготівлю, Хрущов покликав до себе голову облвиконкому і сказав: «Ну що? Отримав по мордах?! Чого ти до нього присікався, знаючи, що район — єдиний з 52-х в області повністю закінчив збирання всіх зернових культур і їх молотьбу. Він не виконав план заготівель не тому, що не хотів, а тому, що врожай низький. При цьому показав себе чесним, зібраним і сміливим секретарем». Це й стало першопричиною мого висування в обком. Серед чотирьох претендентів Хрущов вибрав мене. Але після відмови велів шукати іншу кандидатуру.

1960 року Р. Бабійчук (ліворуч) зустрічав Фіделя Кастро з першим секретарем ЦК КПУ М. Підгорним

до президії, сказав: «Ви ображаєте мене. Що ви хочете? Партія вчила мене бути чесним, і я нікого обдурювати не буду. Якщо не довіряєте, пришліть перевіряючих — коли знайдуть хоча б кілограм прихованого зерна, виключайте з партії!»

УК Якою була реакція?

— Хрущов мовчав. Звісно, без його вказівки ніхто не наважувався мене переслідувати.

УК Виходить, чесність і аргументована позиція допомагають відстоювати істину й там, де це здається неможливим?

— Історія мала продовження. Згодом мене викликали до Хру-

щова. Тоді заступився Сердюк. Так, без моєї згоди, мою кандидатуру направили на затвердження в ЦК КІРС. В обкомі пропрацював до серпня 1948 року.

УК А потім?

— Була вища партійна школа, очолював Житомирський обком партії, працював інспектором ЦК КПУ і другим секретарем Львівського обкому партії. Потім без мене мене знову женили.

Не командувати, а організовувати

УК Як це сталося?

— У вересні 1955 року повертаюся з відпустки. «Що ж ви

ДОСЬЄ «УК»

Ростислав БАБІЙЧУК. Народився 14 лютого 1911 року в Кишиневі (Молдова). Закінчив робітфак і Вищу партійну школу при ЦК Компартії України. Трудовий шлях розпочинав молотобійцем. Працював на різних керівних посадах. Найтриваліший період — міністром культури. Обирався депутатом Верховної Ради Української РСР. Має численні нагороди.

мені не сказали, що дали згоду на роботу в Міністерстві культури?» — ображено запитує перший секретар обкому. Відповідаю, що ніхто мені нічого не пропонував і згоди ніякої я не давав. Їду до Києва. І вже в міністерстві дізнаюся, що там працюю першим заступником. Образився страшенно. Навіть у ЦК не пішов за роз'ясненням.

УК Але як так можна?

— Пізніше один відповідальний працівник, який у цьому разі вчинив безвідповідально, мені пояснив. На пленумі ЦК партії постало питання про заміну міністра. Стали підбирати кандидатуру. Назвали і моє прізвище. Одному з присутніх доручили переговорити зі мною. Але в того трапився якийсь прикрий випадок вдома і він не встиг виконати доручення. Коли ж його запитали, чи згодний Бабійчук, відповів позитивно. Ось так я у вересні 1955-го став першим заступником, а з липня 1956 року — міністром. Пропрацював на посаді до листопада 1971 року.

УК Для справи це добре, коли галузь такий тривалий час очолює одна людина?

— Безперечно. Обіймаючи нову посаду, я сказав собі: «Не командуватиму, а організовуватиму», і розпочав з того, що ввів: створення умов для плідної роботи фахівців. Увагу звернув на те, що половина бюджету міністерства витрачалася на виплату амортизаційних відрахувань за будівлі, що перебували на нашому балансі. Переконав уряд — так не повинно бути. Споруди передали на баланс комунальних господарств міськрад. У нас з'явилися кошти для розвитку культури. Як у професійних закладах, так і художньої самодіяльності. Звичайно, все зроблене не перерахувати. Але одну цифру назву. Якщо в 1956 році було 98 дитячих музичних шкіл, то я залишив 799.

УК Письменники ще й нині згадують, що саме ви сприяли збільшенню тиражів книжок.

— Тоді видавництва підпорядковувались Міністерству культури. Після звернення до мене провідних літераторів із скаргами на Укркнигу з'ясував, що її керівництво, аби не обтяжувати себе зайвою роботою з виконання фінансового плану і регулярно отримувати премії, штучно занижувало заявки на тиражі. Директора Укркниги звільнив з роботи. Після цього проблеми з тиражами і матеріальним забезпеченням письменників не стало. Вперше були видані прижиттєві повні зібрання творів Максима Рильського, Олесь Гончара, Олександра Корнійчука.

УК І саме тоді Володимир Сосюра присвятив вам вірш, в якому є такі слова: «...Брате мій... Спасибі скаже Вам народ?»

— Було таке.

УК За вашої участі відбулося становлення багатьох відомих діячів культури. Пригадайте хоча б один випадок, як міністр «виводив у люди» майбутніх майстрів.

— На такі спогади однієї газети не вистачить. Ви йшли на зустріч повз пам'ятник Анатолію Солов'яненку. Коли Анатолій приїхав з Донецька, мене попросили прослухати співака. «Дивлюсь я на небо» у його виконанні всіх зачарувало. Але коли Анатолій брав верхні ноти, його рот перекошувало. Якщо ми не хочемо загубити артиста, кажу, зараз його не можна випускати на сцену. Проте як йому допомогти? Телефоную міністру культури СРСР Фурцевій з проханням направити Солов'яненка на навчання до Мілана. Після повернення він був солістом Київської опери.

УК Очевидці свідчили, що її директора — зятя Хрущова Віктора Гончара — ви «ставили на місце».

— У 1956 році йшла підготовка до відповідального концерту. Час розпочинати репетицію, а солістів Оперного театру немає. Викликаю директора — де артисти, він не знає. Ви хто — швейцар чи директор? Не наведете порядок — звільню! Присутні злякалися. Мовляв, це ж зять Хрущова! Для мене така обставина нічого не значила. Людей ціню не за родинні зв'язки, а за порядність і вміння працювати.

УК На всі високі посади вас призначали практично без вашої згоди. А як ви залишили міністерство?

— За власним бажанням. У 1971 році мене знову обрали депутатом Верховної Ради і кандидатом у члени ЦК КПУ, четвертий раз затвердили міністром, нагородили третім орденом Трудового Червоного Прапора. Але я постійно відчував недобррозуміле ставлення першого секретаря Петра Шелеста, який питанням культури практично не цікавився. Не бажав я прислуговувати його дружині, яка намагалася втручатись у справи міністерства. Тому, коли виповнилось 60 років, попросив звільнити з посади.

УК Чи стежите за нинішнім культурним життям?

— У міру своїх сил і можливостей. Те, що відбувається, здебільшого обуриє і викликає негативні емоції.

УК Що треба робити, аби жити довго і щасливо?

— Активно працювати. Бути щирим і доброзичливим. Не вживати алкоголю.

Микола ПЕТРУШЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Учора міністр культури Михайло Куліняк вручив Ростиславу Бабійчуку орден Ярослава Мудрого IV ступеня. Ювіляра привітали видатні вітчизняні митці.

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

СПРАВА «НАЙДЕН ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF NAYDYON v. UKRAINE)

Заява № 16474/03

Стислий виклад остаточного рішення від 14 жовтня 2010 року
23 листопада 1999 року заявника було заарештовано за підозрою у вчиненні злочину.

За твердженнями заявника під час тримання його під вартою з 23 до 25 листопада 1999 року та подальших допитів працівниками органів внутрішніх справ до нього було застосовано незаконні заходи фізичного впливу. Заявник стверджував, що протягом провадження в його справі він подавав відповідні скарги до прокуратури та Верховного Суду України.

19 липня 2001 року апеляційний суд Донецької області визнав заявника винним у вчиненні інкримінованих йому злочинів і призначив покарання у вигляді довічного позбавлення волі з конфіскацією майна.

26 вересня 2002 року Верховний Суд України частково змінив рішення від 19 липня 2001 року. Однак призначене заявникові покарання залишилось без змін.

Під час провадження в справі заявник тримався під вартою. Зокрема, з 22 липня 2001 року до 10 липня 2004 року заявник тримався в Донецькому слідчому ізоляторі № 5 (далі —Донецький СІЗО). Заявник стверджував, що працівники Донецького СІЗО часто відмовляли йому у відправленні або суттєво затримували відправку його листів, адресованих Європейському суду з прав людини (далі — Європейський суд), та що вони застосовували до нього психологічний тиск, вимагаючи не скаржитися на дії адміністрації СІЗО. Крім того, заявник стверджував, що адміністрація СІЗО та апеляційний суд Донецької області відмовляли йому в наданні копій документів, які він мав намір направити до Європейського суду.

До Європейського суду заявник скаржився щодо порушення Україною таких статей Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція): ст. 3 Конвенції — у зв'язку з ненаданням йому в Донецькому СІЗО адекватної медичної допомоги, неналежною якістю харчування і тим, що в одному приміщенні з ним утримувалася психічно хвора особа; п. п. 1 і 3 (d) ст. 6 та ст. 13 — у зв'язку з тим, що його засудження засновувалося на доказах, отриманих незаконно, зокрема, шляхом погроз та катування; суди відмовлялися викликати та допитувати свідків захисту; суди неправильно оцінювали докази та застосовували законодавство; він не мав ефективних засобів юридичного захисту щодо його скарг на катування, в ході досудового слідства і судового розгляду справи мали місце процесуальні недоліки; ст. 10 — у зв'язку з тим, що адміністрація Донецького СІЗО перешкоджала його листуванню з Європейським судом, і тим, що національні органи відмовляли йому в наданні копій документів, необхідних для подання заяви до Європейського суду. Заявник також стверджував, не посилаючись на жодні конкретні положення Конвенції, що адміністрація Донецького СІЗО залякувала його в зв'язку з його скаргами до Європейського суду. Крім того, заявник посилався на порушення ст. 15 Конвенції, не деталізуючи свої скарги.

Європейський суд, врахувавши, що заявник як засуджений перебував у особливо уразливому становищі та мав обмежені можливості спілкування із зовнішнім світом, визнав незабезпечення державними органами заявнику можливості отримати копії документів, яких він потребував для обґрунтування своєї заяви до Європейського суду, неправомірним втручанням у його право на звернення до Європейського суду, гарантоване статтею 34 Конвенції.

РОЗГЛЯНУВШИ СПРАВУ, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО:

«1. *Оголошує* більшістю голосів скарги за статтями 3, 6, 7, 8, 13 і 15 Конвенції неприйнятними;

2. *Постановляє* одноголосно, що Україна дотрималася своїх зобов'язань за статтею 34 Конвенції щодо стверджуваного втручання в листування заявника з Судом і його стверджуваного залякування працівниками Донецького СІЗО в зв'язку з поданням ним заяви до Суду.

3. *Постановляє* одноголосно, що Україна не дотрималася своїх зобов'язань за статтею 34 Конвенції щодо відмови органів влади в наданні заявнику копій документів для його заяви до Суду».

СПРАВА «ШЧОКІН ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF SHCHOKIN v. UKRAINE)

Заява №№ 23759/03 та 37943/06

Стислий виклад остаточного рішення від 14 жовтня 2010 року

Європейський суд з прав людини (далі — Європейський суд) вирішив об'єднати заяви заявника, враховуючи спільність їх фактичного та юридичного підґрунтя.

У березні 2002, 2003 та 2004 року заявник подавав до Державної податкової інспекції у Жовтневому районі м. Харкова (далі — ДПІ) податкові декларації про доходи за 2001, 2002 та 2003 роки відповідно. Суми податку з доходу заявника, одержаного не за місцем його основної роботи, були обчислені на підставі фіксованої податкової ставки, встановленої пунктом 3 статті 7 Декрету Кабінету Міністрів України «Про прибутковий податок з громадян» (далі —Декрет).

ДПІ перераховувала суми вказаного прибуткового податку на підставі Інструкції «Про прибутковий податок з громадян», затвердженої наказом Головної державної податкової інспекції (далі — Інструкція), внаслідок чого розмір сум податку, що мали бути сплачені заявником, збільшився.

Відповідні скарги заявника на незаконність дій ДПІ, а саме збільшення розміру вказаних сум на підставі Інструкції, яка є підзаконним актом, і не застосування Декрету, який мав силу закону, судами задоволені не були.

Заявник скаржився до Європейського суду за статтею 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на порушення його майнових прав в результаті збільшення розміру сум податку не у відповідності з законом.

Заявник також скаржився за статтею 6 Конвенції на те, що провадження в його справі було несправедливим.

Європейський суд дійшов висновку про порушення прав заявника, гарантованих статтею 1 Першого протоколу до Конвенції, по-перше, в зв'язку з тим, що відповідне національне законодавство не було чітким та узгодженим та, відповідно, не відповідало вимозі «якості» закону і не забезпечувало адекватність захисту від свавільного втручання у майнові права заявника; по-друге, національними органами не було дотримано вимогу законодавства щодо застосування підходу, який був би найбільш сприятливим для заявника—платника податку, коли у його справі національне законодавство припускало неоднозначне трактування.

РОЗГЛЯНУВШИ СПРАВУ, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО:

«1. *Вирішує* об'єднати заяви;

2. *Оголошує* скаргу заявника за статтею 1 Першого протоколу до Конвенції прийнятною, а решту скарг у заяві — неприйнятними;

3. *Постановляє*, що у цій справі мало місце порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції;

4. *Постановляє*, що:

(a) протягом трьох місяців з дня, коли рішення стане остаточним відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава—відповідач повинна виплатити заявнику 1200 (одну тисячу двісті) євро відшкодування моральної шкоди, а також 1500 (одну тисячу п'ятсот) євро відшкодування судових витрат. Ці суми мають бути конвертовані у національну валюту держави—відповідача за курсом на день здійснення платежу, плюс будь—який податок, який може бути стягнуто із зазначених сум;

(b) зі впливом вищезазначених трьох місяців і до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, що діятиме в період несплати, плюс три відсоткові пункти;

5. *Відхиляє* решту вимог заявника стосовно справедливої сатисфакції.»

СПРАВА «ЖУКОВА ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF ZHUKOVA v. UKRAINE)

Заява № 37731/06

Стислий виклад рішення від 16 листопада 2010 року

Заявниця скаржилась до Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) за пунктом 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод на тривалість та результат цивільного провадження, в якому вона була стороною, та за статтею 1 Першого протоколу до Конвенції стосовно результату провадження.

2 липня і 2 вересня 2009 року Європейський суд отримав підписані сторонами декларації щодо дружнього врегулювання у справі, згідно з якими заявниця погоджується відмовитись від будь—яких подальших скарг проти України, які стосуються фактів, викладених у цій заяві, в обмін на зобов'язання держави—відповідача сплатити їй 1200 євро як відшкодування будь—якої матеріальної та моральної шкоди, а також судових витрат.

РОЗГЛЯНУВШИ СПРАВУ, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО:

«*Вирішує* вилучити заяву з реєстру справ».

СПРАВА «МУРАШКО ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF MURAYENKO v. UKRAINE)

Заява № 11524/06

Стислий виклад рішення від 11 січня 2011 року

Заявниця скаржилася до Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) за пунктом 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі —Конвенція) на тривалість судового провадження в її цивільній справі. Крім того, заявниця подала інші скарги за пунктом 1 статті 6 Конвенції, статтею 13 Конвенції та статтею 1 Першого протоколу до Конвенції.

4 та 29 березня 2010 року відповідно заявниця та Уряд подали до Суду декларації щодо дружнього врегулювання у справі, згідно з якими заявниця погоджується відмовитись від будь—яких подальших скарг проти України, які стосуються фактів, викладених у цій заяві, в обмін на зобов'язання Уряду сплатити їй 2200 євро як відшкодування будь—якої матеріальної та моральної шкоди, а також судових витрат.

РОЗГЛЯНУВШИ СПРАВУ, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО:

«*Вирішує* вилучити заяву з реєстру справ».

СПРАВА «ХАЙРЕДІНОВ ПРОТИ УКРАЇНИ» CASE OF KHAYREDINOV v. UKRAINE

(Заява № 38717/04)

Стислий виклад остаточного рішення від 14 жовтня 2010 року

28 квітня 2004 року заявник після допиту слідчим в якості свідка був затриманий в управлінні міліції за підозрою у вчиненні злочину.

1 травня 2004 року Київський районний суд м. Сімферополя АРК (далі — Київський суд) обрав заявнику запобіжний захід у вигляді тримання під вартою. Київський суд не врахував позитивні характеристики заявника, надані адміністрацією школи, яку заявник закінчив за два роки до подій, що розглядалились, та органом місцевого самоврядування села, де він проживав до того, як його було взято під варту.

5 травня 2004 року захисник заявника оскаржив рішення про його тримання під вартою, стверджуючи, що заявник мав постійне місце проживання, позитивні характеристики, страждав на захворювання, яке в умовах тримання під вартою могло загостритись, а також що він ніколи не притягався до кримінальної відповідальності. Захисник заявника також зазначив, що заявник до взяття під варту за кожним викликом добровільно з'являвся до слідчого та що його батьки могли внести заставу для його звільнення з—під варті.

18 травня 2004 року апеляційний суд АРК відмовив у задоволенні апеляційної скарги, посилаючись на тяжкість пред'явлених заявнику обвинувачень.

У подальшому Київський суд неодноразово продовжував тримання заявника під вартою, посилаючись головним чином на тяжкість пред'явленого обвинувачення та ризик ухилення заявника від слідства і суду.

Загальний строк тримання заявника під вартою до постановлення вироку в його справі становив вісім місяців.

Заявник скаржився до Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) за підп. (с) п. 1 ст. 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі —Конвенція) на те, що тримання його під вартою під час досудового слідства було свавільним; п. 3 ст. 5 — на те, що його тримання під вартою не ґрунтувалось на достатніх та відповідних підставах.

Європейський суд встановив порушення п. 1 ст. 5 Конвенції, оскільки суди, ухвалюючи рішення про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою та про продовження строку його застосування, по—перше, не врахували те, що заявник протягом місяця до взяття його під варту добровільно з'являвся на вимогу слідчого і не було жодних ознак, що, перебуваючи на свободі, заявник перешкоджав слідству; по—друге, не розглядали можливість застосування інших запобіжних заходів.

Європейський суд також визнав наявність порушення п. 3 ст. 5 Конвенції у зв'язку з тим, що рішення суду про тримання заявника під вартою не містило належних і достатніх у сенсі практики Європейського суду підстав для такого тримання.

РОЗГЛЯНУВШИ СПРАВУ, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО:

«1. *Оголошує* скаргу заявника прийнятною;

2. *Постановляє*, що у цій справі мало місце порушення пункту 1 статті 5 Конвенції;

3. *Постановляє*, що у цій справі мало місце порушення пункту 3 статті 5 Конвенції;

4. *Постановляє*:

(a) що протягом трьох місяців від дня, коли рішення стане остаточним відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава—відповідач має сплатити наведені нижче суми відшкодування, які мають бути конвертовані у національну валюту держави—відповідача на день здійснення платежу:

(i) 5 000 (п'ять тисяч) євро відшкодування моральної шкоди;

(ii) 1000 (одна тисяча) євро відшкодування судових витрат;

(iii) будь—який податок, який може бути стягнуто із зазначених сум;

(b) зі впливом зазначеного тримісячного строку і до повного розрахунку на ці суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в цей період, плюс три відсоткових пункти.»

СПРАВА «ДІЯ-97» ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF DIYA 97 v. UKRAINE)

Заява № 19164/04

Стислий виклад рішення від 21 жовтня 2010 року

У 2002 році компанія—заявник оскаржила в судовому порядку дії державної виконавчої служби щодо передачі нерухомого майна, що належало компанії Ю. (переважне право на яке мала компанія—заявник), іншій компанії, яка в подальшому передала це майно у власність третій особі В.

21 квітня 2004 року Вищий господарський суд України виніс постанову, якою визнав незаконними дії державної виконавчої служби. 26 серпня 2004 року Верховний Суд України залишив цю постанову без змін.

7 жовтня 2004 року В. подав касаційну скаргу на постанову від 21 квітня 2004 року. Він просив поновити йому строк на касаційне оскарження, оскільки він не знав про існування провадження до 1 жовтня 2004 року.

На підставі скарги В. 21 грудня 2004 року Верховний Суд України, встановивши, що справа не підлягає розгляду в господарських судах, скасував постанову від 21 квітня 2004 року та закінчив провадження у справі.

Компанія—заявник скаржилася до Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) за п. 1 ст. 6 Конвенції про захист прав і свобод людини (далі — Конвенція), що її право на справедливий суд було порушено в результаті розгляду Верховним Судом касаційної скарги В., а також що тривалість провадження була надмірною.

Компанія—заявник також скаржилась за ст. 13 Конвенції на неефективність процедури оскарження дій державної виконавчої служби.

Європейський суд встановив порушення п. 1 ст. 6 Конвенції, оскільки всупереч національному законодавству Верховний Суд України розглянув та задовольнив касаційну скаргу особи, яка не була залучена судами до розгляду справи компанії—заявника, внаслідок чого остаточний результат розгляду справи всіма судовими інстанціями було змінено, що призвело до порушення принципу юридичної визначеності.

РОЗГЛЯНУВШИ СПРАВУ, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО:

«1. *Оголошує* скаргу за пунктом 1 статті 6 Конвенції (щодо відсутності справедливості касаційного провадження, розпочатого за скаргою В. у жовтні 2004 року) прийнятною, а решту скарг у заяві ? неприйнятними;

2. *Постановляє*, що у цій справі мало місце порушення пункту 1 статті 6 Конвенції;

3. *Відмовляє* компанії—заявнику в задоволенні вимог щодо справедливої сатисфакції.»

СПРАВА «АНДРЕНКО проти УКРАЇНИ» (CASE OF ANDRENKO v. UKRAINE)

Заява №50138/07

Стислий виклад остаточного рішення від 20 січня 2011 року

14 січня 2002 року заявниця звернулася до Комінтернівського районного суду м. Харкова з позовом до свого брата про визнання заповіту недійсним.

Інформація щодо закінчення провадження у справі станом на дату винесення рішення Європейським судом відсутня.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявниця скаржилася за п. 1 ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) ст. 1 Першого протоколу до Конвенції на несправедливість, результат провадження у її справі та на те, що тривалість провадження у її справі була надмірною і не відповідала вимозі «розумного строку».

З огляду на обставини справи, а саме на те, що здебільшого затримки у провадженні були спричинені судом першої інстанції, та на прецедентну практику в аналогічних справах Європейський суд встановив порушення п. 1 ст. 6 Конвенції в зв'язку з незабезпеченням національними судами розгляду справи в розумний строк.

РОЗГЛЯНУВШИ СПРАВУ, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО:

«1. *Оголошує* скаргу за п. 1 ст. 6 Конвенції відносно тривалості провадження прийнятною, а решту скарг у заяві —неприйнятними;

2. *Постановляє*, що мало місце порушення п.1 ст. 6 Конвенції;

3. *Постановляє*,

(a) що держава—відповідач повинна сплатити заявниці 1600 (одну тисячу шістсот) євро відшкодування моральної шкоди та 20 (двадцять) євро відшкодування судових витрат, які мають бути конвертовані у національну валюту держави—відповідача за курсом на день здійснення платежу, плюс будь—який податок, який може бути стягнуто з цих сум;

(b) що зі впливом зазначеного тримісячного строку і до повного розрахунку на вищезазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в цей період, плюс три відсоткові пункти;

4. *Відхиляє* решту вимог заявниці щодо справедливої сатисфакції».

Інформація надана Урядовим уповноваженим у справах Європейського суду з прав людини

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо виконання військового обов’язку

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 16, ст. 255; 2010 р., № 46, ст. 538):

1) абзац другий статті 1 після слів «інших утворених відповідно до законів України військових формувань» доповнити словами «а також правоохоронних органів спеціального призначення та Державної спеціальної служби транспорту»;

2) абзац тринадцятий частини першої статті 21 після слів «облік військовозобов’язаних» доповнити словами «у тому числі резервістів»;

3) у статті 22:

абзац другий частини першої після слів «військових комісаріатів» доповнити словами «(військовозобов’язані Служби безпеки України — за викликом Центрального управління або регіонального органу Служби безпеки України)»;

частини третю і п’яту викласти в такій редакції:

«3. Під час мобілізації громадяни, які підлягають призову на військову службу (крім тих, що проходять службу у військовому резерві), зобов’язані з’явитися на збірні пункти у строки, зазначені в отриманих ними документах (мобілізаційних посвідченнях, повістках або розпорядженнях військових комісарів (військовозобов’язані Служби безпеки України — керівників органів, де вони перебувають на військовому обліку). Резервісти зобов’язані з’явитися до військових частин у строки, визначені командирами військових частин, в яких вони проходять службу у військовому резерві»;

«5. Призов громадян на військову службу (крім тих, що проходять службу у військовому резерві) під час мобілізації або залучення їх для використання як працівників Збройних Сил України, інших військових формувань здійснюють місцеві органи виконавчої влади через військові комісаріати (військовозобов’язаних Служби безпеки України — Центральноє управління або регіональні органи Служби безпеки України). Резервістів на військову службу під час оголошення мобілізації призивають командири військових частин, в яких вони проходять службу у військовому резерві».

2. У Законі України «Про військовий обов’язок і військову службу» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 38, ст. 324; 2009 р., № 36–37, ст. 511; 2010 р., № 12, ст. 117):

1) у статті 37:

абзац перший частин п’ятої і шостої після слів «військових комісаріатів» доповнити словами «(військовозобов’язаних Служби безпеки України у Центральному управлінні або регіональних органах Служби безпеки України)»;

доповнити частиною сьомою такого змісту:

«7. Взяття на військовий облік військовозобов’язаних Служби безпеки України здійснюється з урахуванням особливостей, визначених Законом України «Про Службу безпеки України»;

2) частину другу статті 39 виключити.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України забезпечити приведення нормативно-правових актів центральних органів виконавчої влади у відповідність із цим Законом.

3. Рекомендувати Президенту України привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
13 січня 2011 року
№ 2926–VI

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Конституції України щодо проведення чергових виборів народних депутатів України, Президента України, депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

1. Внести до Конституції України (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 30, ст. 141) такі зміни:

1) частину першу статті 76 викласти в такій редакції:

«Стаття 76. Конституційний склад Верховної Ради України —чотириста п’ятдесят народних депутатів України, які обираються на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування строком на п’ять років»;

2) частину першу статті 77 викласти в такій редакції:

«Стаття 77. Чергові вибори до Верховної Ради України відбуваються в останню неділю жовтня п’ятого року повноважень Верховної Ради України»;

3) частину п’яту статті 103 викласти в такій редакції:

«Чергові вибори Президента України проводяться в останню неділю березня п’ятого року повноважень Президента України. У разі дострокового припинення повноважень Президента України вибори Президента України проводяться в період дев’яноста днів з дня припинення повноважень»;

4) у статті 136:

а) частину першу викласти в такій редакції:

«Стаття 136. Представницьким органом Автономної Республіки Крим є Верховна Рада Автономної Республіки Крим, депутати якої обираються на основі загального, рівного, прямого виборчого права шляхом таємного голосування. Строк повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутати якої обрані на чергових виборах, становить п’ять років.

Припинення повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим має наслідком припинення повноважень її депутатів»;

б) після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«Чергові вибори до Верховної Ради Автономної Республіки Крим відбуваються в останню неділю жовтня п’ятого року повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обраної на чергових виборах».

У зв’язку з цим частини другу — п’яту вважати відповідно частинами третьою — шостою;

5) у статті 141:

а) частини першу та другу викласти у такій редакції:

«Стаття 141. До складу сільської, селищної, міської, районної, обласної ради входять депутати, які обираються жителями села, селища, міста, району, області на основі загального, рівного, прямого виборчого права шляхом таємного голосування. Строк повноважень сільської, селищної, міської, районної, обласної ради, депутати якої обрані на чергових виборах, становить п’ять років. Припинення повноважень сільської, селищної, міської, районної, обласної ради має наслідком припинення повноважень депутатів відповідної ради.

Територіальні громади на основі загального, рівного, прямого виборчого права обирають шляхом таємного голосування відповідно сільського, селищного, міського голову, який очолює виконавчий орган ради та головує на її засіданнях. Строк повноважень сільського, селищного, міського голови, обраного на чергових виборах, становить п’ять років»;

б) після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«Чергові вибори сільських, селищних, міських, районних, обласних рад, сільських, селищних, міських голів відбуваються в останню неділю жовтня п’ятого року повноважень відповідної ради чи відповідного голови, обраних на чергових виборах».

У зв’язку з цим частини третю та четверту вважати відповідно частинами четвертою та п’ятою;

6) розділ XV «Перехідні положення» доповнити пунктами 15 і 16 такого змісту:

«15. Чергові вибори до Верховної Ради України після відновлення положень Конституції України в редакції від 28 червня 1996 року за Рішенням Конституційного Суду України від 30 вересня 2010 року № 20–рп/2010 у справі про додержання процедури внесення змін до Конституції України проводяться в останню неділю жовтня 2012 року.

16. Чергові вибори Президента України після відновлення положень Конституції України в редакції від 28 червня 1996 року за Рішенням Конституційного Суду України від 30 вересня 2010 року № 20–рп/2010 у справі про додержання процедури внесення змін до Конституції України проводяться в останню неділю березня 2015 року».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

Попередньо схвалений
Верховною Радою України
19 листопада 2010 року
м. Київ
1 лютого 2011 року
№ 2952–VI

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про увільнення Д. Перегудова від виконання обов’язків генерального директора Державної компанії з експорту та імпорту продукції і послуг військового та спеціального призначення

Увільнити ПЕРЕГУДОВА Дмитра Олександровича від виконання обов’язків генерального директора Державної компанії з експорту та імпорту продукції і послуг військового та спеціального призначення.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
9 лютого 2011 року
№ 181/2011

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 19 січня 2011 р. № 54
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 4 квітня 2000 р. № 599

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 4 квітня 2000 р. № 599 «Про запровадження аукціонів з продажу нафти, газового конденсату, природного, скрапленого газу та вугілля» (Офіційний вісник України, 2000 р., № 14, ст. 567, № 20, ст. 1439; 2007 р., № 1, ст. 21; 2010 р., № 55, ст. 1849) зміни, що додаються.

Прем’єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 19 січня 2011 р. № 54

**ЗМІНИ,
що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України
від 4 квітня 2000 р. № 599**

1. У пункті 7:

після абзацу другого доповнити пункт новими абзацами такого змісту:

«Продавці, які реалізують скраплений газ для потреб населення на спеціалізованих аукціонах, подають Міністерству енергетики та вугільної промисловості у строки та за формою, визначеними Міністерством, інформацію (щодо кожного аукціону в розрізі суб’єктів підприємницької діяльності, що здійснюють операції з реалізації скрапленого газу для потреб населення) про укладені за результатами проведення спеціалізованих аукціонів договори купівлі-продажу скрапленого газу, обсяги

фактичного його відвантаження та стан розрахунків між продавцями та покупцями.

Міністерство енергетики та вугільної промисловості подає Державній податковій службі (щодо кожного аукціону в розрізі суб’єктів підприємницької діяльності, що здійснюють операції з реалізації скрапленого газу для потреб населення):

інформацію про укладені за результатами спеціалізованого аукціону договори купівлі-продажу скрапленого газу —протягом п’яти днів з дня проведення аукціону;

узагальнену інформацію про операції з реалізації скрапленого газу для потреб населення, придбаного на спеціалізованому аукціоні, — протягом п’яти днів з дня останнього надходження інформації від суб’єктів підприємницької діяльності.».

У зв’язку з цим абзаци третій і четвертий вважати відповідно абзацами сьомим та восьмим;

в абзаци восьмому слова «Державна податкова адміністрація» замінити словами «Державна податкова служба».

2. У тексті постанови слова «Міністерство палива та енергетики» та «Міністерство економіки» в усіх відмінках замінити відповідно словами «Міністерство енергетики та вугільної промисловості» та «Міністерство економічного розвитку і торгівлі» у відповідному відмінку.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 19 січня 2011 р. № 32–р
Київ

Про скасування деяких наказів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади і заходи щодо неухильного виконання законодавства з питань державної реєстрації нормативно-правових актів

1. Скасувати накази міністерств та інших центральних органів виконавчої влади як такі, що не набрали чинності та надіслані до виконання з порушенням вимог законодавства про державну реєстрацію нормативно-правових актів, згідно з переліком, що додається.

2. Державній податковій службі, Державній казначейській службі, Державній митній службі забезпечити скасування спільних з Генеральною прокуратурою України наказів, що не набрали чинності та надіслані до виконання з порушенням вимог законодавства про державну реєстрацію нормативно-правових актів:

наказу Державної податкової адміністрації, Державного казначейства та Генеральної прокуратури України від 18 червня 2008 р. № 401/214/32; наказу Державної митної служби та Генеральної прокуратури України від 29 вересня 2009 р. № 909/56.

3. Міністерствам та іншим центральним органам виконавчої влади вжити заходів до запобігання незаконній практиці надіслання до виконання нормативно-правових актів, що не пройшли державну реєстрацію, а також методичних рекомендацій та листів, якими встановлюються правові норми.

4. Попередити керівників міністерств та інших центральних органів виконавчої влади про особисту відповідальність за неналежне виконання законодавства про державну реєстрацію нормативно-правових актів.

Прем’єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 19 січня 2011 р. № 32–р

**ПЕРЕЛІК
наказів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади,
що скасовуються**

1. Накази Мінпраці:
від 29 грудня 2005 р. № 440;
від 8 грудня 2006 р. № 462.

2. Накази Держкомпідприємництва:
від 22 липня 2008 р. № 95;
від 8 липня 2009 р. № 123.

3. Накази Держмитслужби:
від 12 грудня 2007 р. № 1048;
від 30 грудня 2008 р. № 1493;
від 20 січня 2009 р. № 31;
від 29 квітня 2009 р. № 398;
від 7 травня 2009 р. № 418;
від 7 травня 2009 р. № 419;
від 28 грудня 2009 р. № 1254;
від 10 березня 2010 р. № 222.

4. Накази ДПА:
від 14 серпня 2009 р. № 443;
від 25 листопада 2009 р. № 657.

5. Спільний наказ МОН, Мінфіну, МОЗ від 27 жовтня 2008 р. № 965/1301/609.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 24 січня 2011 р. № 48–р
Київ

Про віднесення Інституту рису Національної академії аграрних наук до науково-дослідних установ, з яких не справляється збір за спеціальне використання води

Відповідно до підпункту 324.4.5 пункту 324.4 статті 324 Податкового кодексу України віднести Інститут рису Національної академії аграрних наук (код згідно з ЄДРПОУ 00858757) до науково-дослідних установ, з яких не справляється збір за спеціальне використання води, що забирається для проведення наукових досліджень у галузі рисосіяння та для виробництва елітного насіння рису.

Прем’єр-міністр України М. АЗАРОВ

❖ **реклама** ❖ **оголошення** ❖ **виклики до суду** ❖ **реклама** ❖ **оголошення** ❖ **виклики до суду** ❖ **реклама** ❖ **оголошення** ❖ **виклики до суду** ❖

Шевченківський районний суд м. Києва викликає в судові засідання відповідачів: Свидюк Олену Дмитрівну, 1974 р. н., адреса проживання: м. Чернівці, вул. Руська, буд.48, кв.15 та Свидюк Владислава Владиславовича, 1969 р. н., адреса проживання: м. Чернівці, вул. Руська, буд.48, кв. 15, яке відбудеться за адресою Шевченківського районного суду м. Києва: Вознесенський узвіз, 10-Б, в кабінеті №58, 28 лютого 2011 р. о 12:50 год. Явка сторін до суду є обов’язковою.

Суддя Н. О. Голік

Деснянський районний суд м. Києва викликає як відповідача Данильченко Ірину Володимирівну на розгляд цивільної справи за позовом ВАТ Банк «Біг Енергія» про стягнення заборгованості.

Розгляд справи відбудеться 14.03.2011 р. о 14 год. 30 хв. в приміщенні Деснянського районного суду м. Києва (02225 м. Київ, пр. Маяковського, 5-В каб. 22).

У разі неявки відповідачки в судові засідання справу буде розглянуто без її участі.

Суддя О. П. Шевчук

ПАТ «МАРФІН БАНК» проводить тендери з вибору типографії для виготовлення оперативної цифрової поліграфічної продукції та з вибору дизайнера, що надає послуги з розробки дизайну для поліграфічної продукції та ЗМІ. **Детальна інформація на сайті банку: marginbank.ua в розділі «Інформація» — «Тендери»**
Факс: (0482) 301-302
Тел: (048) 786-95-70 (з вибору типографії)
Тел: (0482) 30-13-47 (з вибору дизайнера)
Ліцензія НБУ № 66 від 17.11.2010р.

РЕКЛАМА. ОГОЛОШЕННЯ

Оголошення про проведення чергових Загальних зборів акціонерів ЗАТ «ІМПЕКС-ПРОЕКТ» Проведення чергових Загальних зборів акціонерів відбу- деться 31 березня 2011 року о 14:00 години за адресою: м. Київ, пр-т 40-річчя Жовтня, 120, корп. 1. Реєстрація акціонерів почнеться о 12:00 годині і закінчить- ся за 15 хв. до початку зборів. Для участі у чергових Загальних зборах акціонерів необ- хідно мати документ, що посвідчує особу, а представникам акціонерів — довіреність на передачу їм права участі у збо- рах. Акціонери можуть ознайомитись з документами, пов'яза- ними з порядком денним, за адресою: м. Київ, пр-т 40-річчя Жовтня, 120, корп. 1. Порядок денний: 1. Про обрання голови і секретаря Зборів. 2. Про звіт ревізійної комісії та затвердження річного балансу Товариства за 2010 рік. 3. Прийняття рішення про зміну найменування Товариства, у зв'язку з приведенням статуту Товариства у відповідність до ЗУ «Про акціонерні товариства». 4. Про реорганізацію органів Товариства, у зв'язку з приве- денням діяльності Товариства у відповідність до ЗУ «Про акціонерні товариства». 5. Про зміну місця знаходження Товариства. 6. Про затвердження нової редакції статуту Товариства, у зв'язку з приведенням статуту Товариства у відповідність до ЗУ «Про акціонерні товариства» та зміною місця знаход- ження Товариства. 7. Про надання повноважень щодо вчинення дій, пов'язаних з реєстрацією внесення змін до статуту Товариства.		До уваги акціонерів! ЗАТ «Акціонерне товариство «УкрМедПостач» (код ЄДРПОУ — 23495760) повідомляє про проведення позачергових загальних зборів акціонерів 4 квітня 2011 року о 14:00 за адре- сою: м. Київ, вул. Довженка, буд. 18. Реєстрація акціонерів відбуватиметься з 13:00 до 13:30 у день та за міс- цем проведення зборів. Порядок денний: 1. Про затвердження передавального акту у зв'язку з перетворенням (зміною організаційно-правової форми) Товариства на Товариство з обмеженою відповідальністю «Укрмеднаб». Для реєстрації акціоне- рам необхідно мати при собі паспорт, представникам акціонерів — довіреність, оформлену відповідно до вимог чинного законодавства. Повідомляю, що будь-хто з акціонерів має право вносити свої пропозиції щодо порядку денного зборів не пізніше ніж за 30 днів до їх скликання. З пропозиціями щодо порядку денного звертатися за адресою: м. Ки- їв, вул. Довженка, буд. 18. Голова комісії з припинення ЗАТ «Акціонерне товариство «УкрМедПостач» Клепець Марина Вікторівна		Цивільна справа за позовом ПАТ «Укрсиббанк» до Мамедова Новал Тилиб огли про стягнення заборгованості за кредитним договором призначена до розгляду на 28.02.2011 р. на 09 год. 20 хв. за адресою: м. Хмельницький, вул. Театральна, 54, каб. 602. Явка Мамедова Н. Т. огли в судове засідання обов'язкова. Суддя В. В. Бондарчук
Шевченківський районний суд м. Києва повідомляє про те, що 28.02.2011 року о 11.30 год. в приміщенні суду за адресою (м. Київ, вул. Хорива, 21) (кабінет № 15) відбувається розгляд цивільної справи за позовом АТ «СК «АХА» до Айрапетяна Олександра Григоровича про стягнення суми. В судове засідання викликається відповідач по справі Айрапетян Олександр Григорович, що проживає за адресою: м. Київ, вул. Канівська, 32-а. Суддя Н. Г. Сербіна		Бабушкінський райсуд м. Дніпропет- ровська викликає Антонова Ігоря Мико- лайовича, як відповідача на 08.04.2011 р. о 09-30 год. у справі за позовом ПАТ «Банк Кредит Дніпро» до Величка Сергія Володимировича «Про стягнення за- боргованості». Адреса суду: м. Дніпро- петровськ, пр. Карла Маркса, 57, каб. 310. Суддя М. О. Решетнік		Центрально-міський районний суд м. Макіївки розглядає цивільну справу за позовом Будякової Людмили Федорівни до Будякової Ірини Сергіївни «Про визнання особи такою, що втратила право ко- ристування житловим приміщенням». Відповідач по справі Будякова І. С. викликається на 28 лютого 2011 року на 11.30 год. до суду, для участі у розгля- ді справи по суті. Відповідачу пропонується надати свої запереч- чення щодо позову та докази. У випадку неприбут- тя відповідачі повинні повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута у їх відсут- ність. Суддя Попшой М. О. Адреса суду: м. Макіївка-8, вул. Свердлова, 111, тел. (80623) 28-51-23.
В Овідіопольському районному суді Одеської об- ласті суддею Гандзій Д. М. 3.03.2011 року о 9.00 год. буде слухатися цивільна справа за позовом Гавви Володимира Григоровича, Домарацького Петра Петровича, Міщенко Григорія Івановича, Кузнєцової Лілії Миколаївни, Лещенко Ольги Лав- рентівни та Ковтуненко Людмили Петрівни до Іва- нова Іллі Івановича про визнання права власності на житловий будинок та земельну ділянку. Овідіопольський районний суд Одеської області пропонує Іванову Іллі Івановичу подати пояснення, заперечення та всі наявні у нього докази у справі особисто або через представника. У разі неявки Іванова Іллі Івановича у судове засідання, справа може бути розглянута за його відсутності.		Білоцерківський міськрайонний суд викликає відповідача Бондаренко Ми- колу Олександровича по цивільній справі № 2-1073/11 за позовом ПАТ «Рай- ффайзен Банк Аваль» про стягнення боргу в судове засідання на 21 березня 2011 року на 14:10 годин. Адреса суду: м. Київ, вул. Тимошенка, 2-є, каб.9, суддя Васалатій К. А. Наслідки неявки в судове засідання особи, яка бере участь у справі, передбачені ст. ст.169, 170 ЦПК України, ст. 185-3 КпАП Ук- раїни.		Апеляційний суд Одеської області повідомляє Бурдейного Миколу Миколайовича, що 10.03.2011 року о 13.00 годин у залі судового засідання апеля- ційного суду Одеської області за адресою: м. Оде- са, вул. Гайдара, 24-а, відбудеться судове засідан- ня по цивільній справі № 22ц-1290\11 за апеляцій- ною скаргою Росіної Алли Віталіївни на апеляційне скаргження заочного рішення Суворовського ра- йонного суду м. Одеси від 21.06.2010 року за позо- вом БАТ «Райффайзен Банк Аваль» до Росіної Алли Віталіївни та Бурдейного Миколи Миколайовича про стягнення заборгованості за кредитним дого- вором. У виипадку неявки, справу може бути розглянуто за Вашої відсутності.
Шепетівський міськрайонний суд Хмельниць- кої області (вул. К. Маркса, 30, м. Шепетівка Хмельницької обл.) викликає на 08 годину 00 хвилин 22 лютого 2011 року як відповідачів Ша- масуряна Пайлака Бегєєвич та Шамасурян На- талію Валентинівну по справі № 2-132/2011 р. за позовом ПАТ «Райффайзен Банк Аваль» до Шамасуряна Пайлака Бегєєвич, Шамасурян Наталії Валентинівни про дострокове розірван- ня кредитного договору та стягнення заборго- ваності. Явка до суду є обов'язковою, у разі не- явки відповідачів, справа буде розглядатись за їх відсутності на підставі наявних у ній даних чи доказів (постановляє заочне рішення). Суддя І. О. Березова		Шевченківський районний суд м. Києва повід- ляє, що розгляд цивільної справи № 2-17519/10 за позовом Публічного акціонерного товариства «Рай- ффайзен Банк Аваль» в особі Київської регіональної дирекції «Райффайзен Банк Аваль» до Соловйова Руслана Костянтиновича про стягнення боргу за кредитним договором розпочнеться о 14-15 год. 01.03.2011 року. Розгляд справи відбудеться в приміщенні Шев- ченківського районного суду м. Києва за адресою м. Київ, вулиця Смирнова-Ласточкина, 10-б. У разі неявки в судове засідання відповідача по справі розгляд справи буде проведено за їх відсут- ності. Суддя Гайдук С. В.		Шевченківський районний суд м. Києва вик- ликає як відповідача Капітоненко Дмитра Сергі- йовича, та повідомляє про необхідність 24 бе- резня 2011 року о 09 год. 00 хв. з'явитись в су- дове засідання в приміщення суду за адресою: м. Київ, вул. Смирнова-Ласточкина, 6.10-Б, суд- дя Голік Б. І., для участі у розгляді цивільної справи № 2-12964/10 за позовом ПрАТ «МТС Україна» до Капітоненко Дмитра Сергійовича про стягнення заборгованості. У разі неявки відповідача в судове засідання справа відповідно до вимог ст. 169 ЦПК України буде розглянута за його відсутності за наявни- ми у справі доказами. Суддя Є. О. Борець
Кірпичова Наталія Борисівна викликається 09 березня 2011 року о 09 год. 00 хв. до Кер- ченського міського суду АР Крим (АР Крим, м. Керч, вул. Свердлова, 4, зал судових засідань № 17) як відповідач по цивільній справі за по- зовом Зеленського Валерія Андрійовича до Кірпичової Наталії Борисівни про стягнення боргу за договором позики та відсотків. Відповідно до ч. 9 ст.74 ЦПК України з опу- блікуванням оголошення про виклик до суду відповідач вважається повідомленим про час та місце розгляду справи. Відповідно до ч.4 ст. 169 ЦПК України, у ра- зі неявки відповідача у судове засідання на вказаний час чи неповідомлення про причини неявки, справа розглядається за його відсут- ності за наявними в матеріалах справи дока- зами. Суддя Кисельов Є. М.		Новозаводський районний суд м. Чернігова повід- ляє, що розгляд цивільної справи за позовом Бондаренка Сергія Миколайовича до Управління Міністерства внут- рішніх справ України в Чернігівській області, відділу Дер- жавної інспекції Управління Міністерства внутрішніх справ України в Чернігівській області, Погодіної Олени Миколаїв- ни про визнання права власності на автомобіль відкладе- но на 22 лютого 2011 року на 09 год. 30 хв. в зв'язку з не- отриманням відповідачем Погодіною О. М. судового пові- домлення. Справа буде слухатись в приміщенні суду за адресою: (м. Чернігів, вул. Мстиславська, 17) під головуванням суд- ді Філатової Л. В. (каб. 7) — для участі у справі як відпові- дач викликається Погодіна Олена Миколаївна, останнє ві- домє місце проживання: м. Київ, вул. Святошинська, 15/43. Одночасно повідомляємо, що з опублікуванням оголо- шення про виклик відповідач вважається повідомленим про час та місце розгляду справи, у випадку відсутності ві- домостей про причини неявки повідомленим належним чином осіб або причини неявки буде визначено судом непо- важною, суд вирішить справу на підставі наявних у справі даних та доказів. Суддя Л. Б. Філатова		Глибоцький районний суд Чернівецької об- ласті викликає Ананичева Віталія Анатолійо- вича як відповідача в судове засідання по ци- вільній справі № 2-64/11 за позовом Ананиче- вої Домніки Леонівни до Ананичева Віталія Анатолійовича про розірвання шлюбу на 10 год. 30 хв. 22 лютого 2011 року в зал судово- го засідання №1 Глибоцького районного суду Чернівецької області за адресою: Чернівецька область, смт. Глибока, вул. Глибоцька, 2-а. Останнє відомє місце прописки Ананичева Віталія Анатолійовича: с. Тереблече, Гли- боцького району Чернівецької області та міс- це проживання: Луганська область, м. Ал- чевськ, вул. Запорізька, дім 53. У разі неявки відповідача справа буде роз- глянута за наявними матеріалами в заочному порядку. Голова суду Т. Т. Косован
Якимівський районний суд Запорізької облас- ті повідомляє третіх осіб: Целовальникова Павла Олександровича та Надієва Олексія Станіславо- вича про те, що 21.02.2011 року о 10-30 годині у приміщенні Якимівського районного суду Запо- різької області за адресою: вул. Пушкіна,25, смт Якимівка, Запорізької області, суддя Федорець С. В., відбудеться слухання справи № 2-14/2011 за позовом Шеянова Д. В. до Олешко О. А., Олешко О. І., АКБ «Укрсоцбанк», треті особи: Шеянова О. В., Целовальников П. О., КП «Яки- мівське БТІ», Надієв О. С. про визнання недей- сним реєстрацію, витягу, технічного паспорту, договору купівлі-продажу спірної квартири, вит- ребування майна та визнання права власності, та за зустрічними позовами. Явка до суду є обов'язковою. В разі неявки у судове засідання справа буде розглянута за на- явними матеріалами. Суддя Федорець С. В.		Бобринецький районний суд Кіровоград- ської області викликає у судове засідання, як відповідача Осадчу Катерину Іванівну у справі № 2-67 за позовом Осадчого Василя Вікторо- вича до Осадчої Катерини Іванівни про розір- вання шлюбу. Судове засідання відбудеться 01 березня 2011 року о 10 год. 00 хв. в залі судових засі- дань Бобринецького районного суду Кірово- градської області, що розташоване за адре- сою: вул. Леніна, 80, м. Бобринець, Кірово- градської області. У разі неявки в судове засідання відповіда- ча Осадчої Катерини Іванівни справа буде розглядатись за її відсутності за наявними у справі доказами. Крім того, суд роз'яснює від- повідачу Осадчій К. І. її обов'язок повідомити суд про причини неявки у судове засідання. Суддя Бєвз О. Ю.		Київський районний суд м. Сімферополя викликає на 28 лютого 2011 року о 9-00 год. відповідача Слободянюк Дмитра Леонідовича за позовом АТ «Укрінбанк» про стягнення за- боргованості по кредитному договору. Ос- таннє відомє місце мешкання відповідача: м. Сімферополь, вул. Фабричний спуск, 6, кв.10. Судове засідання відбудеться в приміщен- ня Київського районного суду м. Сімферопо- ля, що розташоване за адресою: м. Сімфероп- оль, вул. Воровського, 16, каб. 12 (суддя Тонкогосюк О. В.) Київський районний суд м. Сімферополя пропонує Слободянюку Дмитру Леонідовичу надати письмові пояснення, заперечення та надати усі наявні у нього докази по справі. У разі неявки в судове засідання, справа буде розглянута за його відсутності. Суддя О. В. Тонкогосюк
Кіровський районний суд м. Макіївки Донець- кої області (86101, м. Макіївка, вул. Димитрова, 1) розглядає цивільну справу за позовом Цірко- вої Лідії Павлівни, яка діє в інтересах малоліт- нього Ціркова Артема Сергійовича до Кристя Олеси, третя особа: орган опіки та піклування Макіївської міської ради про позбавлення бать- ківських прав та стягнення аліментів. Відповідачка по справі викликається 28 люто- го 2011 р. о 10-00 год. до суду, зал № 6, для участі у розгляді справи по суті. З опублікуванням оголошення учасники про- цесу вважаються належним чином повідомлені про день, час та місце розгляду справи. У ви- падку неявки у судове засідання та при нена- данні відомостей про причину неявки судом бу- дуть застосовані положення ЦПК України. Суддя С. Г. Смелік		Шевченківський районний суд м. Києва повто- рно викликає у судове засідання Кочур Наталію Миколаївну у справі за позовом Кукліної Н. П. до Кочур Н. М., третя особа: Куклін А. В. про визнання особи такою, що втра- тила право на користування жилим приміщенням. Останнє відомє місце реєстрації Кочур Наталії Мико- лаївни: м. Київ, вул. Білоруська, буд. 1, кв.34. Розгляд справи призначено на 14 год. 30 хв. 09 бе- резня 2011 р. в приміщенні Шевченківського районно- го суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. Смирнова- Ласточкина, 10-Б, к.55. В разі неявки у судове засідання справу буде розгля- нуту за наявними у справі доказами. Суддя Б. І. Гулько		Представнику ПП «Конкордія», що знаходиться за адресою: 02095, м. Київ, вул. Княжий Затон, 2\30, необхідно з'явитися 11 березня 2011 р. о 10 год. 00 хв., до Дарницького районного суду м. Ки- ева (м. Київ, вул. Кошиця, 5а) для участі в судово- му засіданні по цивільній справі за позовом Геть- ман Ю. М. до БАТ «Райффайзен Банк Аваль»» до ПП «Конкордія» приватний нотаріус Київського міського нотаріального округу Михайліченко С. А. У разі неявки відповідача до суду, справу буде розглянута по суті за наявними у справі матеріа- лами у його відсутність в порядку ст. 169 ч. 4 ЦПК України. Представник ПП «Конкордія» у випадку неявки зобов'язаний повідомити суд про причини своєї неявки. Суддя Кириченко Н. О.

РЕКЛАМА. ОГОЛОШЕННЯ

Постановою Господарського суду Одеської області від 28 січня 2011 року по справі № 21/97-10-5556 **Відкриті акціонерне товариство «ОДЕСЬКИЙ СУДНОРЕМОНТНИЙ ЗАВОД № 2»** визнано банкрутом та відносно нього відкрито ліквідаційну процедуру. Місцезнаходження Господарського суду Одеської області: 65058, м. Одеса, пр. Шевченка, 29. Реквізити Відкритого акціонерного товариства «ОДЕСЬКИЙ СУДНОРЕМОНТНИЙ ЗАВОД №2»: код ЄДРПОУ 01124945, місцезнаходження: Україна, 65026, місто Одеса, Митна площа, 1-б (Одеса-Порт), тел. 729-35-72, розрахунковий рахунок № 2600431119501 в філії АБ «ПІВДЕННИЙ» у м. Одесі, МФО 328964. Ліквідатором призначено гр. ОРНЕСА Олександра Михайловича, ідентифікаційний номер у ДРФО України 1385505494, зареєстрованого за адресою: Україна, 65026, м. Одеса, вул. Дерібасівська, 9 кв. 15-а.

Постановою господарського суду Одеської області (65119, м. Одеса, пр-т Шевченка, 29) від 25.01.2011 р, по справі №2/37-10-1563 **про банкрутство, було визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «АЛЕКС-ХОРС»** (адреса: 65009, м. Одеса, провулок Педагогічний 3/2; кв. 2; ЄДРПОУ 33140162, ІНН 331401615537, р/р 26008010110445 в ПАТ «Укрсиббанк» в м. Одесі) та відкрито відносно нього ліквідаційну процедуру. Ліквідатором Товариства з обмеженою відповідальністю «Алекс-Хорс» призначено арбітражного керуючого Рябця Олександра Михайловича, ліцензія серія АВ № 456338 (65058, м. Одеса, провулок Ботанічний, 6, офіс 1).

Оголошення про проведення відкритих торгів на закупівлю продукції
1. Замовник торгів: **Відокремлений підрозділ «Черкаська ТЕЦ» ВАТ «Черкаське хімволокно»**
1.1. Поштова адреса: проспект Хіміків, 76 м. Черкаси, 18036
1.2. Контактні телефони: (0472) 640492
2. Інформація про продукцію, що закуповується: вугілля марки Д, Г у кількості 150 тисяч тонн.
3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: проспект Хіміків 76, м. Черкаси, 18036, поштою після сплати вартості тендерної документації.
4. Місце та кінцевий термін подання тендерних пропозицій: проспект Хіміків 76, м. Черкаси, 18036, канцелярія до 13.00 год. 09.03.2011р.

ЗАТ «ЕКОСТАНДАРТ»
Код ЄДРПОУ 21661022
Поштова адреса 02660 МСП, м. Київ, вул. Червоногвардійська, 20. Телефон: (044)291-08-07, 292-10-12; факс 292-10-12; 574-03-74.
Проведення Тендера на закупівлю та поставку залізничним транспортом для потреб ЗАТ «ЕКОСТАНДАРТ» вугілля антрацитової групи. Процедура здійснення закупівлі: відкриті торги. Місце та спосіб отримання тендерної документації: 02660 МСП, м. Київ, вул. Червоногвардійська 20, кімната № 1, 4-й поверх адміністративного корпусу. Особисто, поштою, ел. поштою, кур'єр.

Постановою господарського суду Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, б. За) від 24.01.2011 року по справі № 20/38 б **закрите акціонерне товариство «Стахановський машинобудівельний завод»** (94013, Україна, Луганська область, м. Стаханов, вул. Літке, б.1, р/р 26001184683200 у АТ «УкрСиббанк» м. Стаханов, МФО 351005, ЄДРПОУ 00211352) **визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.** Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Денисенка Дениса Леонідовича, ліцензія серії АВ № 456423, видана Державним департаментом за питань банкрутства 24.03.2009 року, що мешкає за адресою: 94206, Луганська обл., м. Алчевськ, пр. Металургів, б.36, кв. 84. Претензії кредиторів приймаються ліквідатором в місячний строк з дня публікації оголошення.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) постановою від 01.02.2011 р. у справі № 27/161 Б **визнав банкрутом Дочірнє підприємство «Центральна районна аптека № 352» Товариства з обмеженою відповідальністю «СІГМА РЕНТ»** (85206, Донецька область, м. Дзержинськ, вул. Дзержинського, 55 А, код ЄДРПОУ 30099138) та відкрив ліквідаційну процедуру строком на 6 місяців, тобто до 01.08.2011 р. Ліквідатором банкрута призначено голову ліквідаційної комісії — Басана Володимира Вікторовича. Заяви приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Ухвалою Господарського суду АР Крим (адреса: м. Сімферополь, вул. Р. Люксембург/Річна, 29/11) від 02.12.2010 року по справі № 5002-4/5796-2010 **порушено справу про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Кримстройторг»** (ЄДРПОУ 24878233, адреса: м. Сімферополь, провулок Елеваторний, 10 А, рахунок № 2600339402251 у АБ «Діамант» м. Київ, МФО 320854). Ухвалою Господарського суду АРК від 01.02.2011 року розпорядником майна призначено Папірного Дениса Грозовича (ліцензія серії АВ № 397227 від 21.08.08 року, м. Сімферополь, вул. Залеська, 85, кв. 36). Вимоги кредиторів приймаються протягом 30-ти днів від дня опублікування оголошення.

28 січня 2011 р, **відбувся вихід зі складу учасників ТОВ «ОЛТЕКСІМ» учасника Шулімова Юрія Федоровича та передача належної частки ТОВ «ОЛТЕКСІМ» на користь гр. Нечитайло Валерія Миколайовича.** Місцезнаходження ТОВ «ОЛТЕКСІМ»: 39623, Полтавська обл., м. Кременчук, вул. 60-річчя Жовтня, 138, ЄДРПОУ: 33180692. Претензії приймаються згідно чинного законодавства гр. Нечитайло Валерієм Миколайовичем за тел. 044561-54-48.

Господарський суд Одеської області постановою від 27 січня 2011 року у справі №7/590-10-5492 **визнав банкрутом ПП «Терріо-Пром»** (код ЄДРПОУ 37060154, юридична адреса: м. Одеса, пр.-т Шевченка 12/1, оф.2) **і відкрив ліквідаційну процедуру.** Ліквідатором призначено Нестеренко С. В. т. 0677226618.

Господарський суд Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, За) 25.01.2011 р. по справі № 22/1016 **визнав банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «ПРОМ-УКР-ІНВЕСТ»** (код ЄДРПОУ, 35319199, адреса: 91033 м. Луганськ, вул. Дніпровська, б. 47). Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Лебідь Ігоря Костянтиновича (ліцензія АВ № 499173 від 25.01.2010). Вимоги кредиторів приймаються за адресою: 91005, м. Луганськ, вул. Советская, буд. 122.

Шевченківський районний суд м. Києва викликає в судове засідання Горпинченка Олексія Павловича, як відповідача по цивільній справі за позовом Павловської Т. В. до Горпинченка О. П., третя особа КП ЖЕК «Дегтярівська» про визнання особи такою, що втратила право користування жилим приміщенням, яке відбудеться 02 березня 2011 року о 16 годині 30 хвилин, **суддя Мальцев Д. О.** Роз'яснюємо, що у разі неявки в судове засідання без поважних причин або неповідомлення суду про причини неявки справу буде розглянуто за Вашої відсутності на підставі наявних в матеріалах справи даних.

Шевченківський районний суд м. Чернівці викликає Макогончука Артура Володимировича, останнє відоме місце проживання: м. Чернівці, вулиця Алма-Атинська, 3-А/97, як відповідача в судове засідання по цивільній справі за позовом Світлани Володимирівни, Дубосевич Ольги Сергіївни, Івашук Олени Сергіївни до Федорцова Тараса Георгійовича, Макогончука Артура Володимировича про відшкодування здійснених витрат на поліпшення майна на 14-00 годину 28 лютого 2011 року за адресою: м. Чернівці, вулиця Кафедральна, 4, кабінет № 2. У разі Вашої неявки в судове засідання справу буде розглянуто у Вашу відсутність.

Суддя Л. В. Ярема

Господарський суд Одеської області постановою від 27 січня 2011 року у справі № 7/588-10-5490 **визнав банкрутом ПП «Аграрна Група «Аркадія»** (код ЄДРПОУ 36553101, юридична адреса: м. Одеса, пр.-т Шевченка 12/2, кв. 16) **і відкрив ліквідаційну процедуру.** Ліквідатором призначено Михайлов В. М. Тел. (0482) 52 19 54.

Господарський суд Одеської області постановою від 27 січня 2011 року у справі № 7/586-10-5488 **визнав банкрутом ПП «Олівін»** (код ЄДРПОУ 37060128, юридична адреса: м. Одеса, вул. Бугаївська, 38 оф. 10) **і відкрив ліквідаційну процедуру.** Ліквідатором призначено Нестеренко С. В. Конт. Тел. 0677226618.

ТОВ «Кредит-Гарант», код ЄДРПОУ 35645381, **повідомляє про втрату бланків полісів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів ПАТ СГ ТАС за наступними номерами:** серії ВЕ 0816274, 0889532, 0901656, 0901661, 0901662, 0901663, 0901664, 0901665, 0901685, 0901736, 0926320, 0926361, 3366663, 3367092, 3367093, 3367094, 3367095, 3367096, 3367097, 3367098, 3367099, 3436988.

Господарський суд Одеської області постановою від 27 січня 2011 року у справі №7/568-10-5441 **визнав банкрутом ПП «Професіонали будівництва РВС»** (код ЄДРПОУ 36110628, юридична адреса: м. Одеса, пр. Шевченка, буд. 15/3) **і відкрив ліквідаційну процедуру.** Ліквідатором призначений Сотников Р. В. Конт. Тел. 0985291146.

Приватний нотаріус Павлоградського міського нотаріального округу Дніпропетровської області Нижник А. М. повідомляє про відкриття спадщини після смерті Рошиної Ніни Кіндратівни, яка померла 19 липня 2010 року і на день смерті проживала в місті Павлограді, Дніпропетровської області, вулиця Карла Маркса, будинок 75, квартира 57. Спадкоємцям Рошиної Ніни Кіндратівни необхідно з'явитися до вищевказаного нотаріуса, в строк до 16 березня 2011 року, за адресою: 51400, місто Павлоград, Дніпропетровської області, проспект Шахтобудівників, 4.

Суддя Н. О. Федорова

Шепетівський міський районний суд Хмельницької області (адреса: вул. Карла Маркса, 30, м. Шепетівка) викликає в судове засідання Червінську Наталію Станіславівну та Червінську Марину Олегівну на 24 лютого 2011 року на 11 годину 30 хвилин як відповідачів по по справі за позовом Полевого Володимира Олександровича про визнання такими, що втратили право користування житловим приміщенням. У разі неявки, справу буде вирішено на підставі наявних даних та поставлено заочне рішення.

Відділ державної виконавчої служби Дніпровського районного управління юстиції м. Києві повідомляє: примусове виселення Гордійко Романа Володимировича з квартири № 12 в будинку № 4-б по проспекту Ватутіна у м. Києві відбудеться 24.02.2011 об 11:00 годині.

Господарський суд Одеської області постановою від 27 січня 2011 року у справі №7/573-10-5462 **визнав банкрутом ПП «ТПК Аркадія»** (код ЄДРПОУ 36345083, юридична адреса: м. Одеса, вул. Дігтярна, буд.29) **і відкрив ліквідаційну процедуру.** Ліквідатором призначена Лазановська М. О. тел. 0985291176.

Господарський суд Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, За) 27.01.2011 р. по справі № 22/1026 **визнав банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «ОМЕГА-УКР-ІНВЕСТ»** (код ЄДРПОУ 35319204, адреса: 91055 м. Луганськ, вул. Советская, б. 48). Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Лебідь Ігоря Костянтиновича (ліцензія АВ №499173 від 25.01.2010). Вимоги кредиторів приймаються за адресою: 91005, м. Луганськ, вул. Советская, буд. 122.

Шевченківський районний суд м. Києва, за позовом Марченка Віктора Володимировича, викликає в судове засідання відповідачів Біденка Валерія Дмитровича, Біденка Дмитра Валерійовича, Біденка Сергія Валерійовича, Біденка Андрія Валерійовича, місце проживання за адресою: м. Київ, пр-т Перемоги, 68/1, кв.74, яке відбудеться за адресою Шевченківського районного суду м. Києва: Вознесенський узвіз, 10-Б, в кабінеті № 58, 25 лютого 2011 р. о 08:00 год. Явка сторін до суду є обов'язковою.

Суддя Н. О. Голік

Приморський районний суд м. Одеси викликає відповідачів Ковальова Анатолія Васильовича, Климова Сергія Івановича, в якості відповідачів по справах № 2-9989/2010, № 2-10116/10, за позовом ПАТ АБ «Укргазбанк», Друга Одеська філія до Ковальова Анатолія Васильовича, Климова Сергія Івановича про стягнення заборгованості. Засідання відбудеться 21.02.2011 р. о 10.00 год. в приміщенні Приморського райсуду м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Балківська, 33 зал № 212.

Суддя Юрчук М. І.

Рішенням єдиного учасника Товариства з обмеженою відповідальністю «Авекс Трейд» № 2 від 03 лютого 2011 року **прийнято рішення про ліквідацію Товариства з обмеженою відповідальністю «Авекс Трейд»** (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Канатна, буд. 130 Б, код ЄДРПОУ 35269777). Ліквідатором призначено Чередника О. Л., поштова адреса: м. Дніпропетровськ, вул. Новокримська, буд. 5, кв. 261. Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Одеської області постановою від 27 січня 2011 року у справі №7/587-10-5489 **визнав банкрутом ПП «Торгова Група «Юкотрейд»** (код ЄДРПОУ 36043410, юридична адреса: м. Одеса, вул. Єврейська, 3) **і відкрив ліквідаційну процедуру.** Ліквідатором призначений Гончарук А. В. Конт. Тел. 0985291142.

Господарський суд Одеської області постановою від 27 січня 2011 року у справі № 7/589-10-5491 **визнав банкрутом ПП «Білпрофкомпані»** (код ЄДРПОУ 36796235, юридична адреса: м. Одеса, вул. Раскидайловська, 53, кв.10) **і відкрив ліквідаційну процедуру.** Ліквідатором призначений Андронатій С. О. Конт. Тел.0951767543.

Шевченківський районний суд м. Києва за адресою: м. Київ, вул. Смирнова-Ласточкина, 10-Б (каб. № 52), викликає на 02.03.2011 року о 14 год. 30 хв. відповідачів ТОВ «Кліар Ченнел Україна», Гетьман О. М., ПП «Конкордія» по справі за позовом БАТ «Райффайзен Банк Аваль» до ТОВ «Кліар Ченнел Україна», Гетьман О. М., ПП «Конкордія» про стягнення заборгованості з солідарних боржників. Відповідачі викликаються у судове засідання, у разі неявки відповідачів справа розглядатиметься за їх відсутності.

Суддя Савицький О. А.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

ФОТОФАКТ

НА РАДІСТЬ ЛАСУНАМ. Удатний на витівки Львів днями перетворився на шоколадну столицю. Під час традиційного свята шоколаду 11–14 лютого тут презентували найдовший торт, провели спеціалізований ярмарок, конкурси та забави, а також «цукерковий кулькоспад». Працювала й імпрізована фабрика, де кондитери демонстрували процес виготовлення солодощів, та

Музей шоколаду. Спеціальним гостем фестивалю став італійський тенор Робертіно Лоретті, якому організатори презентували його портрет, намальований, звісна річ, найсмачнішою фарбою. А найбільше відвідувачів зби́рало шоколадне місто, яке побудував разом з помічниками відомий в Україні ужгородський шоколятьє Валентин Штефаньо.

3 пісенного саду Анни Герман
УШАНУВАННЯ. 14 лютого польській співачці виповнилося б 75 років

Микола ШОТ,
«Урядовий кур'єр»

Вона ніколи не була на Тернопілі з гастролями, але її душевні пісні любили, слухали та співали. А 4 роки тому народна артистка України Любов Ізотова запросила слухачів до місцевої філармонії на концертну програму «Коли цвіли сади» з її репертуару. Запросили тоді й чоловіка співачки Збігнева Тухольського. А взялася

Незабутня посмішка Анни Герман

Любов Ізотова за створення такої програми, тому що вважала Анну Герман своєю землячкою — вони обидві народилися за 200 кілометрів від узбецького Ургенча. Володіючи чудовим голосом, не мали можливості навчатися музики в школі. Нинішнього ювілейного року Л. Ізотова підготувала нову концертну програму, присвячену пам'яті Анни Герман. Чекає й Збігнева Тухольського. Але прозвучить концерт-ушанування на тернопільській сцені навесні, коли цвітнуть сади й іриси. І не випадково. Тернопільський селекціонер Ігор Хорош вивів майже 90 нових сортів ірисів, останній з яких він присвятив Анні Герман. Пан Збігнев був радий чути, що ім'я його дружини належатиме ніжній коралово-рожевій квітці. В день концерту цей ірис цвітима й на сцені та радуватиме, як і самі пісні незабутньої Анни.

Наші рибалки — найкращі!
ЗМАГАННЯ. VIII Чемпіонат світу з підлідного лову риби на мормишку завершився перемогою українців

Світлана ГАЛАУР,
«Урядовий кур'єр»

Це вже вдруге українці стали лідерами у цьому виді зимового спорту. Свою першу перемогу вони вибороли у позаминулому році на VI Чемпіонаті світу, який проходив у сусідній Польщі. В нинішніх змаганнях, що відбулися на Печенізькому водосховищі під Харковом, брали участь понад 100 учасників

із 14 країн, прапори яких розвівалися вздовж дамби Слобожанського «моря». Незважаючи на те, що боротьба була запеклою, українці довели — вони такі найкращі рибалки у світі! За результатами двох турів збірна команда України посіла перше місце, обігнавши збірні Польщі та Латвії. А киянин Дмитро Корзенков ще й виборов титул чемпіона світу в особистому заліку.

Як поінформувала член оргкомітету чемпіонату Лариса Кошеварова, цьогорічні змагання найбільш представницькі. Це свідчить про те, що рибальський спорт розвивається. Подібні чемпіонати вже проходили у Росії, Польщі, США, а тепер і в Україні. За словами Лариси Кошеварової, змагання кращих майстрів гачка і блешні — не відпочинок на природі, а серйозний спортив-

ний захід. Сотня його учасників — це еліта світової зимової риболовлі, яка виборювала титул чемпіонів планети в індивідуальному і командному заліку. Пані Лариса також заспокоїла: усю рибу на водосховищі не переловили — її тут вдосталь. Брати було дозволено окуня, плітку і ляща. Якщо попадався судак — його відпускали, оскільки в залік він не зараховувався.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 16 ЛЮТОГО

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	-17 -22	-5 -10	Черкаська	-17 -22	-5 -10
Житомирська	-17 -22	-5 -10	Кіровоградська	-17 -22	-5 -10
Чернігівська	-22 -27	-7 -12	Полтавська	-23 -28	-10 -15
Сумська	-25 -30	-11 -16	Дніпропетровська	-23 -28	-10 -15
Закарпатська	-9 -14	+1 -4	Одеська	-11 -16	-1 -6
Рівненська	-15 -20	-3 -8	Миколаївська	-17 -22	-3 -8
Львівська	-16 -21	-2 -7	Херсонська	-17 -22	-4 -9
Івано-Франківська	-17 -22	-1 -6	Запорізька	-21 -26	-8 -13
Волинська	-15 -20	-3 -8	Харківська	-25 -30	-11 -16
Хмельницька	-17 -22	-3 -8	Донецька	-24 -29	-11 -16
Чернівецька	-16 -21	-1 -6	Луганська	-25 -30	-12 -17
Тернопільська	-17 -22	-3 -8	Крим	-11 -16	-1 -6
Вінницька	-17 -22	-2 -7	Київ	-18 -20	-7 -9

Укргідрометцентр

РЕКЛАМА

ГОРМОН ЧОЛОВІЧОЇ СИЛИ ТА МОЛОДОСТІ

Відомо, що рівень тестостерону — гормону чоловічої молодості та сили — знижується на 3-4 відсотки у рік. В результаті послаблюється потенція. Щоб позбавитись сексуальних проблем, треба вживати малайзійський корінь тонгкат, який допомагає організму виробляти тестостерон.

Тонгкат — рослина, дивовижна здатність якої зміцнювати чоловіче здоров'я, відома уже багато віків. Її називають «азіатською віагрою». Препарат на основі легендарного кореня назвали Тонгкат™ Алі Платинум. Він не є гормональним препаратом, але підвищує рівень тестостерону в організмі у 4,5 раз! Таким чином Тонгкат™ Алі Платинум омолоджує організм, повертає чоловічу силу.

Препарат безпечний навіть при вживанні з алкоголем. Тонгкат™ Алі Платинум не лише ефективний сексуальний стимулятор, а й надійний засіб збереження чоловічого здоров'я. Він посилює імунітет, покращує кровообіг, допомагає боротися з аденомою, простатитом, інфекціями сечостатевої сфери.

Пам'ятайте, вікових обмежень для прийому Тонгкат™ Алі Платинум не існує!

Звертайтеся за телефонами консультативної гарячої лінії. Наші консультанти дадуть відповідь на всі ваші запитання і допоможуть якнайшвидше відновити потенцію. «Швидка допомога» для чоловіків: **0-800-503-088** (дзвінок безкоштовний зі стаціонарного телефону, з мобільного — за тарифами оператора), тел. у Києві **0-44-454-14-14**. Конфідентійність гарантується. www.ali-plus.kiev.ua

АКЦІЯ!
На 20% БІЛЬШЕ Тонгкат™ Алі Платинум
Тільки до 8 березня
Дізнайтеся про умови проведення акції за телефоном «гарячої лінії»:
0-800-503-088
(дзвінок безкоштовний зі стаціонарного телефону, з мобільного — за тарифами оператора)
Не є лікарським засобом.
Висновок державної санітарно-епідеміологічної експертизи МОЗ України № 05.03.02-03/45179 від 01.07.2010 р.